

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA

IOSEPHI VIRI

INTER IVDAEOS DOCTIS-

SIMI AC DISERTISSIMI, QVAE AD

nostram ætatem peruenerunt, omnia,
nimirum:

DE ANTIQVITATIBVS IYDAICIS LIBRI XX.

*quibus in fine loco Appendicis vita Iosephi per ipsum conscripta, est
adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græcorum Codi-
cum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corruptissimis
antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam suppleti,
ac integritati pristinae restituti: De imperiorationis, siue de Mac-
chabæis Liber vnus, denuò recognitus, Antehac à Græcæ linguæ peri-
tissimo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermo-
nem translata, & ad exemplum Græci Codicis
accuratè distincta.*

NVNC VERO SVMMA CVM DILIGENTIA CHRONO-
logia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum cum recentiorum Scri-
ptorum Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam
virum in communem Rei literariæ vtilitatem re-
cens concinnata.

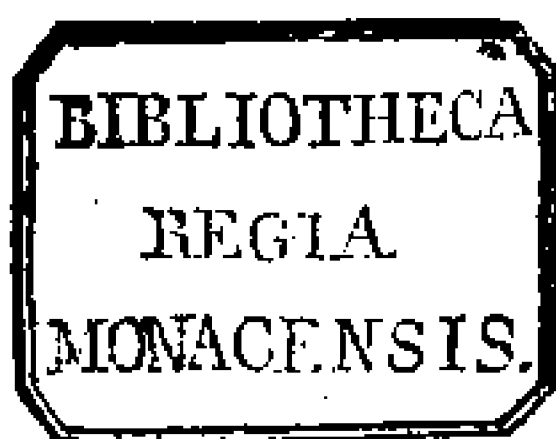
CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDI-
tione emendata, & à mendis, quibus scatebant
plurimis, repurgata.

FRANCOFORTI AD MOENVM,
impensis Sigismundi Feyerabendij,

CIO. IO. LXXXVIII.

u. d. 3126.

AMPLISSI-

MAE DIGNITATIS VIRO,

DOCTRINA SAPIENTIAQUE ET MUL-

to rerum vſu præſantiſſimo Dn. Eraſmo Neuſtettero,

cognomento Sturmero, Præpoſito Combergenſi,

Eccleſiarum Bamberg. & Herbipol. Ca-

nonico, &c. Equiti Franco,

S. P. D.

*V*M FL. Iosephi illa à Sigismundo olim Ge-
lenio, V. CL. latine edita opera denuò typis
hîc elegantioribus minoribusq; adornanda
cur âſſem; non modò ad noua huius editio-
nis laudem interesse putabam, ſi tuæ, Antistes
optime, inſcriberem ea reuerendæ amplitudini, ſed & fore per-
ſuaſum mihi erat, vt in nomine tuo firmiſſimum eſſet ſitum
ipſis aduerſus iniquiores Criticorum calculos præſidium, tan-
toq; venirent amabilia, etiam quo prodeunt ornatiora.
Equidem reuerendam Amplitudinem tuam, honoribus etateq;
prouectam, non ignorabâ negocijs aſidue grauioribus diſtineri,
& curis occupari maioribus. Itaq; interpellare eam, atq; has illi
opinione multorum inanes, quaſi merces obtrudere primùm
verebar. Verùm vbi reuer. Amplitudinis tuæ ingenium huma-
nitatemq; animo intuerer, ad tuamq; multorum annorum in
ſouēdis literarum ſtudijs conſuetudinē mentem referrem, nihil
metui, à tuo vnus ipſe vt patrociniò excluderetur, ſummæq; vt li-
ceret obſeruantiæ erga te meæ libri recentis inſcriptione ſatis-
facere, nimium cum ſummiſſæ id erga te affectionis ſit argu-
mentum, non animum meum hoc ex munuſculo, ſed munuſcu-
lum ex animo meo æſtimabis, reſpecturus ſcilicet nō quid reuer.
Amplitudinis tuæ dignitas poſtulet, ſed qd mea poſſit tenuitas.
Gentis id tuæ proprium eſt; artium opt. curam ſuſcipere,
paſſimq; iacentibus diſciplinis opem ferre, & hoc genus ma-
nuſculorum

EPISTOLA DEDICATORIA.

pusculorum non aspernando ὅτι ἡ πρῶτη ἐκείνου φιλόνομος ποιεῖται.
 secundum Artaxerxem Persarum regem, τὴν μεγάλην διδόναι
 τοῖς μικροῖς λαμβάνειν ὅμιλος. Exemplum maiorum tuorum ve-
 rustiora non adducam, vno iam propinquo tuo Daniele Striba-
 ro contentus; quo in Germania olim tum amico homines docti
 tum patrono vsi nomen eius & egregia in Rempub. merita per
 orbem terrarum scriptis celebrant immortalibus. Ille Herbi-
 polensis Ecclesiae columen, Reuerendi collegij splendor, totius o-
 rientalis Franciae decus Musis errantibus, ceu illustrem de edi-
 tiore specula faciem prae tendens iter ostendebat & hospitium,
 earumq; consuetudine in omni vita sua delectatus, subuenie-
 bat egentibus, afflictis excitabat. Tuam ille indolem, &
 maiores aetate ad virtutem impetus cum animaduerneret, &
 prima te pueritia singulari amore complexus est, tuamq; te o-
 lim familiam illustraturum auguratus, in aula sua moribus
 & literis expositum, ad sui imitationem, & quasi imagi-
 nem totum effinxit. Adolescens igitur cum aliquam latina-
 iam linguae facultatem consecutus, cogitationes tuas omnes ad
 maiores in studiis progressus conuertisses; autoritate illius Lo-
 nianum, atq; in eminentiores cum Galliae tum Italiae deinceps
 Academias profectus es; ubi tuum te ingenium, tui te mores ita
 liberalium disciplinarum, & iuris utriusq; Professoribus, ca-
 teriq; viris quibuscum vixisti praestantissimis, commendā-
 runt, ut incredibili eos studio tui incenderes.

Praeclaram verò eruditionem tuam, tot partem vigilijs &
 peregrinationibus, ubi bene viuendi consuetudine confirmāses,
 & iam illius, quem dixi, propinqui de te opinionem comproba-
 ret euentus; insignes patria tibi eximia, tum rerum cognitione,
 tum linguarum peregrinarum facultate praedito, honores tri-
 buit, & campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit latissi-
 mum. Impendebat tremenda communi patria, cum odys ca-
 pitulibus aucta, tum dissidentia inuidiaq; confirmata pertur-
 batio; & tempora omnibus prope Reip. membris conuulsis, &
 quasi

EPISTOLA DEDICATORIA.

quasi luxatis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbipolensis Procures, acerrimo in æstimandis hominum moribus iudicio præditi, singulari te studio collegam ascuerunt, atq; ita affecti, ut quæ virtuti præmia debentur libentissimè persoluant, eximys te sacerdotijs collocuplerant, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum verò Magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quæ cum voluntatis tum industriæ tuæ esset præstantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi patriæ tempestates? quantis sæpe laboribus es persunctus? dum cõd consilia tua omnia, omnes cogitationes conuertis, quæ ratione simultatū illæ ac dissidiorum procellæ, quæ infestare nos multis ab hinc annis cœperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaq; obeundis sæpe legationibus, multisq; periculorum difficultatibus superatis, demonstrasti tuam te salutem posteriorem salute communi ducere. Quæ res tibi cum solidam peperit gloriam, tum reuerendam Amplit. tuam ad sublimiores quoq; honorum gradus extulit.

Insignis Comburgensium Ecclesiæ te Decano annis pluribus quàm triginta æquabili prosperaq; fortuna vsa nunc eodem te floret Preposito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxisti; ædificia magnifica picturis exornata artificiosissimis extruxisti; Bibliothecam optimorum, manuscriptorum etiam, librorum copia instructam aperuisti, suspiciendum ad omnem posteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil sit difficilius, quàm rebus secundis, atque ad voluntatem nostram fluentibus seruare constantiam, & sic vri fortuna, ut beneficentia non arrogantia facultatem dedisse videatur; in sublimi dignitate ista rerumq; omnium abundantia, nunquam reue-

EPISTOLA DEDICATORIA.

reuer. ampl. tua efferri, nunquam commoueri, nunquam ad ipsam referre quicquam, sed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, ascribere visa est, neq. suo vnquam se rectius officio perfunctoram existimauit, quam de communi hominum societate bene merendo.

Imprimis verò cum, vt ait ex Ennio M. Tullius, beneficia male locata male facta sint, reuer. amplitudinis tue liberalitatem commendat eorum, quos beneficijs afficiendos censes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neq. dignitas accipientium, neque iudicium conferentium agnoscitur, nullam existimas laudem mereri. Illis igitur potissimum reuer. amplitudinis tue benignitas rem familiarem aperit, quos vite morumq. probitas à cetera clientum turba distinguit, quiq. ingenio praestantes suos iam studiorum edunt fructus.

Assentari nescio, & vt sciam, non volo, neq. reuer. amplitudinis tue serui auribus. Astipulatur in scriptis hominum vox eruditissimorum, qui aeterni ingenij monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorum splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerenda amplitudinis tue nomen in omnes vbi humanitas colitur partes Europae dissiparunt.

Non igitur grauatur reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atq. sermone vnquam excluderit, sed sui copiam adhuc secerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & qua alios eadem & ipsum benignitate complectetur Etenim nulla reuer. amplitudini tuae res adhuc esse potuit tanti, vt vllam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, qua legentes scribeutesve afficimur. Legere memini me sacros à reuer. amplit. tua versiculos canonicos & concinnos, illustria ingenij studiorumq. tuorum argumenta. Heribipolensis igitur Ecclesiae: bi septem iam annis De-

EPISTOLA DEDICATORIA.

sano cū sublimiores ante oculos honores obuersarentur, vltro ea te dignitate abdicāsti, dignusq; ea, vt eras, videri maluisti, quā eadem gerenda occupatus a studijs humanioribus diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quā virtutis insignia. Verē igitur, secundum Posthūm nostrum,

Tu contemnendo quæ alij mirantur & optant,

Esse animo ostendis cuncta minora tuo.

Istud igitur, Antistes amplissime historia sacra compendium, 4035. annorum gesta vno volumine complectens, suscipe, & quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hīc & Principibus, cumq; prudentissimis Rerū gubernatoribus, imò cum Deo ipso, loquere.

Pradicari verò à me hīc aut commendari autorem non est necesse, ipsa eum hac opera commendant, & quod dici solet, οὐ τὸ ἰδὲ τοῦ ἀρτιτέκοντος artificem demonstrat, neq; etiam notissima illa multis in locis commemorata ab alijs Historiæ præconia, ne ætūm agerem, hīc retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. amplitudini tuæ istam mentem dedit atq; auctoritatem, oro toto pectore, vt tuum communibus studijs patrocinium velit esse maximè diuturnum, annosq; tuos æquet cum ijs bonis, quæ in te contulit summa. Vale. Data ex ædibus meis Francofordiæ ad Mœnum, Calend. Febr. Anno M. D. LXXXVIII.

Reuerendæ amplitudinis tuæ

obseruantissimus

*Sigismundus Feyerabend,
ciuis & Bibliopola
Francofordensis.*

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSE-

PHI DE ANTIQVITATE

I V D A E O R V M C O N T R A

*Apionem Alexandrinum, ad
Epaphroditum,*

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij re-
stitutus.

VFFICIENTER, vt arbitror, & per libros An-
tiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legenti-
bus eos, aperui de nostro genere Iudzorum, quia &
verustissimum est, & primam originem domesticam
habuit. Quinq; millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscripsi. Quoniam verò multos video,
respicientes blasphemiam quorundam insanè prola-

Antiquitatū
historia quæ
milliū
annorum.

tam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: pu-
tantes mendacium nostrum esse genus, eò quòd nulla memoria apud
tantos mendacium nostrum esse genus, eò quòd nulla memoria apud
Græcorū nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro
omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere:
re: & derogantium quidem, volanum spontaneumq; increpare menda-
cium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: vniuersosq; de no-
stra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Vtar au-
tem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fa-
de digni sunt indicandi: eos autem qui blasphemæ de nobis atq; fallaci-
ter conscribere aliqua, per semetiplos conuictos indubitanter ostendā:
Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis hi-
storij gentis nostræ fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scri-
bere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primi-
tus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis,
Græcis tantum modo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis
integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed
ego omnia in his contraria video contigisse. Quæ propter decet non va-
rias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia Phœnices
siquidem Græcorum noua, & heri (vt ita dicam) nupèrq; facta cognoui: res gestæ an-
tiquissimam
hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones artium conscriptionesq; habent me-
legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historiarum diligentia con-
scribendæ. Apud Ægyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicias (desino mori traditi-
onem enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimā

Causæ im-
pulsuq; con-
scribendi hos
libros.

Omnia Græ-
corū noua:
apud Ægyp-
tios autē &
Chaldaeos, &
Phœnices
res gestæ an-
tiquissimam
habent me-
moriam tradi-
tionem.

Græcorum
regione in-
numere cor-
ruptiones
inuolare
Phœnice, &
Cadm Gra-
carum de-
ratur inuē-
tores.

Apud Græ-
cos nulla cō-
scriptio, pœ-
mate Home-
ri vetustior.

Thucydides
scrupulosissi-
mam sunt
poris histo-
riam con-
scripsit.
Causa diuer-
Græcis apud
Isidoros

& permanentem habent memoriæ traditio-
nem. Nam & locis omnes
inhabitant, quæ nequaquam aeris corruptioni subiacent: & multam
prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine me-
moria relinquere etur: sed in publicis conscrip-
tionibus semper à viris sa-
pientissimis dicebantur. Græcorum vero regione innumere corrup-
tiones inuolant, rerum memoriam delentes. Qui autem nouas cōstituen-
tes conuersationes, omnium se primos esse credidere, sciāt quia etiam
sero vix naturam potare agnos-
cere literarum. Nam antiquissimum ea-
rum vnum habuisse creduntur a Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse glo-
nantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatam
conscriptionem neque in templis, neque in publicis anathematibus: quā-
do eorum de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa
questio atque contentio facta est, utrum literis vñ sint: & magis veritas
obtinuit, quod vñs modernarum literarum illis fuisset incognitus. Cō-
stat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur cōscriptio, pœmate Ho-
mari vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est.
Eratum neque hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memo-
ria re eratum postea fuisse compositum, & propterea multam in eo cō-
sonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tenen-
t, uere id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicun-
que alij fuisse referantur, paululum tempus Persarum contra Græcos
expeditionem præcellere. Sed & eos qui de celestibus ac diuinis primi-
tis apud Græcos sunt Philosophari, id est, Pherecydes Syrium & Pytha-
goram, & Thalesem, omnes concorditer contentur. Aegyptiorum &
Chalætorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis
omnium antiquissima in dantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse cō-
scripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgēat Græ-
ci, tanquam soli sciant verera, & veritatem eorum exacte tradant: aut
quis non ab ipsis conscriptoribus facillime discat, quod neque firmiter
scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc flu-
dit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contra-
ria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus
esse superfluum, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellenicus
ab Acusilaio de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit
Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostē-
dit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui post illū fue-
re, Herodotum vero cunctis: sed neque de Siculis cum Antiocho & Philo-
sto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neque rursus de Atticis hi
qui Attidas cōscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam pro-
tulere, alterutros consensu sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus
breuibusque rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam
Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui tem-
poris historiam conscripsisse videatur. Causæ vero huius dissonantiæ
multa totian & alia querere volentibus apparebunt. Ego vero duabus
quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et qui-
dem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab
initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur
proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potesta-
tem mentendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit.

Non

Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppli-
cijs sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Ar-
cadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim
isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præpone-
retur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa
inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se
parabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hæc promissio
semper habeatur in promptu, sed verborum magis habere prolationem
maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios æstimarent,
ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt conuer-
si: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij se
inemptos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fo-
re probabiles æstimantes, & omnino hoc agentes, quod historiarum nimis
aduersum est. Veræ siquidem historiarum indicium est, si de eisdem rebus
omnes eadem dicant atque conscribant. hi verò cum quidam aliter co-
scriberent quam ab iis tunc se putabant omnium veraciores iudici. Qua-
propter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Græ-
cis oportet: non autem de antiqua historiarum veritate, & maxime de rebus
proprie vniuscuiusque prouinciæ. Quoniam igitur apud Ægyptios &
Babylonicos, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones dili-
gentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi phi-
losophantur: Chaldaei verò apud Babylonicos: & quia præcipue Græcis
immixti, vbi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publico-
rum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc pu-
ro. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habue-
runt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potio-
rem) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vique ad nostra
tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius
dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solum-
modo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos,
ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdo-
tum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oporteret e-
nim cum qui sacerdotium habebaturus est, ex eiusdem gentis nati mulie-
re: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus peran-
tiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non
solum in ipsa Iudæa: sed vbiunque nostri generis constitutio reperi-
tur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum. hoc est,
in Ægypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sa-
cerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam con-
scribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, qui-
cunq; huius rei testimonia præbuere. Si autem bella proueniant, sicut
iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset
regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & præcipue no-
stris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis
literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur.
Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidan-
tes. Iudicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud

Altera diuer-
sitas causa
apud Græcos
historiogra-
phos.

Veræ histo-
riæ indicium.

Propositio
quæ tractan-
dam sumit
Iosephus.

Ordo Pon-
tificum apud
Iudæos quæ
fuerit.

Pontifices nos à duobus millibus annis denominati filij à patre cōscripti sunt. His apud Iudeos autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad à duobus mil- altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Recte siquidem, pò- libus annis rius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; denominati vlla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissi- filij à patre ma quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cogno- conscripti scentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscri- sunt, bentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi inter repu- gnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque qui- dem sunt Moscos, qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsq; ad eius mortem. hoc tempus de tribus milibus annis paululum minus est. A morte verò Moscos vsque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetae suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui vero quatuor, hy- mnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Ar- taxerxe verò vsq; ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eò quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namq; est ipsis operibus quemadmodum nos pro- prijs literis credimus: tanto namq; seculo iam præterito neq; adijcere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudæis, hæc diuina dog- mata nominare, & in his vtiq; permanere: & propterea, si oporteat, mo- ri libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne vllum verbum cōtra le- ges admitterent, aut conscriptiones autas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpessus est? quando neque fortuitam sustinere læsionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste et- iam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoq; vident præsumē- tes de his rebus conscribere, quibus neq; ipsi interfuere, neque credere scientibus acquiescunt. Deniq; de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca vene- daico quidā rint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam historias cō- pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historię nomi- scripsere. ne iactitare. Ego verò & de omni bello, & quæ ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim.

Iosephus Dux etenim apud nos Galilæorum eram, donec fuit defendendi facul- bello Iudai- tas. Contigit autem vt caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus eo semp in- & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primò quidā vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obfes- sionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exer- citum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrus intelligens dispo- nebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omnia iam negotio preparato vti aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiæ Græ- daici histo- cam rerum eruditionem exhibui. Tantaq; mihi securitas affuit verita- riam conscri- tis, vt primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum re- pser. lles non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos

illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuere, plurimis verò Iosephus Il-
 nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur broi suos
 imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse ad plurimis ve-
 mirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibue- num dedit.
 re, quòd veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gesto-
 rum per ignorantiam aut per gratiam commutassẽ, aut prætermis-
 sem. Quidam verò prauī homines derogare meæ historiæ sunt conati, Iosephi Il-
 tanquam in scholis adulescentium themata exercentes, & accusationis broi quidẽ
 insperatæ atq; detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, blasphe-
 quod conuenit promittentẽ alijs rerum veracium traditionem, ipsum mane
 prius hæc nosse certissimẽ, aut rebus gestis adhærendo, aut ab scienti-
 bus consulendo. Quod ego præcipuẽ circa vtrumq; me credo fecisse
 opus. Antiquitatis namq; libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris in-
 terpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarũ sa-
 pientiam literarum. Historiam verò belli conscripsi, multarum quidem
 actionum ipse operator, plurimarum verò Inspector existens: & omni-
 nò eorum quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non
 procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veri-
 tate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicun-
 tur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his re-
 bus itaq; necessariam feci digressionem, significare volens facultatem
 eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor,
 declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, Duo de qui-
 quàm apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus bus agit lo-
 eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod Iosephus.
 nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde
 testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum
 blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur
 neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus,
 neq; per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciui-
 tates procul à mari sitæ sunt: regionemq; vberissimam possidentes, in ea
 assidue laboramus, præcipuẽ circa filiorum nutrimenta studentes, le-
 gumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessariũ
 iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi Filiorum
 ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis com- apud Iudæos
 mercium Græcorum: sicut Ægyptijs mercimonia, quæ ab eis exportan- educatio.
 tur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœniciæ ma- Nihil fuit
 ritimæ, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecuniæ re- antiquis tẽ-
 quisita. Sed neq; circa latrocinia sicut quidã alij vacauere, aut amplius poribus, q̃
 habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio faceret lu-
 nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo pro- dais com-
 pter negotiationem ad Græcorum prouinciã nauigantes, repentẽ meritiũ Græ-
 sunt agniti, & per illos Ægyptijs, & omnes à quibus ad Græcos onera corum.
 deuehebant, immensã maria proscindentes. Medi verò postea atque
 Persæ palàm in Asia regnauerunt, & vsq; ad alteram continentem Per-
 sæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his
 qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omninò vniuersi iuxta mare vel
 orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus
 cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, mul-
 tis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam cõ-
 tigisse

Romanorum
notitia sero
ad Græcos
peruenit.
Historiogra-
phi quidam
Hispaniam
vnam tan-
tummodo
esse ciuita-
tem arbitra-
ti sunt.
Argumen-
ta, Iudæorum
genus anti-
quius Græ-
corum ge-
nere.

Manethon,
Ægyptius
historogra-
phus.

Sais Ægy-
ptios in sua
potestatem
relegit
Sais ciuitas
ad orientem
Bubastis flu-
minis posi-
ta.

Eligisse quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta pos-
testatem, tantaque bella conuolante, neque Herodotus neque Thucydides,
nec vltimus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem. sed sero tandem & vix ad
Græcos potuit eorum venisse notitia. De Gallis enim & Hispanis sic igno-
rauerunt hi qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut
vna ciuitate esse arbitrantur Iberos, qui tantam partem occidentalis ter-
re nesciuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque
dicuntur, referunt. Causa vero ignorantiae veritatis est, quod procul ab-
essent, ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius
quam alij scivisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens
plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliam quam dedit occasionem,
& ita distans procul a mari, & talibus institutis vivens? Tunc igitur nos
argumento uti velle Græcorum, quod non sit genus eorum antiquum,
eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino
deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinæ regionis
adducunt antiquitatis suæ. Igitur & ego hoc conabor efficere. Ægy-
ptijs enim & Phœnicibus præcipue testibus utar, cum nullus eorum po-
tuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime er-
ga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum vero Ty-
rij. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere poterō, quoniam & ge-
neris nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in con-
scriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum vero fidem de his præ-
buerō, & blasphemias falsas ostenderō, tunc etiam Græcorum conscri-
ptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmo-
di occasio relinquatur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoa-
bo autem primum a literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur com-
mendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vii Ægyptius, Græca
disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) pa-
ternæ religionis historiam ex sacris (sicuti aiunt ipse) interpretatus libris,
frequenter arguit Herodotum in Ægyptiæ ignorantia mentitum. Is
Manethon in secundo Ægyptiaco. cum hæc de nobis scripsit. Ponam ve-
rō etiam verba sua, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis
Rex, Timaus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præ-
ter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta
fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potē-
terque cepērunt, & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeli-
ter incendere, & Deorum templa euertere. Erga omnes verō provincia-
les inimicissimi se gesserunt alios quidem petiunt, aliorum verō &
filios & coniuges in servitutem redegentes: non solum verō & vnum ex
se fecere Regem cui nomen Sais. Hic in Memphidem veniens, supe-
riore inferioreque provincia tributaria facta, præsidia relinquens oppor-
tunis locis, maxime partes munivit orientales, prospiciens quod Assy-
rij aliquanto potētiores, erant desideraturi regnum eius invadere. In-
veniens autem in præfectura Sais ciuitatem opportunissimam, posi-
tam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam anti-
qua theologia Anatis, hanc fabricatus est, & muris maximis communi-
uit, collocans ibi multitudinem armorum, usque ad ducenta quadra-
ginta milia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore
veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolveret, quam ut
armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum
agnasset

regnaſſet decem nouem annis, vita priuatus eſt. Poſt hunc autem re-
 gnauit alter quatuor & quadraginta annis, Bron nomine. Poſt quem
 alius Apachnas, ſex & triginta annis, & menſibus ſeptem. Deinde A-
 pochis, vnum & ſexaginta & ſanctus quinquaginta, & menſe vno Poſt
 omnes autem Aſſis nouem & quadraginta, & menſibus duobus. Et
 iſti quidem ſex apud eos ſuere primi Reges, debellantes ſemper, &
 maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens
 eorum Hycos, hoc eſt, Reges paſtores. Hyc enim ſecundum ſacram Reges paſto-
res vocati.
 linguam, Regem ſignificat: Sos vero paſtorem ſive paſtores, ſecun-
 dum communem dialectum: & ita compoſitum inuenitur Hycos qui-
 dam vero dicunt eos Arabas eſſe. In alijs autem exemplaribus non
 Reges ſignificari comperi per appellationem Hyc, ſed e diuerſo capti-
 uos declarari paſtores. Hyc enim Aegyptiaca lingua, & hac, quando
 denſo ſono proferitur, captiuos aperte ſignificat: & hoc potius verifi-
 mile mihi videtur, & hitoria antiqua conueniens. Hos ergo quos pro-
 diximus Reges, & eos qui paſtores vocabantur, & qui ex eis ſuere, ob-
 tinuiſſe Aegyptum ait annis vndecim & quingentis. Poſt hæc autem
 Regum Thebaidis & Aegypti reliqua factam dicit ſuper paſtores inua-
 ſionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege ve-
 rò cui nomen erat Aſiſfragmuthoſis, viſos dicit paſtores, & aliam qui-
 dem vniuerſam Aegyptum perdidit, inſuſos autem in locum haben-
 tem menſuram iugerum decem millium, cui loco nomen eſt Auaris.
 Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robuſtiſſimo circū-
 dedit paſtores, quatenus & omnem poſſeſſionem munitam habe-
 rent, ſimul & prædam ſuam. Filium vero Aſiſfragmuthoſeos Themo-
 ſin conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus
 armatorum eorum muros obſeſſe. Cum vero obſidium deſperaret,
 pacta cum eis feciſſe, vt Aegyptum relinquentes quò vellent innoxij Regum A-
 omnes abirent. Illos vero his promiſſionibus impetratis, cum omni do-
 mo & poſſeſſionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, cum paſto-
 ex Aegypto per deſertum in Syriam iter egiſſe: & inſequentes Aſſyrio-
 rum potentiam (tunc enim illi Aſiam obtinebant) in terra quæ nunc
 Iudæa vocitatur, ciuitatem ædificari, quæ tot millibus hominum ſuffi-
 cere poſſet, eamq; Hieroſolymam vocitaſſe. In alio vero quodam libro Ædificatio
Hieroſoly-
ma.
 Aegyptiacorum Manethon hanc ipſam gentem, id eſt, qui vocitaban-
 tur paſtores, in ſacris ſuorum libris captiuos aſcriptos rectiſſimè dixit.
 Nam antiquis progenitoribus noſtris paſcere mos erat: & paſcualē ha-
 bites vitam, vocabantur ita paſtores. Sed & captiui non temere ab A-
 gyptijs dicti ſunt: quoniam progenitor noſter Joſeph dixit ad Regem
 Aegyptiorū, ſe eſſe captiuum & fratres in Aegyptum poſterius euocauit, dicti.
 Rege præcipiente Sed de his quidem in alijs examinationem tubulus
 faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam teſtes Aegyptios,
 ruruſq; quomodo ſe habeant verba Manethonis circa ordinem tem-
 porum aperte deſcribam: ſic enim ait: Poſtquam egreſſus eſt ex Aegypto Nomina Re-
gum Aegy-
ptiorum, ſu-
bi ſucceden-
tium.
 Populus paſtorum ad Hieroſolymam, expulſor eorum Rex Themofiſ
 regnauit poſt hæc annis viginti quinque, & menſibus quatuor, & deſun-
 ctus eſt. Aſſumptuſq; regnum filius Chebron annis tredecim, poſt quē
 Amenophis viginti & menſibus ſeptem, huius autem ſorori Amelleſ
 annis viginti vno, & menſibus nouem. Mephres autem duodecim, &
 menſibus nouem, Mephramuthoſis viginti quinque, & menſibus decem.
 Themofiſ

FLAVII IOSEPHI

Sethosis Ægypti Rex, fratrem Armain Ægypti procuratorem constituit.

Ægyptus unde dicta.

Iudæorum ad Ægyptū aduentū eorundemque egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis ædificatū est templum à Salomone Rege, ante an. 143. & menses 2. Ies octo, quā Tyrī Carthaginem condidere. Tyrīorū Regis & Salomonis amicitia.

Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim. & mense vno. Rathoris verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais vero quatuor, & mense vno. Armesis autem vno, & mensibus quatuor. Armelelmiamum verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Ægypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate vti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi verò ad Cyprum & Phœnicem, & rursus contra Assyrios atque Medos castrametatus, vniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magnæ virtutis sibi met subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac provincias subuertendo, multoque tempore procedente Armais, qui in Ægypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine paritate iugiter miscbatur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Ægyptia, codicillos Sethosis misit cuncta significans, & quia rebellaret ei ipse frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinauit, & proprium tenuit regnum. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Ægyptus. Dicit enim quod Sethosis Ægyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Salam verò est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere, quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiō esse confident. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptijs lueris protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: deinde egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penè mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea verò quæ Manethon non ex Ægyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab illis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrīos multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoria digna sunt. In ter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses 2. Ies octo, quā Tyrī Carthaginem condidere. Descripta verò est apud Tyrīos illorum constructio templi nostri. Hiramus enim Tyrīorum Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incensumque pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia

euphrosina conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat. Hactenus verò seruatur apud Tyrios epistola multæ quas illi se ipsere adinuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diu qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic partis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiorum fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum ædificationem. Regem verò Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quædam ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluendi persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecunijs multatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas soluere quæstiones ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiram Regi conferret. Diu igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post huc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex prouinciis libris vniuersiisque loci literis, historiarum veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramum Regem sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eutychorum, aureamque ibi columnam Iouis in templo reponit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cæcina ad tegmina faciendæ templorum. Demolitusque antiqua delubra, noua templa ædificauit. Herculisque & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdus sibi met, denuò remcauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usque ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius, qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorum senior regnauit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis 12. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellere: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Huc peremit Ithobalus Astartis sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Balezorus filius: qui cum vixisset annis 45 regnauit sex. Huic successor factus est Metrinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus 40 tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiram usque ad ædificationem Carthaginis,

M m m

thaginis,

Hiram & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

Abdemon.

Hiram Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

FLAVII IOSEPHI

Berosus hi-
storographus
genere Chal-
dæus.

Nabulassa
r, Nabucho-
donosor spa-
rens, Babylo-
niorum &
Chaldæorum
Rex.
Nabuchodo-
nosor rebel-
lantes impe-
rio suo sub-
iecit.

Nabuchodo-
nosor patri
in regno suc-
cedit.

Belus primus
Rex Assyrio-
rum.

Thaglis, annorum 155. & mensium 8. Cum vetè duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis ædificatum sit templum, sit ab ædificatione templi usque ad constructionem Carthaginis tempus annorum 143 mensium 8. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad provinciam hanc aduentus. Cum enim eam universam bello tenuissent, tunc demum templum ædificare coepere: & hæc aperte ex litteris sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldæos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multā habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berosus vir genere quidem Chaldæus, notus autē eis, qui doctrinæ eruditionque congaudent: quoniam de Astronomia & de Chaldæorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus ant. quissimas secutus historias, de facto diluvio, & hominum in eo corruptione sicuti Moses, ita conscripsit simul & de aica, in qua generis nostri princeps servatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiciens, usque ad Nabulassarum pervenit, Babyloniorum & Chaldæorum Regem & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremavit: eundemque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde civitatem contigit desolari annis 70 usque ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, universos priores Chaldæorum & Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassarum, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ætate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium revocavit imperium. Eodem verò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum ægrotasset, in Babylonia civitate defungi, qui regnavit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquatumque provinciarum, & captivos Iudeorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldæis dispensari, servatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captivis quidem advenientibus præcepit habitacula in opportunissimis Babyloniæ locis ædificare ipse verò ex manubijs templum Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri vbi alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne post hæc possent hostes fluvium conuerrere & ad urbem accedere, tres interiori civitati per circuitum muros, totidē exteriori, hos costis latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: ita sic communiter portas quæ vel

templum

templum deceant, addidit ad hoc iuxta paternā regiam, alterā sumptuo Nabuchodo-
 siorem multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse nosor regiam
 longum esset. illud memoratu dignum, quod hæc adeò superba supraq; extruit.
 fidem magnifica, is dierum spacio perfecta est. In ea lapideas moles ex-
 cellas excitavit, aspectu montib. assimilēs, omniq; genere arborū con-
 fitas. Hortum quoq; pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius
 montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc
 itaq; retulit de prædicto Rege, & multa super hæc in libro Chaldaico-
 rum: in quo culpā conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Se. Babylonem
 miramide. Assyria Babylonem ædificatā, & mira opera ab illa circa eam à Semiramis
 fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldæorum de non ædi-
 ficationem fide dignam existimandam est, quando cum archiis
 Phœnicam concordare videntur, quæ ex Berolo conscripta sunt de
 Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & vniuersam Phœnicen ille
 subuertit. In his sanè consonat & Philostratus in historijs, dum Tyriæ
 meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicarum: vbi declara-
 re contendit, prædictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine Babylonio-
 & rerum gestarum magnitudine præcessisse, Dicit enim eum & maxi- rū Rex Her-
 mam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ verò de templo Hie- culem forti-
 rolymorū relata sunt, & concrematum esse à Babylonijs, & cæprum tudine & re-
 ratus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex d. ctis Berosi decla- rum gestarū
 ramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque postea magnitudi-
 quam inchoauit prædictum murum, incidēs in languerem, de vita mi- ne præcessit.
 grauit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huus regni domi- Nabuchodo-
 nus effectus filius eius Euemaradochus, propter iniquitates & libidi- nosoris suc-
 nes passus insidias à marito sororis suæ Niri glissoroce præemptus est, cessor.
 cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei se-
 tit insidias Niri glissoroce, annis regnavit quatuor. Huius filius Labo-
 rosardochochus, principatum quidem tenuit puer existens, mensibus no-
 uem: insidias verò passus, eo quod nimis appareret malorum esse mo-
 rum, ab amicis extinctus est. Hoc itaq; perempto, conuenientes hi qui
 fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cui-
 dam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa flauium
 Babylonix ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius re cocto &
 regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno ex- bitumine
 ercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. constructi.
 Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exerci-
 tu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus
 est in Borhippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, &
 deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videre-
 tur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Bor-
 sippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem
 non expectante sed prius supplicante, vsus clementia Cyrus, & datus ei
 habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque
 reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concor-
 dant cum nostris. Scriptū namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octa-
 uodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsq; per-
 duxit, & fuit exterminatū annis 7. Secundo verò anno regni Cyri fun-
 damentis depositis, rursus secundo regni Darii anno perfectum est.
 His prolatis, adisciam etiam Phœnicum historias: non enim proba-
 tionum

FLAVII IOSEPHI

Phœnicū de Iudæorū antiquitate testimonium. tionum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicaverunt hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdzi mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraſtus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocaverunt Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocaverunt fratrem eius Iromū, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quarta decimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credituribus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & divina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnovisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. Multi tamen de eo retulerunt quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: & quod præciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, & ab aqua feculenta semetipsum abstinere, & ab omni blasphemiam recederet. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudæorū & Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim vere, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: & multam morum ad quasdam transierunt, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrorū leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sacramenta cum quibusdam alijs etiam iurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc invenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebræa lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnasæus nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Ægyptij, & Æthiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phœnices vero, & Syri in Palæstina confitentur hoc ab Ægyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluvium commorantur, & his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumciduntur: & isti sicut Ægyptij facere dicuntur. De Ægyptijs autem & Æthiopibus dicere non possum, utrum ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palæstina sunt, circum-

cidi.

eldi. Omnium autem qui habitant Palaſtinam, ſoli Iudæi circumciduntur. Hoc igitur ſciens, de iſſis dixit. Quin & Chœrilus, antiquus Poëta, tiqui Poëtæ, meminit de gente noſtra, dicens quod militauerunt noſtri maiores de Iudæorū cum Xerxe Perſarum Rege contra Græcos; & enumerans vniuerſas gentes, nouiſſimam noſtram poſuit, ita dicens: Chœrili, an-
tiqui Poëtæ,
gente testi-
monium.

Huius miranda ſpecie gens caſtra ſecuta—,

Phœniſſam ignoto linguam mittebat ab ore.

Sedes huic Solymi montes, ſtagnum prope vaſtum.

Tonſa caput circum, ſquallenti vertice equini

Exuuiæ capiti durat, ut igne gerebat.

Palaſtam ergo eſt, ſicut arbitror, quia noſtri memine-rit, eo quod & Soly-
mi montes in noſtra regione ſunt conſtituti, in quibus habitamus, &
ſtagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes ſtagnum in Asphaltites
ſtagnum.
Syria latius atque maius eſt. Et Chœrilus quidem ita noſtri meminit.
Quod autem non ſolum ſciebant Iudæos, ſed etiam in quotquot inci-
derent admirabantur, non è vulgo Græci: ſed ob ſapientiam celebres,
oſtendere facile eſt. Clearchus enim Ariſtotelis diſcipulus, & Peripate- Clearchi A-
riſtotelis diſ-
cipuli de Iu-
dæis testi-
monium.
ticorum nulli ſecundus, in primo libro de ſomno, dicit Ariſtotelem
doctorem ſuum, de quodā viro Iudæo ita referre: & iſſi Ariſtoteli eun-
dem ſermonem aſcribit, quod ita conſcriptum eſt. Sed alia quidem dæis testi-
monium.
longum eſt dicere. Quæ verò habere poterant illius admirationem
quandam atque philoſophiam, ea duco opera pretium referre. Et Hy-
perochides: vehementer, inquit, audire deſideramus vniuerſi. Igitur
ſecundum præcepta, Ariſtoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo
indicabimus, ne reſuſtemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hy-
perochides, ita ſi placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cœleſty-
ria: qui ſunt ex propagine Philoſophorum Indorum, vocanturque (ut
aiunt) philoſophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen
accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen
verò eorum ciuitatis valde difficile eſt: vocant enim eam nomine Hie-
ruſalem. Is igitur homo multos hoſpitio recipiens, & de ſuperioribus
ad maritima deſcendens, grauiffimus erat non ſolum eloquio, ſed et-
tiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Aſiam, cum diuinus ho-
mo veniſſet ad ea loca, conſabulari cœpit nobiſcum, & cum aliis ſcho-
laſticis eorum ſapientiam tentans, cumque multi eruditorum cong-
garentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Ariſto-
teles apud Clearchum, & ſuper hæc multa ac mirabilem continentiam
Iudæi viri in cibis & caſtitate narrat. Licet autem volentibus hæc ex
iſſius lectione cognoscere. ego enim reſugio plus quam decet inferere.
Clearchus igitur facta digreſſione, cum aliud propoſitum haberet, no-
ſtri generis ita meminit. Hecæteus autem Abderita, vir philoſophus ſi- Hecæteus
Abderita cū
Alexandro
Rege nutri-
tus.
mul & circa actiones induſtrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum
Ptolemyo Lagi cominoratus, non obiter, ſed integrum de iſſis Iu-
dæis conſcripſit librum. Ex quo volo breuiter quædam eorum quæ ab
eo ſunt dicta percurrere. Sed primitus tempus oſtendam. meminit e-
nim prælii, quo circa Gazam Ptolemyus conſlixit cum Demetrio, quod
vique contigit vndecimo quidem anno poſt mortem Alexandri, O-
lympia de vero ſeptima & decima atque centeſima, ſicuti reſert Caſtor.

FLAVII IOSEPHI

Mille&quin-
genti sacer-
dotes Iudæo-
rum decimas
accipiunt.

Iudæorum
contra Ale-
xandrum con-
stantia.

Amplitudo
Iudææ.

50. stadia fe-
rè sex millia
a Germa-
nica consti-
tuunt.

adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vi-
cit in Gaza prælio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes.
Alexandrum verò profitentur vniuersi centesima & quartadecima O-
lympiade fuisse defunctum. Palàm ergo est, quia & secundum illud
tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecæ-
tæus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa
Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes man-
suetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum,
& rebus communicare voluerunt. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias
pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex anno-
rum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissi-
mus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter ex-
pertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudæorum qui decimas acci-
piunt, & vniuersam communi gubernant, circa mille & quingentos
existere. Rursum autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit,
homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobilitatem, assumens ali-
quos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam
& conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde
palàm facit Hecætaus, quales circa leges existimus: & quia omnia su-
stinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudica-
mus. Dicit igitur hæc: Et malè sapius à finitimis audientes, & omnes
contumelias passi à Persicijs Regibus & satrapis, non possunt mente
mutari. Sed tam magna exercitatione, de his præcipue omnibus re-
spondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi cir-
ca leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constitu-
to, & volente Eggi templum quod corruerat renouare, cunctisque mi-
litibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere
non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non
modica, donec eos ignoscere Rege securitas præberetur. Qui dum
ad prouinciã, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fa-
bricata omnia destruxerunt. Et pro aliis quidem multam satrapæ exol-
uere, pro aliis verò veniam consecuti sunt. Adiecit autem, quod meri-
to ob hæc mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum homi-
num numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylo-
nia Persarum primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in
Ægyptum & Phœnicem sunt translata, propter seditionem in Syria
factam. Idem vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pul-
chritudinemque narrauit. Penè decies trecenta millia, inquit, iuge-
ra terrarum optimarum yberrimæ prouinciæ possidere noscuntur. Iu-
dæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam
Hierosolymorum ipsamque & maximam olim inhabitamus, & viro-
rum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem
ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & aliæ quidem multæ munitio-
nes per prouinciã, atque vici. Vna verò ciuitas munitissima, ha-
bens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commo-
rantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hie-
rosolymæ. Est autem in media ciuitate lapidea quadriporticus, cen-
tum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua
ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed
collectis, vnum quodque latus viginti cubitorum latitudinem habens,
altitudi-

altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est
 constitutum & candelabrum, vtraque aurea, duorum caliciorum pon-
 dus habentia & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum
 verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio, nul-
 lus ibi veluti lucus aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & no-
 ctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omni-
 no vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Ale-
 xandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, di-
 cens ea quæ cognouerit a viro Iudæo in expeditione constituto: cuius
 verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vnâ
 secutus est quidam cum aliis equestrum Iudæorum nos deducentium,
 nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos &
 Barbaros præcipuus. Is igitur homo propeantibus multis pariter, &
 quodam vate augurum captante, & petente vt cuncti starent, interro-
 gavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam in-
 tuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vt manerent o-
 mnes, staret avis: si verò surgens antea euolaret, procederent: si ve-
 rò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursus tunc, arcum-
 que trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignau-
 ribus verò vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quis furis,
 inquit, infauissimam avem tuentes in manus? hæc enim tuam salu-
 tem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem paruit indicare?
 Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset,
 metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecataei testimo-
 nia iam quiescant, facile namque est, volentibus ipsum librum legere,
 & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem intro-
 ducere, licet homo minimè malus, vt ei vitium est, nobis detraxisse
 videatur, Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Sy-
 riam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem vxo-
 rem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia
 posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso
 Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius
 abuigilare, somnio prohibita ne faceret, capta atq; detuncta est. Hæc
 ergo præfatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, vt
 tur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudæi, habitant
 omnium munitissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolimam provin-
 ciales solent. hi vacare consuevi sunt septima die, & neq; arma portare
 in prædictis diebus, neq; terræ culturam contingere, neq; alterius cu-
 iuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus,
 adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente verò in ciuitate Pro-
 lemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debue-
 rint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, provincia quidem domi-
 num suscepit amarissimum: lex verò manifestata est malam habere so-
 lennitatem, huiusmodi aut casus, præter illos, alios quoq; docuit vni-
 uersos: vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege cõfu-
 giant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem
 Agatharchidi videtur esse ridiculæ: eis aut qui hæc examinant iustegrius,
 apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ
 quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concu-
 piscant. Quod vere non ignorantes quidam conscriptorum gentem,

Sacerdotes
in tēplo ha-
bitant, & vi-
nū nō bibūt.

Agatharchi-
dis de Iudæis
testimonium.

Sabbatum
Iudæorum.

Cur quidam nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas memoriam historiogra nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse præbiturum. Hierophi Iudæorū nymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore mentionem quo Hecataus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ prædebat. Verum Hecataus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differrebant alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz proderet: alterum vero omnino circa veritatem quasdam passio cernitur obsecrasset. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostræ, Ægyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historiarum, & super illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theophilus etiam, & Theodorus, & Mnaseas, & Arriphanes, & Hermogenes, & Eumelus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (nō enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque prædictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanè Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi.

Postremum capitulū cōtra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemia rū inter Iudæos & Ægyptios causa.

Ægyptiorū idololatria.

His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus vtuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus vtar, quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quod verò multis aliis hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum scelerare nobilitatem, & conuersationi detrahare tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momordit urbem. Multa verò etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque malevolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudicantes. & apud stultos quidem nequaquam hæc spe fraudantur, qui non sanum noscuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemnabunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Volentes Ægyptiis gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauere. Et neque aduentum in Ægyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidiæ pariter habuere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes effecti sunt: vnde regressi ad propria denovo fuere felices. Deinde sacrorū diuersitas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quàm solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubitatione præstat. Cōmunis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singillatim aut alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, & ab initio vti his malis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari

imitari nostram honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesque multos nostram zelari conuersionem, inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non piger et eos etiam contra antiquas suorum scripturas aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi inemptis aduersa conscribere passione excitationis ignorent. In vno tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo vultus sum ante paululum nostrae antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Aegyptiacam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, Manethon praefatus nostros progenitores cum multis malis in Aegyptum aduenisse, & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori historiogra- phus. tempore amittentes eam provinciam quae nunc Iudaea vocatur obtinuisse: & aedificantes Hierosolymam, construxissent tempus. Et haec conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans sibi licentiam, professusque se scribere ea quae in fabulis vulgaribus feruntur, incredibilia verba verba de Iudaeis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptiorum leprosum, aliorumque languentium quod, sicut ait, abominacione ex Aegypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecti, quod est fallum nomen. Et propterea tempus regni eius nequaquam definire praesumpsit, cum aliorum Regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaque quidam annectit fabulas, pene oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo annos factum esse protulerat. Theinutis enim erat Rex, quando egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuerunt, anni sunt trecenti nonaginta tres, usque ad fratres nomine Sethonem, & Hermenum: quorum Sethonem quidem Aegyptum, Hermenum vero Danaum denominatum dicit: quem expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & novem: & post hunc senior eius filius Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aegypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiciens Regem, iungit ait & Deorum fuisse contemplatorem, sicut Otum quendam priorum Regum: & impleuisse desiderium eius sacerdotis Amenophin natum ex patre Papio: qui videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam praescientiamque futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si provinciam a leprosis & alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo laetatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eosque ad sectiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: simul & alios Aegyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illum sapientem diuinumque virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaderat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Aegyptum obtinerent tredecim annis. Et haec cum non quidem praesumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam pervenisse. Deinde ad verbum haec refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret civitatem, desertam urbem, quae fuerat pastorum, nomine Auarim, praebuit eis. Est autem haec civitas secundum theologia antiquam, Typhonis.

FLAVII IOSEPHI

**Osarsiphus
Dux Auaris.**

**Electorum
contra Aegy-
ptios bellū.**

**Aegyptiorū
Rex in Aethi-
opiam fu-
git, cumque
Aethiopum
Rex hono-
rifice sulci-
pit.**

**Osarsiphus
postea Mo-
ses vocatus.**

nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Heliopolitanorū Pontificem Osarsiphum cōstituerē, & huic se obedire in omnibus iuraverunt. At ille primum quidē eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quæ præcipue sacra apud Aegyptios erant, se penitus abstinere: nulli que copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Hæc autem sentiens, & alia plura, maiora Aegyptiorum consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros ad hanc civitatis: & ad bella præparari contra Amenophilin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, milia legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul cœrant ex honorati significans, & policens ut pariter contra Aegyptum castrametarentur promissit; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum provinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatorios autem opportuno tempore, & provinciam facillime subdituros. Illi verò læticia cumulari, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venerunt. Amenophis autem Aegyptiorum Rex, dum illorum audisset invasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesse à Râpse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suum commendavit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Aegyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum universis navibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum universum præbuit alimenta hominibus necessaria, quæ provincia ministrabat, & civitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem hæc gesta sunt. Solymita vero descendentes cum viis pollutis Aegyptiorum, sic pessimè hominibus visæ sunt, ut eorum victoria esset pessima hi, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim civitates & vicos concinnavere, sacrilegia facientes, & Deorum idola devastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quæ colebantur crudelissime discerpserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politias & leges eis composuit sacerdos quidam, genere Heliopolites, nomine Osarsiphus, vocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum convulsus fuisset ad hoc genus, mutavit nomen & vocatus est Moles. Quæ igitur Aegyptij de Iudæis ferunt, hæc sunt. Sed & multa brevitatis causa prætereo. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna virtute simul & filius eius Ramples, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis castris persecuti sunt eos usque ad Syria fines. Has equidem & huiusmodi Manethon conscripsit. Quia vero antea loquitur

quitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione monstrabo: illud Manetho-
 primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no- nis signen-
 bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Ægyptij genere, sed ti depulsa.
 extrinsecus illuc aduenissent, & Ægyptum obtinuisent, & ex ea rursus
 egressi sint nostri progenitores. quod verò nobis postea permixti non
 sunt Ægyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moyses, qui po-
 pulum duxit ex Ægypto, sed ante multas generationes extitit, per ea
 quæ ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit fig-
 menti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit videre Deos.
 quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bonem & Hircum, &
 Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. cœlestes autem quomodo po-
 terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utiq; & prior Rex alter hos vi-
 derat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidis-
 set, noua nequaquam egebat arte. sed fortè sapiens erat ille vates, per
 quem hæc Rex possit agere confidebat, quod si ita fuisset, quomodo im-
 possibilem concupiscentiam non præsciuit? non enim euenit quod
 voluit. Proinde quam rationem habere potuit, ut propter mutilos aut
 leprosos ei inuisibiles essent? Irascuntur enim propter impietates, non
 propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia leprosorū & ma-
 le habentium, vna penè hora quomodo fuit possibile congregari? aut
 quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Ægy-
 ptios exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinavit,
 tanquam operarijs indigens, & non purgare provinciam volens. At
 autem quod vates semetipsum peremit, prævidens Deorum iram, &
 quæ erat in Ægypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit.
 Proinde quomodo ab initio vates etiam suum interitum non præsci-
 uit? quomodo non repente Regi contradixit volenti videre Deos? aut
 qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates? aut quid nam
 grauius imminerebat, quod morte præueniret? Quod verò inter omnia,
 stultius est, videamus: Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam
 metuens, debiles illos quibus Ægyptum purgare debuerat, neque Verborum
 tunc de provincia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem de- Manethonis
 dit dudum à pastoribus habitatam: quæ vocabatur Auaris. Ad quam repetitis.
 congregati, principem inquit, delegere ex sacerdotibus Heliopolita-
 nis: qui eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab Ægyptia-
 rum festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perimerent, atque
 consumerent, nullique penitus miscerentur, nisi cum quibus coniu-
 rati esse videbantur: & iureiurando multitudinem obligata, quatenus in
 eis legibus perdurarent, Auarim ciuitatem munitam contra Regem di-
 cit eos bello sumpsisse. Adiecit autem, quia misit Hierosolymam ro-
 gans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromit-
 tens, quæ foret ex Hierosolymis volentium exire maiorem: & ex qua
 procedentes omnem Ægyptum obtinerent. Deinde subiungit illos
 quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò A-
 menophin Ægyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Æthio-
 piam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus decessisse. Hieroso-
 lymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatas, & templa con-
 cremasse, & equestres peremisse refert: & nulla iniquitate aut crudelita-
 te abstinuisset. Qui verò poliriam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit,
 erat genere Heliopolites, nomine Orisaphus, vocatus ab appellatione
 Osireos

FLAVII IOSEPHI

Precedentiū
depulsiō.

Epilogus hu-
ius partis lu-
dæorum ge-
nus ex Ægy-
pto nō oriū-
dum.

Ad Mane-
thonis de
Mose male-
dicta respon-
sio.

Offreos Heliopolitani Dei : & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Æthiopia profecto cum multis millibus dicit, & congressum contra pastores atque pollutos, habita cōflictione vicisse. & multos interficientem, vique ad fines Syriæ persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namq; & cum eis multitudo collecta debiliū, licet primitus irascerentur Regi, circa se vtiq; talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a scētionē lapidū sunt egressi, & prouinciam percepere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere præsumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit, nō eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Ægyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine connexisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed misere maculatos ad Hierosolymam, vt ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, vt ait, vocantibus morem gellere, nempe inducti pollicitationibus, quod Ægyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cū autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Ægypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosq; corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim tuturam Regis fugam præsciebant. nam, vt ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebāt qui proficerebantur: mutationem verò propositi & fugam vnde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Ægypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hæc eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hæc sint aliunde accito milit. obijcenda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, factutosq; se iurassent ipsi Ægyptij. Quin etiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus prælio vicit: fatisque ac fugatos Syriam vique persecutus est. adeo scilicet Ægyptus est omnibus vnde cunq; inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cū scirent Amenuphin viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero vique Syriam trucidans eos (vt ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Ægypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in præliis, plurimos verò postremo & in fuga. Superest vt de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Ægyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare

vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob Moses le-
 lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, profus non
 DXVII annis prior fuisse, & patres nostros ex Ægypto in regionem fuit.
 quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis cor-
 pus expers habuit, ipsius dicta indicant. Leprosi enim & oppidis & vi-
 cis interdixit, vt seorsim in lacero vestitu agant: & cum qui eos attigis-
 set, aut sub idem lectum successisset pro impuro habet. Quin etiam si
 eo morbo liberari, & in pristinum restitui coningat, præscripsit certas
 purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & om-
 nium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum de-
 mum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem ca-
 lamitatem expertus esset prouidentiam aliquam ac humanitatem ex-
 hibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges
 tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum cu-
 ram admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore
 cum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus se-
 metipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen
 valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc
 ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex
 aqua seruatum Mosen. Nam aquam Ægyptij Moy vocant. Satis igitur Moses à
 declaratum existimo, quòd Manethon quatenus veterum scripta sequi-
 tur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se Ægyptijs a-
 vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus cre-
 dit. Post hunc inquirere libet in Chæremone. Hic enim Ægyptiacè ficat, dictus.
 se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Mane-
 thon. Amenophin, & filium eius Rhamessen, ait Isidem in somnis A-
 menophi apparuisse, inculantem quod templum suum per bellum di-
 storiogra-
 rum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis phum.
 hominibus Ægyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terrori-
 bus: atq; ita delectu vitiosorum morbidorumve habito, CCL. millia è
 sinibus eiecit. Duces verò eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum,
 quem etiam sacrum scribam fuisse: Ægyptia verò eis nomina esse, Mo-
 si Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibiq; offendisse
 CCCLXXX millia, ab Amenophi relicta, quæ is in Ægyptum transfer-
 re noluerat: cum is icto fœdere contra Ægyptum expeditionem habi-
 tam. Amenophin autem non expectato imperu eorum, in Æthiopiam
 fugisse, relicta vxore grauida: quam delitescentem in quibusdam spe-
 luncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem Messenes A-
 etatem peruenisset, expulisse Indæos in Syriam numero circiter du-
 centa millia, & patrem Amenophin ex Æthiopia recepisse. Et hæc qui-
 dem Chæremone. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum va-
 nitate apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in
 rantem eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scri-
 ptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam storæ com-
 cupiditatem videndi Deos, ait initium fuisse pollutos eieiendi. Chæ-
 remon autem suum de Iside somnium finxit. & ille quidem Ameno-
 phin dixit indixisse Regi purgationem: hic verò Phritiphautem. iam
 multitudinis numerus sanè belie congruit, ille octuaginta millia refe-
 rente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in la-
 pidicinas eiectos pollutos, deinde ad Anarim habitandam traductos,
 ac reliqua

FLAVII IOSEPHI

Manetho-
nis & Cha-
remonis hi-
storiz dis-
crepantia.

Lyfimachus
mendacij
arguitur.

Scabiosos ac
leprosos lu-
dæos iuxta
Lyfimachi
opinionem
in pelagus
deiciendos,
aut in loca
deserta ex-
ponendos.
Quando lu-
dæi iudæam
occupârunt,
& urbem Hie-
rosolyma æ-
dificârunt.

ac reliqua Ægypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hieroso-
lymitis auxilia: Chæremón, Ægypto decedentes circa Pelusium inue-
nisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictâ, ac eâ
illis rursus Ægyptum inuasisse: Amenophinq; in Æthiopiam fugisse.
Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erant tam
numerosus exercitus dixit, Ægyptij ne an externi: neq; causam indi-
cavit, ob quam eos Rex in Ægyptum inducere noluit: qui de leprosis
& Iside somnium confinxit. Mose verò & Iosephum, quasi eodem tem-
pore simul expulsam Chæremón adiunxit, & quidem quatuor atati-
bus ante Mosen defunctum, quatum sunt anni ferè centum septuagiu-
ta. Quin & Rhameses Amenophis filius, secundum Manethonem qui-
dem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat
fuga elapsus in Æthiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum
in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & ludæos in Sy-
riam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem, neque e-
nim prius quinam erant illa CCCLXXX millia dixit, neq; quomodo
CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamesen trans-
fugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo
licet, quosnam vocet ludæos, vel veris eorum det hanc appellationem:
illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX millibus, quæ cir-
ca Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semet-
ipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utrunq; , si ab alijs redarguti
fuissent. His addam Lyfimachum, idem quidem habentem cum prædi-
ctis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincen-
tem. vnde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, quæ tem-
pestate Bocchoris in Ægypto regnabat, populum ludæorum, quod es-
sent lepra, scabie, & alijs quibusdam morbis infecti, ad templa consu-
gisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo corre-
ptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Bocchorim verò Ægyptiorum
Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. respon-
sum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris & im-
pijs, eiecxis eis è templis in loca deserta. Cæterum scabiosos ac leprosos
mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: & templa expi-
anda: atq; ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto o-
raculo, accessitq; sacerdotibus de sacrificijs iussisse collectis impuratis,
hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impe-
tiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus sub-
meris, reliquos congregatos & in loca deserta expositos esse, ut peri-
rent. eos habito concilio consultasse de seipsis: & nocte superuenien-
te, re censu ignibus ac iucernis custodias agitare: sequentiq; nocte ie-
iunatum, ut numen propitium eos servaret. In sequenti verò luce à Mo-
se quodam consilium datum, irent conferti vna via, vsq; dum ad loca
deserta perveniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum benivolenti
essent, utq; consilium malum potius quàm bonum darent: Deorumq;
templa & altaria quotquot invenirent euerterent. quibus comprobatis
ac destinatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa in-
commoda tandem ad loca culta perventum. tum verò & hominibus
iniuriose tractatis, & fanis compilatis ac incensis, venisse in eam quæ
nunc iudæa dicitur: conditaq; civitate hic habitare, urbem verò Hie-
rosyla, ex re nominatam. aliquanto autem post iam aucto viribus ma-
tasse

tasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsum Hie-
 rosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed re-
 tentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad
 Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. At
 enim ad templa collectam multitudinem Iudæorum, incertum leprosis
 ne nomen imponens, an quoddam solos Iudæos morbus occuparet. dicit e-
 nim populus Iudæorum. Qualis, advena, an indigena? Cur igitur eos
 cum sint Ægyptij, Iudæos vocas? Quod si hospites sunt, cur vnde nam Opinionis
 sint non dicis; Quomodo autem cum Rex tam multos ex his mari mer- Lyſimachi
 ſisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut depulſio.
 quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam
 nunc tenemus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud
 omnes celebre? oportebat autem de legislatore non solum nomen di-
 cere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem verò tales
 eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de Dijs, etiam erga homines
 iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non tam facile patrios mo-
 res mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant le-
 ges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulſoribus suis iu-
 rasset, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam ha-
 buissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales
 susceperunt, cum essent (vt ipse ait) miseri & omnium opis egeni, ma-
 xima stultitia non illorum, sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque
 etiam nomen impositum ciuitati à templorum spoliatione, præsum-
 pſit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mirum ni, quis posteris qui-
 dem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauere urbem,
 ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir
 præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma non
 eodem voce Iudæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet Contra mē-
 diceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quo- daciū im-
 niam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, pudenter
 aliud faciens principium, cetera præsentis expositum
 operis explanare tentabo. nihil dicen-
 dum.

FLAVII IOSEPHI
FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE
IVDAEORVM CONTRA

*Apionem Alexandrinum, ad
Epaphroditum,*

LIBER II.

Ab Apione
quidam val
de frigida
conscripta.

Apion de
Mose & gē
te Iudaico.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phoenicum & Chaldaeorum, Ægyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosque Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremonem, & alios quosdā exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractionem habentia, & multam (vt ita dixerim) inruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque pleriq; mortaliū in situm video, vt gaudeāt quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacessito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; aperte cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorū perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Ægypto migratione affert: nunc incolæ Alexandriae Iudæos calumniatur: insuperq; de sacris templi nostri ceremonijs atq; alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Ægyptio, genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solū, sed penè ultra modum. superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Ægyptiacarum hæc: Moses, vt accepti à grandioribus natu Ægyptijs, Heliopolitanus erat qui patrijs institutus moribus, subdiales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus cent peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, vt pote per sudum, eundem semper cum sole

sole cursum circumuoluebat. Atq; huiusmodi est admiranda illa huiusmodi grammatici phraſis. Mendacium verò eius non tam noſtris verbis Mose & tem-
evidenter conarguitur, quam Moſeos operibus: neque enim cum pri- plo Iudaico
mum tabernaculum Deo conſtrueret, aut ipſe vllam talem formam ei mendacium
indidit, aut poſteros facere præcepit: atq; is qui poſtea templum Hiero- coarguitur.
ſolymis conſtruxit Solomon, omni tali curioſitate abſtinuit, qualem
conſinxit Apion. Accepiſſe autem ſe dicit à maioribus natu Moſen He-
liopolitanum: ſcilicet ipſe iunior, ſed his fidem habens, qui per aratem
illam familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis
grammaticus, non poſſet quænam eius ſit patria certo affirmare, neque
de Pythagora tantum non heri nudiùſue tertius nato: de Moſe verò
tam multis annis illos præcedente tam facile decernit, credens ſenio-
rum relationi: unde manifeſtè illum mentiri apparet. Quia & tempo-
rum ratio, quibus Moſen ait edaxiſſe leproſos & cæcos & claudos, bel-
lè concinit iuxta grammaticum hunc diligentiffimum. Manethon e-
nim regnante Tethineſi Iudæos dicit ex Ægypto diſceſſiſſe annis 393.
antequam Danaus apud Argos exularet. Lyſimachus autem tempore
Bocchoris Regis, hoc eſt, ante annos 1700. Molon verò & alij quidam,
ut cuique viſum eſt. At verò Apion cæteris fide dignior, exactè illum
exitum definiuit ſeptima Olympiade, & huius anno primo: quo, ut ait,
Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem ad-
iecit, ratus argumentum id veritatis ſe habiturum euidentiffimum: nec
animaduertit à ſemetipſo adductum quo coargueretur. ſi enim de hac
colonia monumentis Phœnicum credendum eſt, in illis Hiram Rex
traditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm 150, de quo ſu-
perius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi
Hierofolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam
contulerit. Solomon verò ædificauit templum poſt Iudæorum diſceſ-
ſum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulſorum eundem quem
Lyſimachus commentus (ait enim 100. & 10. eorum fuiſſe millia) mi-
ram quandam & credibilem reddit cauſam, cur ſabbatum nominatum
ſit. Exaëto enim (inquit) ſex dieſum itinere, inguinum vlceribus affe-
cti ſunt: & hæc de cauſa ſeptima die quieuerunt: incolumes conſtitu-
ti in regione quæ nunc Iudæa vocatur, & appellauerunt eam diem ſab-
batum, ſeruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægyptij vo-
cant ſabbatoſim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel con-
trà odio habenda talis in ſcribendo impudentia? Apparet enim quòd
omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem.
Atqui ſi erant cæci & claudi & morbidi, quales fuiſſe Apion ait, ne v-
nius quidem dici iter progredi potuiſſent: ſi autem poterant per ma-
gnam ſolitudinem proficilci, prætereaq; ſibi obſiſtentes vincere popu-
lariter repugnando, nequaquam vniuerſi poſt ſextam diem inguinum
morbo correpti fuiſſent. Neq; enim naturaliter tale quippiam euenire
iter agentibus neceſſe eſt, ſed plurimorum millium exercitus definita
ſemper itinera peragunt: neque temerè ita accidiſſe veriſimile vide-
tur. eſt enim omnino abſurdum. At verò mirificus hic Apion ſex qui- Depulſio ſig-
dem diebus eos perueniſſe in Iudæam prædixit: ruruſus aut Moſen con- menti Apio-
ſcenſo môte, qui Ægyptum inter & Arabiam ſitus eſt, nomine Sinaus, nis de ſex
quadraginta diebus delituiſſe dicit, indeq; deſcendentem Iudæis leges dierum iti-
dediſſe. atqui quomodo poſſibile eſt, eoſdem & quadraginta dies in de- nere.

Temporum
ratio apud
historiogra-
phos inſqua-
lis.

Hirami & Sa-
lomonis a-
micitia, de
qua ſupra li.
1. contra A-
pionem in
principio.

Inguinis
morbum Æ-
gyptij ſabba-
toſim vocât.

Depulſio ſig-
menti Apio-
nis de ſex

FLAVII IOSEPHI

Apion verā patriā & genus suū abiurat.

Apion contumeliosam Iudæorū in festationē, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur. Alexandria pars ora maritima.

Iura & libertates Iudæorum.

ferto ac in aquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi verò appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ se fert, vel certe magnam imperitiā. Nam hæ voces Sabbo & Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo verò, ut ille affirmat, Ægyptijs inguinum morbum significat. Tales quædam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profecione Ægyptius Apion novitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiuravit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuitijs insectatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorū genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriæ iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Ægyptijs: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suæ cooptant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensq; eorum cum habitatoribus Alexandriae Iudæis similitudinem, proposuit quidem illis cōuicium facere, vñ tamen comprehendit reliquos quoq; vniuersos, vtrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa grauiā & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriae Iudæos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, vñdarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidē patriæ suæ, sed tamē quam patriam dicit, Alexandriae cōuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidē eijcerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verū Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem cōsecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Nectropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoq; eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemæiq; Lagi ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam stantē Alexandriae ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoq; quod se mirari dicit, quod cū Iudæi essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia lonia cum ciuibz exinde natis eandem appellationem habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruum donum appellationis suæ concessit, nō solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani deniq; antiqui, & Tyrreni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis

Apion

Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in inti-
ma Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in no-
bis dicit, ablatum cum solis Ægyptij: nunc orbis domini Romani, parti-
cipari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem præclarus di-
gnitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calum-
nari conatur eos qui hac iustissime percepere. Non enim propter ino-
piam habitatorum ciuitatis quam studiose ædificabat Alexander, no-
strorum aliquos ibi collegisse: sed omnes approbans diligenter ex virtu-
te, ac fide dignos inueniens hoc præconium nostris exhibuit, cum gen-
tem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecæus,
quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei præbuere Iudæi, Sa-
mariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberet. Similiter quo-
que sensit post Alexandrum etiam Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexan-
dria commorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra commisit arbitratus si-
de simul eorum & fortitudine conseruanda: & in Cyrene credens se ru-
rissime regnaturum, & in alijs Libyæ ciuitatibus, ad ea loca partem lu-
dæorum habitandi causa direxit. Post hunc autem Ptolemæus, qui Phi-
ladelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostro-
rum, omnes absoluit, sed pecunias eis sæpius cōdonauit: & (quod maxi-
mum est) desiderauit agnoscere nostras leges, & sacrarum scripturarum
volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpreta-
rentur legem: & ut hæc apprime conscriberentur, diligentiam hanc com-
misit non quibuscumque viris, sed Demetrium Phalercum, & Andream,
& Aristeum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps
erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic curæ
præfecit. Non enim leges, & patrum nostrorum philosophiam discere
concupisceret, si his vtentes despiceret & non potius valde miraretur.
Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Re-
ges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis effectum. Ter-
tius namque Ptolemæus, qui vocatur Evergetes, fortiter obtinens Sy-
riam vniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates grati-
ficas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut no-
stri moris est, Deo sacrificauit, dignissimaque dedit ornamenta vi-
ctoriæ. Philometor autem Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, omne
regnum commiserunt Iudæis: & duces totius fuerunt militiæ Onias & Do-
sitheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset ope-
ra eorum potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexan-
driam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleo-
patræ regno, & periculum pessimæ perditionis instaret, istorum la-
bore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad
urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens
Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est.
Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo pa-
tre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam
Cleopatram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste sibi im-
plicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopa-
tra suscepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessi-
tate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam in Iudæos
Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Oniæ pugnare grassari de-
presumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filiis & vxoribus

Alexander?

1. Ptolemæus Lagi.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Evergetes.

4. Ptolemæus Philometor.

5. Ptolemæus Physcon.

De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusque sceleribus.

Antonius Cleopatras maritus.

Iudæi fidem in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nisi olim à Rege dato magis ab eis, quam ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam vigibus datam rō eis fidem olim à Regibus datam conservare, id est, fluminis custodiam, totiusque custodiam, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt cives, eosdē Deos, quos Aegyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

ribus capiens nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculeati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium quæ preparaverat, euenire. Elephantum enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interfecere. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplantus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenem de-nominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & concessit, & ex his quæ egerat vel acturus erat, poenitentiam egit. Unde rectè hanc diem Iudæi Alexandriæ constituti, eo quod aperte à Deo salutem promeruerit, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Phylæonem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultimæ Cleopatras Regine Alexandrinorum meminit, veluti nobis improprias, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & maiorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in cōmuni contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosque Deos, & sepulera progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum à primo Cæsare, eius filio & successoris, rebellare præsumpsit. Antoniumque corrumpens amatorijs rebus, & patriæ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coëgit? Nouissimè verò Alexandria à Cæsare capta, ad hoc usque perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæi triticum non est mensura? Sed illa quidem poenam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemæis, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriæ frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis

ligentia nutriendos? cum genus utique nostrorum vnum atq; idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptiis tanta differētia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanserit? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apioni similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graeci & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuisse principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Græcam: sed cunctis scilicet videntibus malis moribus Aegyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. E diuerso namque factum est quod nobis improperare præsumunt, nam cum plurimi eorum non opportunè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptiis extitisse neque Regum quisquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neq; nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcedere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes piū atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Græcis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alij verò & seruos diligentes hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vtilem despiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum Imperialia celebramus: verum cum nullas al. as hostias ex communi, neq; pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorem præcipuum praeferimus, quæ hominum nulli persoluimus. Hæc itaque communitè satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium & Apollonium Molonis: quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum libe-

Discordia Iudæorum & ciuium Alexandrinorum in religione. Seditionis Alexandriæ causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Alexandriæ causam extitisse.

Romanorum erga Iudæos magnanimitas.

Iudæi prorsus nullas imagines ferunt.

Quomodo res & magnificiendi.

Mendacii à Posidonio & Apollonio

in Iudæos committi reiectio.

Responſio ad
obiectionē
de aſini ca-
pite.

Aſini apud
Iudæos ali-
oſq; ſapient-
es viros qui
dicantur.

Hiſtoriogra-
phi quidam
perfidiam ac
ſacrilegium
Antiochi re-
gere conan-
tur.

ris, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo apud cunctos ho-
mines nominato, tanta ſanctitate pollente. In hoc enim ſacrario A-
pion præſumpſit edicere, aſini caput collocaffe Iudæos, & cum colere,
ad dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuiſſe depalatum,
dum Antiochus Epiphanes & exſpoliaſſet templum, & illud caput in-
ueniſſet ex auro compoſitum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur
primum quidem reſpōdeo, quoniam Ægyptius vel ſi aliquid tale apud
nos fuiſſet, nequaquam debuerat increpare, cum nō ſit deterior aſinus
furonibus & hircis & aliis, qui ſunt apud eos Dij. Deinde quomodo non
intellexit, operibus increpatus de incredibili ſuo mendacio. Legibus
namque ſemper utimur iſdem, in quibus ſine fine conſiſtimus. Et cum
varijs caſus noſtram civitatem, ſicut etiam aliorum vexaverint, & Theos
ac Pompeius Magnus, ac Licinius Craſſus, & ad noviffimum Titus Cæ-
ſar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inue-
nere: ſed puriſſimam pietatem, de qua nihil nobis eſt apud alios effabi-
le. Quia verò Antiochus neq; iuſtam fecit templi depradationem, ſed
egeſtate pecuniarum ad hoc acceſſit, cum non eſſet hoſtis, & ſocios in-
ſuper nos ſuos & amicos aggreſſus eſt, nec aliquid dignum deriſione il-
lic inuenit. multi & digni conſcriptores ſuper hoc quoq; teſtantur: Po-
lybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Tima-
genes, & Caſtor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pe-
cuniis indigentem Antiochum tranſgreſſum ſœdera Iudæorum, & ſpo-
liaſſe templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit re-
ſpicere, niſi cor aſini ipſe potius habuiſſet, & impudentiam canis, qui
ad ipſos aſſolet coli: neque enim extrinſecus alia ratiocinatione men-
titus eſt. Nos itaque aſinis neque honorem neq; poteſtatem aliquam
damus, ſicut Ægyptij crocodilis & aſpidibus: quando eos qui ab iſtis
mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitran-
tur. Sed ſunt apud nos aſini, quod apud alios ſapientes viros, onera ſibi-
met impoſita ſuſtinentes. Et ſi ad areas accedentes comedant, aut pro-
poſita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operi-
bus & ad agriculturam rebus neceſſariis miniſtrantes. ſed aut omnium
rudiffimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex
rebus initia ſumens, hæc implere non valuit, quando nulla poteſt con-
tra nos blaſphemia provenire. Alteram verò ſabulam, derogatione no-
ſtra plenam, de Græcis appoſuit: de quo hoc dicere ſat erit, quoniam
qui de pietate loqui præſumunt, oportet eos non ignorare minus eſſe
immundum per templa tranſire, quàm ſacerdotibus ſcœleſta verba con-
ſingere. Iſti verò magis ſtudere defendere ſacrilegum Regem, quàm
iuſta & veracia de noſtris & de templo conſcribere. Volentes enim An-
tiocho gratificari & perfidiam ac ſacrilegium eius tegere, quo circa
gentem noſtram eſt uſus propter egeſtatem pecuniarum, detrahentes
nobis etiam quæ in futuris eſſent, mentiti ſunt. Propheta verò aliorum
factus eſt Apion, & dixit Antiochum in templo inueniſſe lectum, & ho-
minem in eo iacentem, & appoſitam ei menſulam maritimis terrenis-
que volatilium dapibus plenam, & quod obſtupuiſſet hiſ homo. Illum
verò mox adoraſſe Regis ingreſſum, tanquam maximam ſibi opem
præbituri: ac procidentem ad eius genua, extenſa dextera popoſciſſe
libertatem: & iubente Rege ut conſideret, & diceret quis eſſet, vel cur
ibiſdem habitaret, vel quæ eſſet cauſa ciborum eius, tunc hominem
cum

Quæ in tem-
plo posita
fuerint.

Sacerdotum
tribus qua-
tuor, quarū
singula plus
quàm quin-
que millia
hominū ha-
bent.

Alia Apio-
nis de Zabi-
do fabula.

Dora Phœ-
nicie ciui-
tas, & non
Idumæ.

Ianua tem-
pli.

neque mysteriorum aliquorum ineffabilem agitur, neque intus vlla e-
pulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius po-
puli testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint
tribus quatuor sacerdotum, & harum tribuum singula habeant homi-
num plus quàm quinq; millia, sit tamen observatio particulariter per
dies certos: & his trāactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt, & con-
gregati in templum mediante die à præcedentibus claves templi & ad
numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum atti-
neat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibi-
tum est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem
dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed tur-
pe est, historiæ veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et
sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autē
Græci cōprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborū opulen-
tissimam claritatem: & peruios ingredientes, vbi nec nobilissimos lu-
dæorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est im-
pietas, atq; mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui no-
luerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ præ-
dicta sunt, nobis detrahere tētauere. Rursumq; tanquam piissimus de-
ridet, adiciens fabulæ inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellū
Iudæi contra Idumæos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciui-
tate Idumæorū qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudæos, cuius ho-
minis nomen dicitur Zabidus: & inde eis promississe traditurum se eis
Apollinem Deum Dorensium: venturumq; illum ad nostrum templū,
si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem Iudæorū.
Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circum-
posuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse,
vt procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro
Iudæos inopinabili visione obstupuisse, & longè constitutos tenuisse si-
lentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, & aureū de-
traxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velo-
citer aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est se-
metipsum Apion grauat, & facit stultitia simul & mendaciis oneratū.
Loca namque quæ non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert.
Idumæa enim provinciæ nostræ confinis est, posita iuxta Gazā, & nulla
ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnicie verò iuxta montem Car-
melum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocu-
tionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudæa. Cur itaque
nos rursus accusat, eo quod non habeamus cōmunes cum aliis Deos, si
sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, & cū stel-
lis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nun-
quam videre scilicet, qui tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec
aliquis ei ambulanti per provinciam ex tantis millibus obuiavit. De-
solatos etiā vicos custodibus cōperit, & hoc tempore belli. Cætera iam
relinquo. Ianuæ verò templi altitudine quidem erant cubitorū LX, la-
titudine verò XX, omnes deauratæ, & penè auro puro cōfectæ. Has clau-
debant non minus quàm viri ducenti diebus singulis: & relinquere eas
æpertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse
creditur, qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter
dubium est, vtrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certe sumēs
Apion,

Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo A- *Mendacij de*
 pioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autē & de iura- *iuramento*
 mento, quod iuremus per Deum factorem cœli & terræ & maris, nulli *depulso.*
 Iudæos fautores alienigenæ, & maxime Græcis. Oportebat autem men-
 tientem absolute dicere, nulli fautores alienigenæ, & magis Ægyptijs;
 sic etenim ab initio poterant eius signa de iureiurando congruere,
 si ab Ægyptijs utiq; patres nostri non propter malignitatem suam, sed
 propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quam stu-
 dijs sumus abiuncti, ita ut nullæ inter nos & illos inimicitia & amula-
 tiones esse noscantur. E diuerso namq; multos eorum ad nostras leges
 contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdura-
 re non ferentes, denuo recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se-
 quitquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut vide-
 tur) audiuit. Ipse namq; id composuit. Magna ergo admiratione eximia
 Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim
 esse affirmat indicium, quia neq; legibus iustis vramur, nec Deum cola-
 mus ut conuenit, quod diuersis gētibus seruiamus, & calamitates quas *Apio Iudæis*
 dam circa ciuitatem sustineamus, cum utiq; principalis ciuitas Roma- *seruitutem*
 norum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atq; non seruire consueue- *exprobrat.*
 runt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obistere? Nullus ete-
 nim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando
 paucis contigit in principatu continuè præsidere, & non rursus alijs fa-
 cta mutatione seruire. Plurimæ namq; gentes alijs obedire coactæ sunt:
 soli autem Ægyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorum prouin-
 ciam. Dij, atq; saluentur inigrantes in effigies bestiarum, honorem præ-
 cipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horū qui Asiam Europamq;
 tenuere: qui scilicet vnam diem ex auro totius seculi non habuere li-
 bertatem, neque apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam
 quemadmodum eis vti sunt Persæ, non semel solummodo, sed frequen-
 ter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes
 Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos in-
 docti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neq; Lacedæmo-
 niorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos reli-
 giosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos
 Græsum quàm diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incen-
 sam Atheniensium arcem, templum Ephesium & Delphicum, aliaque
 multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit
 impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est,
 malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Seso-
 stris cum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, exce-
 cauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges David & So- *Davidis &*
 lomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo superseden- *Solomonis*
 dum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: *potentia.*
 quoniam Persis, & post illos principibus Asiæ Macedonibus, Ægyptij
 quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consi-
 stentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum
 annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vni-
 uersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem
 suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non
 præbuimus, velut quorundam artium inuectores, & sapientia præcel-
 lentes.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudei animalia consueta sacrificant, nec carnibus suillis vescantur.

Ægyptiorum sacerdotes circumciduntur, & a porcinis carnibus abstinēt.

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lyfimachum defensio.

lentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui restis existeret, qui alijs omnibz sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter recte quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui facere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat forte sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia consueta sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionem genitalium vehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum alijs hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc moleste ferret. Illi enim volunt sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequeretur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt libime ab initio à Regibus esse præcepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & a porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Ægyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptijs nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum vtuntur solennitatibus, quas in nobis culpat iste: sed etiam alios circumcidi docent, sicuti dixit Herodorus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges pœnas dedisse blasphemæ. Etenim necessario circumcilio circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirant. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integre permanere, & aliorum minimè carpere. Ille verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. His itaque terminus vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quàm per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti poterò) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum vniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non

continuet,

continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando
 quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò
 formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de au-
 dacia gentis nostræ queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: &
 propterea nullum inuentum nos solos vitæ vtile reperisse. Hac au-
 tem omnia manifestè redarguuntur, dum vniuersa, contra quam ab
 eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni
 integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum con-
 trariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras so-
 lennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum
 puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, qua-
 rum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia
 non præcipuè in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exor-
 sus, volo primum dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui
 ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc in-
 choauerunt, rectè mansuetudine atque virtute præstare dicendi sunt. In quibus
Apolloni-
Iudæos ac-
cusat.
 Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, vt
 non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legiti-
 mè viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, vir-
 tus legislatoris est meliora considerare: & his qui vsuri sunt legibus,
 quas potuerit, satisfacere, quia rectæ sunt. Populi verò est, vt in omnibus
 quæ constituta sunt, perduret. & neque felicitate procedente, neque ca-
 lamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislato-
 rem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Ordinis &
communium
legum ama-
tores man-
suetudine
atq; virtute
præstant.
 Lycurgus enim & Solon, & Zaulucus Locresis, & omnes qui apud Græ-
 cos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum compara-
 ti, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græ-
 cos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc vsus
 est nomine. Non enim secundum legem, sed indistinctis sententijs, & dicit.
 Regum præceptionibus, populus regebatur. Vnde etiam multo tempo-
 re permansere, tantum moribus vtentes, & non scripto, & multa ho-
 rum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò le-
 gislator antiquus existens (hoc etiam vndique manifestum est, etiam quæ apud Ho-
 apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum merum re-
 præbuit optimum principem populorum consultoremq; & instructio-
 nem totius legis vitæ constringens, eis iussit hanc libenter excipere, &
 firmissimè inelyta scientia custodire. Primum autem eius magnitudi-
 nis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquen-
 tium Ægyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia lu-
 mens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam &
 in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque
 deuincere; & filios ac vxores, prædamq; bello seruare: in quibus dux e-
 gregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuer-
 sorum. Omnem siquidem multitudinem a semetipso pendere fecit,
 & cum omnia quæ vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit
 sibi met potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi met
 arrogant & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter pluri-
 ma iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è di-
 uerso magis iudicauit agendum piè, & plurimam exhibere alijs æquita-
 tem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem
 firmissimam

Moses ducē
atq; consul-
torem Deū
habet.

Origo Legū
apud Græ-
cos.

Quid Græco-
rum pruden-
tissimi de
Deo sapue-
runt.

Mosis & a-
liorū legisla-
torum com-
paratio.

Duo totius
disciplinæ &
moralis in-
stitutionis
modi.

firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducē atq; consul-
torem se Deum habere; & primitus sibi mer satisfaciens, quia secundum
illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis om-
nibus oportere, vt etiam apud plebem hæc opinio permaneret. Nam
qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt.
Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut
derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriatur
fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namq; quidam eorum le-
ges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticiniū Del-
phicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persua-
dendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel
qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta
comparatione conspicere. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igi-
tur infinitæ quidem particularim gentium atque legum apud cunctos
homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum
potestatem Reipublicæ commiserunt. Noster verò legislator nihil horum
intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, di-
uinam Rem publicam declarauit: Deo principaliter cōversationem nostram
atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos in-
spicere, tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus exi-
stentem: & quæcunque contingit eos in angustijs supplicasse, illius non
latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid
aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Vnum verò eum esse monstra-
uit, & ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie
mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autē
sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapue-
runt prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo vtrique
sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc
optima & congrua Dei naturæ atque magnificentia sint, valdè testan-
tur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi
Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem
ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præ-
occupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster verò legislator
opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant sa-
tisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabili-
ter inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper ad-
duxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius par-
tes alias esse perspexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iusti-
tiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ nam-
que actiones & studia, vniuersique sermones, ad diuinam referun-
tur per omnia prætatem. Non enim hoc inexamatum aut in-
finitum viterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ
& moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone do-
ctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij
quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum mo-
dum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lace-
dæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: A-
thenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi
præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minimè
valere.

valere. Noster autem legislator hac ambo multa diligentia coapta-
 uit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neq; leges
 sermone reliquit inemptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & uni-
 cuiq; diata conueniente, nihil neq; minimarum escarum sub potesta-
 te voluntatis vtentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit ab-
 stineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diata communis esse videatur,
 necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atq; regulam
 posuit legem: quatenus veluti sub patre atq; domino viuentes, neque
 volentes quicquam neq; per ignorantiam delinquamus. Non enim
 ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correptionem
 monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sa-
 pius: sed in vnaquaq; septimana, alia opera relinquentes, ad legis audi-
 tionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfecte condiscere, quod Moses vni-
 uersos Iudæ-
 scilicet omnes legistatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi os ad legis
 hominum absunt, vt secundum proprias leges viuant, vt penè eas igno- os ad legis
 rent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probā- auditionem
 tur esse præuicati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia congregari
 gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namq; sibi faciunt as- præcipit.
 sidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostro-
 rum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen su-
 um recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in ani-
 mo velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur:
 impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; pri-
 mum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam vnā Consonan-
 quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differ- tia Iudæorū
 re nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare cō- in religione
 cordiam. Apud nos etenim solos, neq; de Deo quilibet sermones audi- & vita.
 et alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobā-
 tur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit vnicuiq; profer-
 tur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò præsumitur:
 quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tenta-
 uere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neq; in stu-
 dijs vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera om-
 nium apud nos existunt: vnus verò de Deo sermo concors est, asserens
 illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studijs, & quoniā oport-
 tet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus no-
 stris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à
 quibusdam, cur non exhibeamus viros inuentores nouorum operum
 seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paternæ perdu-
 rare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ ro-
 bur assignant. Nos autem è diuerso, vnā esse prudentiam atq; virtu-
 tem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his
 quæ antiquitus sancta noscuntur: quod scilicet indicium legis est op-
 timo fœdere constitutæ. nam ea quæ nunc non habent modum, expe-
 rimento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus
 ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam
 hanc sub integritate reseruare. Quis enim eius quicquam mouere po-
 test, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellenti-
 us ad statum Reipubl. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ pote-
 rit esse melior atq; iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem om-
 nium

FLAVII IOSEPHI

Qui homi- nium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præ-
nes ad sacer- cipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdo-
dorū electi. tum Principatum competenter iniungit? quos utiq; non diuitijs, ne-
 que alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcipientes legislator ad
 culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel tempe-
 rantia alijs præstare noscuntur, eis præcipue culturam diuinæ placatio-
 nis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra
 diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudices
 contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti
 sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui
 honor Deo potius cooprabitur, cum omnis quidem populus sit præpa-
 ratus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & ve-
 lut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim my-
 steria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea
 videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incom-
 mutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ
 igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Pri-
 mum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, bea-
tissimus, ipse sibi cunctaq; sufficiens, principium & medium & termi-
nus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re ma-
 nifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nan-
 que materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
 pro nullo est: cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem
 esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari,
 neq; conijcere. Sanctus est videmus eius opera, lumen, cælum, terram,
 solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuū:
 hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam indigne
 sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc ho-
 mines conuenit vniuersos sequi, cumq; placare exercitatione virtutis.
 Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum
 vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum
 namq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacer-
 dotes semper præcedit verò istos primus secundum genus: qui antè ali-
 os sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs iudicabit, &
 punit lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit,
 tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad
 crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent
 Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
 enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipue
 sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi solute
 primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniā omnes
 socij sumus. Et qui hoc consortiū suæ vitæ præponit, maximè Deo gra-
 tus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona
 præstet: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposu-
 it: sed ut hæc suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificatio-
 nes quoq; in sacrificijs lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu vxorio,
 & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,
 & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid au-
 tem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum con-
 iuge, si tamen filiorum causâ procreandorum agatur. Masculorum verò
 cum

De Deo &
Prouidentia
diuina.

Opera Dei.

Hostiæ vete-
ris testamē-
ti.

Purificatio-
nes in sacri-
ficijs.

De nuptijs.

cum masculis iudicavit inimicas: & tentantes talia morte decrevit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neq; violenter arripere, sed neq; dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsatæ: neque si suaserit nuptæ, aut filios nutriendi, quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad conubium, corruptionemque transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ pollueri iudicavit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperavit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neq; transgrediantur, neq; cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neque sumptuosæ ad sepeliendum celebrarentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed ne-
 cessaria quidē circa elationē funeris imperavit domesticos adimplere: tuorum. omnibus aut viuentibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratiæ, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliquæ inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulsetatur, despiciens quod iustum est, & auxiliū reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena nō tangat. mutans non accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiā de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optimè prospexit eum, illo ita sentiente, neque propria corrupamus, neq; participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunq; enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibū: iter ostendere, nō spernere aliquem insepultum. Mitissime etiā circa hostes quæ sunt agenda sancit, ut neq; terra eorum exuratur, neque arbores fer-

Pœna vim
inferentis
virgini.

Purificatio-
nes corpo-
rum.

De funeri-
bus mor-
tuorum.

Honor pa-
rentum.

Contra fur-
tum & usu-
ras.

Circa ho-
stes quo-
modo agen-
dum.

tilia

Repetitio
præceptorū
legis.

Premium
obedienti-
um legi.

Duratio le-
gum apud
Iudæos.

Plato mira-
bilis apud
Græcos.

Lycurgus
Lacedæmo-
niorum le-
gislator.

viles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captivis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atq; clementiam studuit edacere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcumq; enim veluti domestici oriuntur in ædibus, hæc interdixit occidi: sed neq; parentes deniq; præcipue una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum sociæ, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undiq; ea quæ ad mansuetudinem pertinent observavit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alia rursus contra transgressores causa punitionis sine exultatione defigens. Multa namq; in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puellæ fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inevitabilis & in servis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quæ sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem universa faciunt, præmium tribuitur non aurum, non argentum, neq; corona lapillis distincta: sed unusquisq; testem habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo fidem condonante firmissimam his qui servant leges: & licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occulum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaq; nunc hoc me conscribere nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sæpenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem præterrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Græcis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in sociis cognito reperisse, homines talem tamq; honestam de Deo opinionem habentes, atq; in talibus legibus multis sæculis constantem observantes omnes reor demiratos, propter continuas quæ apud ipsos sunt mutationes. Deniq; eos qui conscribere proxime de Reipub. & legibus tentare, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumptierint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicumq; huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Græcos, tanquam & honestate vitæ præcedens, & virtute sermonum & persuasionum philosophiæ cunctos excellens, ab his qui sibi videntur præstantes, in rebus civilibus, perpetuo penè illuditur, caullisq; comæis tractatur. cum utiq; qui illius verba consideraverit, frequenter illi de re periat, quæ etiam consuetudini plurimorum proxima esse videntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Plato & quidam verba vana esse putant, & multa licentia composita atq; confutata: maxime vero legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si

verò Lacedæmonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostræ Reipub. super hæc sciant, quoniam Lacedæmonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos factæ sunt fortunæ mutationes, penè cunctarum legum obliui sunt. Nos autem multis calibus evolutis propter Regum Asiæ mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmonijs v. debuit impositos. Illi liquidem neq; operantes terram, neq; circa opificia exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, Iudeorum & Lacedæmoniorum comparatio. pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vitæ necessarijs rebus vtentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atq; æquum iudicantes, quiduis facere, & pati quatenus proualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile, quæ solet proualiantibus euenire: sed eam quæ cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (vt ego puto) quidam proualentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum quod. Leges graues Iudeorum. dam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios vniuersos. Non enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est op. rationem, cibiq; simplicitatem: & vt nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs vtentes, & hostes ab inuasionem fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lyimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophistæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sanè noli n. de legibus alienis examinationem facere. Et Moses Iudeis Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et Moses Iudeis vt neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accinatoribus autem per obiectiones suas nos increpare vultur Dij, propter appellationem ridere ac blasphama interdixit. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiuitatibus Deorum apud procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam gentes ingens numerum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cœlum, his rus.

Fabula de Io-
ne & Palla-
de.

Iuppiter.

Iniquitatis
atq; delicti
circa Deum
causa.

Pictores &
plastę Deorū
multitudi-
nis auctores.

sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum
superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per vx-
rem, & fratrem, & filiam, quā ex eius capite fingunt generatam, vt ab-
ligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc ius-
te accusatione digna conqueruntur, qui sapientiæ virtute præ-
sunt. Hi super hæc deridentes adijciunt: Si Deorum alios quidem ephēbos &
adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios
constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam verò textricē, alium
verò peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem
citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones
effectas, & propter homines contentiones constitutas, vt non solum
inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnera-
ti lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si
intemperantia permixtionis vterentur: quomodo nō erit incongruum
amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, simul masculos & ad
fœminas. Deinde fortissimos & primus eorum pater, seductas à semet-
ipso, imprægnatasque mulieres, diruptas submersasque spernit: & eos
qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine
lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc, & his alia consequen-
tia, id est, adulteria in cœlo visa, & sic in pudenter à Dijs celebrata, ve-
iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate victo. Quid enim
alij facturi non essent, dum neque senior atque Rex valuisset impe-
tum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes ho-
minibus, & nunc quidem ædificantes causa mercedis, nunc verò pas-
centes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
igitur sapientium talia non accendant, vt hæc componentes redarguat,
& multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij verò & terro-
rem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, om-
nesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumpsere. Et horum
quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare iuasere. Siquidem in
multa necessitate consistunt, vt quoidam Deorum putent bonorum es-
se largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
gnissimos homines muneribus atq; donis placare cōtendunt, magnum
quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis
studiose præbuerint. Quæ igitur causa est tantæ huius iniquitatis atque
delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quòd neque veram Dei
naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neq; quantum per-
cipere potuere, perfectam sententiam diffinientes reip. tradidere: sed
velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, vt
quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus ve-
rò vt de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed
etiam pictores & plastę in hoc apud Græcos multam habuere potesta-
tem, vt vnusquisque formam quam vellet secundum modum suæ opi-
nionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò
pingens. Opifices itaq; qui maximè putantur esse præcipui, ebur & au-
rum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud
eos priores quidem Dij florentes honoribus, seruierunt: alij verò noui-
clām introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem deso-
lata, alia verò nuper secundum hominum voluntatem ædificantur: cum
contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religio-
ne ser-

ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit stultorum atq; in-
 mentium. Eos autem qui verè in Græco philosophari sunt, neq; prædi-
 ctorum aliquid latuit, neq; frigide allegoriz causas ignorauere. qua-
 propter illos quidem iuste sperare, & circa veram decentemq; circa
 Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; Plato nullū
 vllum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Ho- Poëtarum in
 merum honorifice amouet, coronatum & vnguento delibutum, ne re- Repub. esse
 ctam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipue nanq; Pla- suscipiendū
 to nostrum legislatorē imitatus est, in hoc quoq; , quod illud præcipue statuit.
 suis ciuib; imperauit, vt omnes perfecte edicerent leges, & ne fortui-
 to aliquid extraneorum ciuib; misceretur, sed esset pura respublica,
 & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Mo-
 lon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opi-
 nionib; præoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vitæ
 consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed com-
 mune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos
 cautiissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam ex- Lacedæmo-
 pellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra nij peregrī-
 leges ex vtroque metuentes. Illorum igitur ciuis sanciā poterit nos expel-
 quilibet arguere, qui nulli neque conuerſationis neque cohabitationis sunt.
 suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res ze-
 lare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter
 suscipimus: quod vtrique reor indicium magnanimitatis atque clemen-
 tiæ. Sed desino iam de Lacedæmonijs amplius disputare. Athenienses Mos Athe-
 verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quo- nienſium.
 modo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namq; vel ver-
 bo solummodo, præter illorum legem, de Dijs loquentes, inuitabiliter Socrates ci-
 punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim ho- uis Atheniē-
 stibus tradidit ciuitatem, neq; templa vastauit: sed quia noua iuramen- sis.
 ta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, serio leu lu-
 dens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutæ poculo morre mulsta-
 tus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes cum accusator aiebat, &
 conuerſationem patriæ legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis
 Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazo- Anaxago-
 menius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ras.
 ille cum taxum ignitū asseruit, paucorū sententia morte damnatus est.
 Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occide Talentum
 ret cum, quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras 600. coronā-
 autem, nisi scito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubium ti.
 de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mira-
 ri, si circa viros siue dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieri-
 bus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam
 eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem ad-
 uersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis
 inferebatur. Ignur qui tali lege vtebantur, palam est, eò quod aliorum
 non crederent esse Deos. Nō enim si credidissent, seipsi fructu ex pluri-
 bus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudētes humanis, & pau- Scythæ.
 lulū differentes à bestijs, arbitrantur tamē sua mysteria esse custodiē-
 da: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem in-
 teremerunt, quoniam videbatur Græcorum Deorū ad eos venisse pio-
 nissimus.

FLAVII IOSEPHI

Mores Persarum.	nissimus. Multos autem & apud Persis inuenias pro ea causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congruebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concrementis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator exstitit Persicorum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo laniat: & ab his legibus non abducere neque timor potuit præpotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, vt bella auaritiæ causa suscipiamus, sed vt legum infraferuamus: & cum alia detrimenta mansuete sustineamus, si qui nos de legibus monere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & vique ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas æmulemur leges, cum eas neque à legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudenter & extra naturam cum masculis, quam optime atque vtiliter facere se putabant. Ergo cum hæc ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, vt etiam Dijs suis masculorum concubitus applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, & quantas ab initio præbuerint plurimi legislatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatib. & bonis alijs priuari sumus.
Indæorum in lege constantia.	Lex autem apud nos seruatur vsq; ad mortem. Nullus verò Indæorum, neq; si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, vt ultra vllum legis videatur timere præceptum. Igitur si propter virtutem in legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisq; quæ ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum ætatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius præbuerunt. Primi quippe Græcorum, in speciem quidem iura patriæ conseruabant: ipsius autem Philosophiæ tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; vitæ cō-
Contra Legislatores gentium.	munionem inter alterutros edocētes. Quin etiā populi iam olim multum nostrā pietatem æmulantur: neq; est ciuitas Græcorū vlla vsquam aut Barbarorū, nec vlla gens ad quam septimanæ, in qua vacamus, consuetudo minimè peruenerit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiam ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiā concordiam, quam nos inter omnes obtine-
Legislatorū iniusticia.	mus,
Legis apud Indæos exacta observatio.	
Indæorum leges antiquissimæ.	
Leges gentium.	

mus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdur-
 rationem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius
 est, quia absque exactore huius observationis, ipsa lex per se homi-
 nes ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo
 consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam
 regionem domumque conspiciat, his quæ dicantur à me credere non
 recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam mali-
 tiam reprehendere, aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, an-
 te propria & meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant no-
 bis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio de-
 fendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legistatorem, at-
 que credimus quæ ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi in-
 telligeremus ipsi virtutem legum, ac certe ob imitantium multitudi-
 nem præclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de
 Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quæ de Antiqui-
 tate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum neces-
 sarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare pro-
 ponens: sed hoc agens, vt de nobis iniuste conscribentes, & con-
 tra ipsam veritatem impudentissime contendentes, arguerem. Arbi-
 tror itaque per hanc conscriptionem abundanter me, quæ promisi,
 complisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quam ca-
 lumniatores affirmant, esse antiquissimum: & multos veterum in con-
 scriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Di-
 xere itaque Ægyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia
 in Ægyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exin-
 de propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod voluntate &
 magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi. Alij verò tamquam
 nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtu-
 ti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhi-
 bet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit
 opus. Ipsæ nanque per semetipsas apparere piaz, & verissimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum com-
 munionem potius inuitantes, inquitatum inimicæ, cultricesque iu-
 stitiæ, & luxum procul abijcientes, frugalitatem verò ac industriam
 erudientes, bellum causa auaritiæ neicientes: fortes autem pro se ef-
 ferentes populos præparantes, ad supplicia retribuenda semper inuitabi-
 les, verbis nequaquam circumueniri faciles, præparationes semper o-
 peribus exequentes. Hæc enim nos semper opera manifestiora lite-
 ris exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia purum atque
 meliorum rerum, nos quàm alij præceptores sumus. Quid enim im-
 præuaricabili impietate melius est? quid iustius, quàm legibus obe-
 dire? quid utilius, quàm inuicem vnanimis esse, & neque in calami-
 tatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias
 discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò ar-
 tibus aut agriculturæ vacare: & semper & vbique credere Deum re-
 spicere, & solum omnia gubernare? Hæc igitur, siquidem apud alios
 aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gra-
 tiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam prius
 extiteret, his præcipue nos vtentes cognoscimus, & primam eo-
 rum

Epilogus hu-
ius libri.

Causæ, cur
Iosephus hos
libros contra
Apionem
scripserit.

Breuis repe-
ritio superi-
orū dictorum.

Intentio le-
gum iuda-
icarum.

Origo legū
Iudaicarum.

FLA. IOSE CONTRA APIO. LIB. II.
rum inventionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Mo-
lones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, convicti pro-
cul facessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè dili-
genti, & per te similia nosse de nostro genere cogitan-
tibus, hic libellus conscriptus esse
dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RE- RVM ET VEBORVM IN

HOC FLAVII IOSEPHI OPERE

memorabilium fidelissimus ac locu-
pletissimus.

A.

AARON mortuus. fol. 47
Aaronis virga germinat. 46
Aaronis filij. 38
Aaroni Moſis fratri ſacerdo-
tium confertur à Deo. 37
Ab Athenienſibus honor Hyrcano ha-
bitus. 204
Abraham Lothum captum cum Sodo-
mitis reducit. 9
Abrahamus primus verbi diuini con-
cionator. 8
Abrahamus egregi⁹ Astronomus. ibi.
Abrahamus Ægyptios religionem do-
cuit & artes. ibid.
Abraham moritur ætatis anno 175. 16
Abrahami obedientia. 11
Abraha. Deus pgeniē eius malos vici-
nos in Ægypto habiturā pñunciat. 9
Abaneth. 36
Abel à Cain interfectus. 3
Abdagasus Afinzū interficere vult, q̃
Artabanus permittere recusat. 273
Abdon Iudex. 67
Abdemonus. 453
Ab Apione quædam valdè frigidè cō-
ſcripta. 460
Abia ad Hebræos oratio, quæ de ſeruo-
nem & impietate eis exprobat. 119
Abenerus Neri filius Sauli filiū Iebo-
ſthum populi Regē conſtituit. 89
Abenerus contra Iudæ tribum copias
educit, cui Ioabus cum vniuerſo Da-
uidis exercitu occurrit. 89
Abenerus apud ſeniores populi, præ-
fectosq; militiæ, vt ad Dauidem de-
ſciſcerent, loquitur. 90
Abenerus à Dauidē comiter excepſus,

amicè dimittitur. ibid.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem
mittit legatos, qui ſuo nomine ſer-
uus cum eo ferrent. ibid.
Abenerus in fugam conuerſus, Aſael
trucidat. ibid.
Abefalom⁹ ſororē Thamarā ſolatur. 97
Abefalomus vindictæ opportunitatē
exſpectat. ibid.
Abefalomus patrē ac fratres ad ſolen-
ne conuiuiū inuitat, & Ammonem
vino ſepultum trucidari curat. ibi.
Abefalomus reductus patris Davidis
conſpectum deuitare iubetur. ibi.
Abefalomus patris ſui affectat regnū
aſtutē ſatis & callidè. 98
Abefalomus Rex ab vniuerſis ſaluta-
tur. ibid.
Abefalomus Iordanem traiecit. 99
Abefalō callidè p mulierē à Ioabo ſub-
ornatā reuocatur Hieroſolyma. 97
Abefalomi Hieroſol. nati liberi. ibi.
Abefalomi columna marmorea. 100
Abias cōtra Ieroboamum exercitum
colligit. 119
Abias victoria potitur. ibi.
Abigæ Nabali vxor muneribus Dau-
idem placat. 85
Abiathar man⁹ Sauli elapſus, Davidi
patris & ſacerdotū nūciat cēdē. 83
Abiatharus ſacerdotali honore priua-
tor. 107
Abilamarodochus Iechoniam è vincu-
lis dimittit. 148
Abimelech⁹ 79. fratres interficit. 66
Abimelech⁹ Thebas capit. 67
Abimelech⁹ in Sicimitas mouet. 66
Abimel. Iſacū inuidia mor⁹ expellit. 12
Abimel, amicitia renouat cū Iſaco. 13.
Abimelech

OPERV M

Abimelech amore Saræ captus.	10
Abimelechâ mulier ferit, & armiger eum occidit.	67
Abimelechum Sicimitæ expellunt.	66
Abisrus.	103
Acerræ.	111
Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium pro- rumpit.	478
Achab. & Iosaphat. in Syros mouet.	124
Achab. in p̃lio vulnerat⁹, moritur.	125
Achabus ob dimissum ab ipso Adadū taxatur.	123
Achabus in gratiâ recepto Adado fœ- dus cum eo facit.	123
Achabus Eliam querit.	121
Achabi 70. liberi Samarię trucidati.	132
Achabi poenitentia.	122
Achabi cruorem canes iuxta Eliæ prę- dictionem lambunt.	125
Achabū Elias impietatis accusat.	121
Achazes aurū & argentū repli, Damas- cum Assyriorum Regi defert.	136
Achazes Syrorum Deos, tēplo Hīero- solymorum clauso colit.	136
Achazz impietas.	ibid.
Achazz mors.	137
Achor quæ dā ex pręda contra Dei mā- datum abscondit.	58
Achor sorte dephēditur & punitur. ibi.	
Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regē futurū ostendit.	115
Achimelechī proditiōnis à Saulo insi- mulati apologia.	83
Achitophel Abesalomo vt cū paternis pellicib. cōgredere tur suadet.	98
Achitophelis cōsilio luadentis Davidē bello prosequendum Chusim se op- ponit.	99
Achitophel, suo consilio exploso, laq̃o sibi vitam finit.	ibid.
Achitophel ad Abesalomū deficit, cui⁹ cōsilia ne succedāt, David p̃catur.	98
Aemes literæ ad Antipatrum.	251
Accusatio & epistolæ taliz legatorum contra Iosephum.	306
Adac, Martius.	56
Adadus Damasci & Syrorū Rex à Da- uide pręlio vincitur.	94
Adamus nam Dei deprecatur.	3

IOSEPHI

Adami & Euz lapsus.	ibi.
Adami pœna.	ibi.
Adami ætas 930. anni.	4
Adamum Deus alloquitur.	3
Aderus Solomoni intensus.	115
Aderus in Ægyptum profugit.	ibid.
Aderus Pharaonem vt sibi in patriam reuerti permittat, orat.	ibid.
Aderus in Iudæam reuertitur, inde in Syriam se confert.	ibid.
Ad mortem nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi quidem possunt.	445
Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.	195
Ad Lothum angeli diuertunt.	10
Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.	458
Ad Deū respiciētib ei⁹ vim fidētibus pietatis fruct⁹ integer manet.	289
Ad Anilæū ingēs pditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.	274
Adhortatio ad contēnendam mortē, à tempore & rei statu desumpta.	445
Adhortatio ad cōsiderationē auxiliij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.	76
Adhortatio ad libertatē tuendā.	280
Adiabenorū magnates cū Abia Arabū rege cōtra Izatē fœdus faciunt.	290
Adiutores Solomonis in templo exæ- dificando.	104
Adonias cū Abisace coniugium expe- tit.	107
Adonias interficitur.	ibid.
Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.	105
Adonias affectat regnum.	104
Adulterij leges & Zelotypiz.	40
Adulteræ accusatio contra Iosephū.	18
Agar Saram contemnit.	9
Agatharchid de Iudæis testimonū.	456
Agrippa ad Flaccum Syriæ Præsidem se confert.	266
Agrippa quā Herodes Iudæis magis fauct.	285
Agrippa per Mariyam à Proto pecuniā mucatur.	267
Agrippa dum Herennius Capitō pecu- niam ab eo extorquet noctu Alexā- driam nauigat.	ibid.
Agrippa	

I N D E X.

- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudi-
um mittitur. 283
- Agrippa Hierosolymis Hecatonhem
immolat. 132
- Agrippa ab Agrippina, vt Claudius lu-
dæorum causas cognoscat, precibus
obtinet. 292
- Agrippa senatui suam sententiam ex-
ponit. 283
- Agrippa Fortunatum libertum cum
muneribus & literis contra Herodē
ad Imperatorem mittit. 270
- Agrippa à Lesbo digressus. 234
- Agrippa ab Antonia Germanici &
Claudij matre trecenta millia mu-
tuo petit. 267
- Agrippa Iudæis ædium tributum re-
mittit. 285
- Agrippa Agrippæ filius. 287
- Agrippa Marso Syriæ Præsidi dū quin-
que reges ad se venientes discedere
iubet, infensus. 286
- Agrippa in theatro Deus cōsalutatur,
Bubonē videt, & vt Germanus præ-
dixerat, quinto die moritur. 286
- Agrippa quamdiu vixerit & regnaue-
rit. ibid.
- Agrippa domum præaltā exstruit vnde
cuncta quæ circa templum fierēt
cōtemplari poterat: Iudæi altiorem
parietem excitant qui regis prospe-
ctum arceat, & apud Neronem Pop-
pæ precibus illum illæsum impe-
trant. 294
- Agrippa Tiberiade habitat. 266
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad
Tiberium Cæsarem peruenit. 267
- Agrippa ad audiendum Eutychum in-
stat, quo factō propter verba quædā
ei vincula sunt iniecta. 268
- Agrippa Alexandria pecuniam mu-
tuatur. 267
- Agrippa Iudæorum immunitatem cō-
firmat. 233
- Agrippa Berytiam ciuitatem eximijs
ornamentis honorat. 286
- Agrippa terrestri itinere Ephesum per-
uenit. 232
- Agrippa in Asiam missus. 228
- Agrippa sex mens. in custodia Græuat.
268
- Agrippa in suū regnum navigat. 269
- Agrippa Romæ degens ob liberaltate-
m immodicam ad inopiam reda-
ctus. 266
- Agrippa Hierosolymorum muros per-
munit. 285
- Agrippæ ditio ampliatur. 293
- Agrippæ Herodes Antipatrum Romā
ducendum tradit. 233
- Agrippæ Germanus quidam fortunā
florentem & vitæ terminum prædi-
cit. 268
- Agrippæ liberi superstites. 286
- Agrippam Herodes apud Sinopen Pō-
ticam urbem offendit, & ab eo ho-
norifice excipitur. 232
- Agrippam Caius Tetrarchiz regem
constituit. 269
- Agrippina Messalina & Patina Clau-
dij vxores. 292
- Agrippium. 332
- Aggæus & Zacharias propheta. 154
- Ain expugnata atq; combusta. 38
- Albinus Iudææ procurator. 294
- Alcimus siue Iacimus pontifex. 178
- Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ
apud Demetrium accusat. 178
- Alcimus popularem auram sibi concili-
ans, eos qui sunt Iudæ partium oc-
cidit. ibid.
- Alcimus Iudam apud Demetrium ac-
cusat. ibid.
- Alcimus Pontifex mortuus. 179
- Alexander in templo Hierosoly: sacri-
ficans, vaticinio de ipso Danielis o-
stenso maximam Iudæis libertatem
concedit. 162
- Alexander Aristobuli filius cōtra Hyr-
canum magnā manū cōgregat. 319
- Alexander & Aristobulus crebrō ma-
trem implorant, id quod Herodis a-
nimum succendit. 314
- Alexander Herodi parenti Eunuchus
corrumpit, & quod regni sit futurus
successor prædicat. 335
- Alexander ad DCCC. crucibus suffigi
& in eorundem cōspectu vxores &
liberos trucidari iubet. 195
- Alexander Thracidæ cognomen apud
Iudæos inuenit. ibid.
- Alexander

O P E R V M I O S E P H I

Alexander in vinculis quatuor libros
aduersus inimicos conscribit. 335
Alexander Ptolemæo, vt Zoilum tol-
leret persuadet. 193
Alexander. 462
Alexander quartano febrim recursu
fatigatur. 317
Alexander suo & fratris nomine pa-
rentis accusationem diluit. 235
Alexander Hierosolyma obsidere vo-
lens, pontificem obuiam euntē ho-
norifice excipit, ob visionem eodē
habituante oblatus. 162
Alexander cum Demetrio armis de-
cernit, cunctosq; conductitios mili-
tes amittit. 195
Alexander & Aristobulus omnes la-
chrimis etiam parentem accusatorē
ad misericordiā commouent. 235
Alexander à Iudæis bello peritus, potē-
tissimos eorum in Bethoma oppu-
gnat. 195
Alexander coniugi quomodo secure
regnare possit, ostendit. 196
Alexander Aristobuli filius ad defe-
ctionem Iudæos iterū reducit. 320
Alexander Polyhistor. 11
Alexander & Aristobulus à Salome
ac Pherora ad conuicia illecti, apud
Herodem traducuntur. 233
Alexander obiecta crimina nō inficia-
tur, sed per scripturā parēti structas
insidias fatetur, quarum Pheroras,
Salome, Ptolemæus, & alij regis fi-
delissimi participes essent. 241
Alexander per sex annos quinquagin-
ta millia Iudæorum interfecit. 316
Alexander ad Præfectum arcis Alexā-
dri, vt se reciperet, scribit. 243
Alexander Herodi quod ad Archelaū
discedere decreuit, fatetur. ibid.
Alexander victoriam ab Theodoro a-
mittit. 316
Alexander 100000. peditum & 1500. e-
quitum congregat. 320
Alexander Ionathan in suas partes
traducere conatur pōtificatum de-
ferendo. 182
Alexander Aristobuli filius principa-
tum inuadit. 202

Alexander Antiochi Epiphanis filius.
in Syriam veniens, Ptolemaidem
occupat. 182
Alexander rex Syriæ Cleopatram Phi-
lometoris filiam ducit. 183
Alexander & Aristobulus in quibus
peccauerint. 245
Alexander ad Ptolemaidem exercitū
ducit, eamq; oppugnat. 193
Alexander in conflictu cum Antiocho
Grypho cæsus. 191
Alexander alterum fratrum interfi-
cit, alterum in honore habet. 193
Alexander à Gabinio victus. 202
Alexander dona Ionathæ mittit. 184
Alexander post obitum Philippi Ma-
cedonum rex. 161
Alexander cū hostib. proelio decertat,
& sex millia militum amittit. 320
Alexander ab armis requiescit. 317
Alexand. & Aristob. Sebathe strangu-
lati in Alexandriū sepeliuntur. 245
Alexander cū Obada Rege Arabū cō-
gressus totum exercitū amittit. 316
Alexander Arabiæ & Amathuri ca-
stello bellum infert, illudq; captum
funditus eruit. ibid.
Alexander Lysimachus Alabarcha. 248
Alexandri & Aristobuli impatientia. 283
Alexandri victi in Arabiam fuga, &
cædes. 185
Alexandri cum Demetrio pugna & vi-
ctoria. 183
Alexandri copias Arabum Rex in fu-
gam vertit, maximamq; partē tru-
cidat. 317
Alexandræ familia magnum infortu-
nium incurrit. 197
Alexandri morbus. 195
Alexandri mors. 196
Alexandrum quidam quod Romam
contra parentem ad amicos literas
miserit, accusat. 240
Alexandrum filiū Herodes timer. 335
Alexandrum, Aristobuli fratrem Re-
gina Regem constituit, qui è vesti-
gio crudeliter egit. 314
Alexandra Pharizæa viro paren-
tis. 317

Alexandra

I N D E X.

- Alexandra, Alexandri coniunx pietatis opinione principatum obtinet. ibidem.
- Alexandra Herodi suspecta observatur. 217
- Alexandra in Ægyptū aufugere cogitat, insidix veto Herodi patefiūt. ib.
- Alexandra sese extulit & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit. ibid.
- Alexandra Iudzis castellorum custodiam credit. 196
- Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam potestatem redigere conatur. 225
- Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexandri Aristobuli Regis filij, Cleopatrem vt Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit. 216
- Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & vt à Malcho tutelam peteret, monet. 222
- Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit. 318
- Alexandra Cleopatraz Herodis insidias, & filij miserabilem interitum, indicat. 217
- Alexandra interfecta. 225
- Alexandra Damascum nulla re memorabili gesta, capit. 317
- Alexandra indecore se filiaz criminis non consciam vult ostendere. 224
- Alexandriū & alia castella diruta. 202
- Alexandri mater. 202
- Alexandrie pars ora maritima. 461
- Alani Mediam terram prædandi causa peruadunt. 442
- Allus Cæsaris libertus Agrippæ mutuo dat pecuniam. 267
- Altare & vasa ad illud pertinentia. 111
- Altare æreum. ibid.
- Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 110
- Amalecita Dauidi Regem Saulum cæsum nūciat; & eius cadis argumenta armillas aureas & insigne regium affert. 29
- Amalecitarum mouent in Israelitas. 32
- Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 78
- Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, prædam abegerūt. 97
- Amalecitas internecione delendæ prædictio. 32
- Amalecitas plestendos. 35
- Amalecitas fundunt fugantq; Israelitæ. 32
- Aman ab omnibus, exceptis Iudzis, adoratur. 158
- Aman odio & consilijs elus in Iudæam in conuiuiis patefactis, suspenditur. 160
- Amor multitudinis erga Iosephum. 306
- Amor rex Iudz impius. 142
- Ammanitarum spolia. 126
- Amnon morbum simulans, patrem vt sororem ad se mittat, petit. 97
- Amnon sorori vt sui copiam faceret, suadet. ibid.
- Amnon sororem reluctantē per vim opprimit, mox exosam & fastiditā extrudit. ibid.
- Amnon Dauidis filius, Thamarā Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit. 96
- Amanis facultates Mardocheo dantur. 160
- Antonius & Cæsar cum Herode in Capitolium ascendunt. 211
- Amanis in Mardocheum odium. 159
- Ammanitarum exterorum societate mercede impetrata in Dauidem copias parant. 94
- Ammanitarum & confederati seipso invicem trucidant. 126
- Amplitudo Iudzæ. 455
- Ampliatio regni Israelitici. 134
- Amarinus Rex Israeliticus. 120
- Amarames futurus Moïsi parens Deum orat pro Hebræis. 24
- Amarinus moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit. 129
- Amoræos Hebræi fundunt fugantque. 47
- Amoræorum terra situs. ibid.
- Amasias propheta propter Idololatriam reprehenditur. 134
- Amasias Rex Hierosolymitanus. 133
- Ama. ■

O P E R V M I O S E P H I

Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hierosolyma diruta & templū spoliatum. 134
Amasie Hierosolymorum Regis in Ioram Israelitarū Regē expeditio. 134
Amasie de Idumæis victoria. ibid.
Amasæ cædes. ibid.
Amathus diruta. 194
Amathenorum Rex Davidis societatem petit. 94
Ananias Nebedæi filius, Camyde pontifici succedit. 291
Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores præptissimi. 295
Ananias vnus ex legatis, vir malus & maleficus. 306
Ananias, **Ananus**, **Cumanus**, **Celer** alijq; nonnulli Romam missi. 292
Ananus apud Albinum accusatus. 294
Ananus quinq; filios summi Dei pontificio potitos habet. ibid.
Ananus Serhi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus. 262
Ananelo Herodes dat summum sacerdotium. 216
Ananelo Herodes pontificatum abrogat. 217
Anna Helcanæ vxor liberos à Deo petit. 70
Anaxagoras. 470
Anchus secum Dauidem contra Hebræos educit, qui à Palæstinorū Ducibus reprobatur. 87
Anchus Dauidem remittit. ibid.
Anchus Dauidem cum sexcentorum cohorte euocat. 86
Ancillas ingenui non ducant. 53
Angelus Dei occurrit Agar. 10
Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas. ibidem.
Anni ætatis & regiminis, item virtutes & diuitiæ Davidis. 105
Annibas supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exiliū missi. 288
Anilæus ob vxoris Idololatricam à Iudæis obiurgatus quendam confodit. 274
Anilæus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum facit, cumq; noctu

opprimit, & captū secū abducit. ib.
Anilæus Parthorum Ducem trucidat eiusq; vxorem ducit. 373
Anilæus à Mithridate fugatus. 274
Anilæum Babylonij ad supplicium deposcunt, qui oppressus interficitur. ibidem.
Anima mortali corpore vincta. 445
Animus Herodis hypocriticus. 217
Annius Minucianus. 276
Annius Rufus Iudææ præses. 262
Annonæ caritas in Ægypto. 23
Annonæ caritas principatu Claudij. 43
Annus iobelus. 41
Ananus apud Albinum accusatus.
Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat. 325
Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus. 323
Antigonus Massadam obrinet. 325
Antigonus Parthis. si ab Hyrcano in illud regnum transferrent pecuniam pollicetur. 209
Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per insidias interceptarent mittit. 212
Antigonus apud Aristobulum falsò accusatus. 192
Antigonus à Parthis in Iudæam reductus Hyrcano ne in regnū restitueretur, auriculas amputat. 212
Antigonus Romanum exercitum alere recusat. 113
Antigonus Herodi quod non ex stirpe Regia prognatus, sed semi Iudæus sit exprobrat. 212
Antigonus Aristobuli filius apud Cæsarem Hyrcanum & Antipatrum accusat. 204
Antigonus securi obruncatur. 216
Antigonus Aristobuli filius ad Cæsarem, Pompeij studiosos de morte patris accusaturus venit. 321
Antigonus de fratre nihil mali suspicatur. 216
Antigonus interficitur. ibid.
Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falsò acculat. 321
Antigonus apud Aristobulum falsò accusatur. 316

Antigoni

I N D E X

Antigoni in Iosephi cadauer immanti-
tas. 327
Antigonum Aristobuli filium Ptole-
maeus Menaeus adoptat. 208
Antipater precibus Herodem vt pasta
connubialia mutentur flectit. 247
Antipater Malichi instinctu venenū
bibit. 323
Antipater Iudzorum potentiores in
Aristobulum concitat. 198
Antipater pecunia & donis hominum
favorem sibi conciliare conatur. 338
Antipater Herodem & aulicos calum-
nijs in fratres inflammat. 334
Antipater omnium malorū fax. 240
Antipater Cæsari ex Syria milites cō-
scribit. 203
Antipater Mithridati in capiendō Pe-
lusio operam navat. ibid.
Antipater obiecta crimina diluit. 204
Antipater Iudææ procurator declara-
tus. ibi.
Antipater contra Malichum colligit
exercitum. 322
Antipater præfens calumnijs & ab-
sens per literas Herodē in filios ex-
acerbat. 235
Antipater Pheroæ mortē vehemen-
ter luet. 341
Antipater Cæsareæ omnib. inuisus. ibi.
Antipater expectatione regni certa-
nitur. 338
Antipater in Iudæa novarum rerum
cupidos compestit. 204
Antipater Idemæus. 198. primum An-
tipas dictus. ibid.
Antipater Phasaelo Hierosolymorum,
Herodi Galilææ regimen commit-
tit. 204
Antipater omnem in Antiphilum cul-
pam confert. 252
Antipater Gabinium Ptolemæū in Æ-
gyptum reducentem adiuuat. 202
Antipater exclusis reliquis fratribus,
patris successor declaratur. 333
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristo-
buli legati ad Pompeium. 199
Antipater scriptorib. epistolarū, quas
in fratrum perniciē simulat, ingentē
pecuniaz summam erogat. 340

Antipater Hyrcani pecunijs Romanos
sibi deninctos, Iudæos verò inuisos
reddit. 205
Antipater in demerendis paternis a-
micis nullis sumptibus parcat. 246
Antipater ab Herode accusatus. 259.
Antipater Herodem fratribus magis
inensum reddit. 232.
Antipater subditos suos vt cum Hyr-
cano sentirent admonet. 328
Antipater cum copijs Alexandro ob-
uiam procedit. 320
Antipater Samarita Herodi Antipa-
trum, filium venenū patri paratum
habere exponit. 249.
Antipater patrem vitam finisse ratus
cum carceris custode de missione a-
git, quod dum Herodes audit, sine
mora eum occidere, & in Hyrcanio
castello condi iubet. 253.
Antipater nocte cum Hyrcano ex ciui-
tate profugit, & ad Aretam Arabiz
regem peruenit. 318
Antipater innocentiam suam preci-
bus ad Deum testatam facere cona-
tur. 251
Antipater multa præclara facinora cō-
mittit, & ad subeunda pro Cæsare
pericula sese offert. 321
Antipater cum patre res Iudzorum
ministrat. 246
Antipater fratribus sublati populo &
militibus inuisus. ibid.
Antipater se reuersus in gratiam gra-
tulari simulat. 236
Antipater veste proiecta multitudi-
nem vulnerum demonstrat. 328
Antipater parentis accusationem di-
luit. 250
Antipater Salomes filius apud Augu-
stum Cæsarem Archelauū accusat. 255
Antipater parentis vltimum diem op-
tat. 246
Antipater patriz muros reparat. 321
Antipater à cunctis accusatur. 252
Antipater amitam fallere non potest.
246
Antipater in carcerem coniectus. 251
Antipater domum reuersus à nemine
excipitur. 250

O P E R V M I O S E P H I

Antipater Roma illustris factus. 235
 Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat. 255
 Antipatri coniunx nobilis ex Arabia foemina. 320
 Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidiae. 334
 Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidiae. 340
 Antipatri vxor & filij 203
 Antipatri cōtra fratres artificiosa machinatio. 238
 Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant. 205
 Antipatrum Cæsar Romana ciuitate simul & immunitate donat. 321
 Antipatrum Herodes ad Cæsarem mittit. 248
 Antipatris extructa. 236
 Antipatris. 332
 Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obtrudit, arci in hoc præsidio imposito. 172
 Antiochus Mag. Rex Asiae & Syriae Iudaeos vexat. 168
 Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit. 442
 Antiochus in Iudaeam irrumpere parat. 174
 Antiochus capitur. 442
 Antioch. cū Cæsare reconciliatur, ibi.
 Antiochus cū Iuda foedus facit. 177
 Antiochus murum quo templum septum erat, solo aequat. ibi.
 Antiochus suis ciuibus perfidus. 437
 Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit. 315
 Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo exditur & fugatur. 191
 Antiochus Rex Damascenorum. 195
 Antiochus Seleucum fugat. 194
 Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit. 442
 Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit. 189
 Antiochus regno à fratre exuitur. 195
 Antiochus Gryphus occisus. 194
 Antiochi ad Zeuxidē epistola, in qua

Iudaeorum honorificā mentionem facit. 169
 Antiochus & Ptolemæus amicitiam & foedus faciunt. ibid.
 Antiochus cur templi depredationem fecerit. 461
 Antiochus Philippū regni gubernatorem constituit, eique Antiochum filium tradit. 177
 Antiochus vrbe Hierosolym. occupata templum spoliat. 172
 Antiochus in conspectu cum Partio interemptus. 190
 Antiochus squalidis foetoribus confectus expirat. 480
 Antiochus Lyse rerum administrationem: provincias & filium committens in Persidem proficiscitur. 174
 Antiochus contra Iudaeos in furorem vertitur. ibi.
 Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentaret à Perside, obsidione soluta illi occurrat. 177
 Antiochus Scenopegie gratia septem dierum inducias Iudaeis concedit. 190
 Antiochus septē illustres pueros Hebraeorum cum matre Antiochiam adduci præcipit. 478
 Antiochus peditū sibi legiones ex Hebraeorum numero congregat. 480
 Antiochus Iudaeus seditiosus magnæ calamitatis in Antiochia autor. 437
 Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit. ibi.
 Antiochus Eupator cum copijs, in Iudaeam proficiscitur. 177
 Antioch. Epiphanes curis implicatus, morbum contrahit, & moritur. 176
 Antiochus Aegypto cedere cogitur. 172
 Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 190
 Antiochus Dianæ templū spoliare volens, Etymaida mouet, & turpiter inde se Babylonem recipit. 176
 Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filiū bello aggreditur. 194
 Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 314
 Antiochus

I N D E X

- Antiochus post patris obitū cum numero exercitu Iudæorum fines ingreditur. 314
- Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, præsidiumq; ibi relinquit. ibi.
- Antiochus à Thobiz filijs motus cum exercitu in Iudæā irumpit, ac Hierosolyma deuincit. 314
- Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 312
- Antiochus mores Iudaicos abrogat. 314
- Antiochus rex Gomagenæ. 284
- Antiochi Magni in honorem templi edictum. 169
- Antiochi ad Ptolemæum de Iudæorum libertate epistola. 168
- Antiochi ad Eleazarū exhortatio. 474
- Antiochi mors & fames exercitui immissa. 195
- Antiochi & Iudææ pugna. 177
- Antiochum Cefennius Petus Syriæ administrator coram Cæsare accusat. 442
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 317
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 290
- Antiquitarū Iudaicarū Epilogus. 296
- Antiquitatum historia quinque milium annorum. 449
- Antonius Herodem & Phasaclum tetrarchas declarat. 324
- Antonius in Tyro cōmoratur. ibid.
- Antonius Antigoni ad Triumphum seruire volens, propter Iudæos sedulosos securi eum percutit. 215
- Antonius captiuos trucidat. 324
- Antonius multis donis ab Herode affectus. 217
- Antonius Phasaclum & Herodem Tetrarchas constituit. 309
- Antonius Hyrcano de Cassij & Bruti rebus & morte scribit. 208
- Antoni⁹ Herodis virtutē miratur. 327
- Antonius Cleopatraz maritus. 462
- Antonius & Cleopatra extincti. 224
- Antonius Armeniæ regno potitur. 218
- Antonia in magno apud Tiberiū honore habita. 267
- Antoniū Herodes muneribus placat, & amicis res suas saluas esse scribit. 217
- Antonia turris. 230
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eurychus rogat. 267
- Antei⁹. 279
- Apion contumeliosam Iudæorum infestationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videret. 461
- Apion veram patriam & genus suum abiurat. ibi.
- Apion de Mose & gente Iudaica. 460
- Apion Iudæis seruitutē exprobrat. 465
- Apion seipsū laudat & magnificat. ibi.
- Apionis de Mose & templo Iudaico mendacium arguitur. 468
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 178
- Apollodorus ex Gaza noctu in Iudæorum castra erumpit. 194
- Apollonius cum Ionatha prælium cōmittit, & ab eo fugatur. 184
- Apollonius Syriæ Dux collecto exercitu Hierosolymam venit. 474
- Apostata à Matithia transigitur. 173
- Apostata à religione Iudaica. 172
- Apostasia sacerdotum. 162
- Apfanes per septennium Iudex. 67
- Apud Græcos nulla cōscriptio poemate Homeri vetustior. 449
- Aquæ calidæ apud Calliroe quæ in lacum bituminis feracē effluunt. 253
- Aquarum calidarum fontes. 440
- Aquarum in Hebræorum exercitu purpuria. 127
- Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. 444
- Aquilo Caio extremum ictum inflixit, Chereas verò facinoris autor dicens. 279
- Aquila aurea super maiorem templi portam. 252
- Aquilam auream detractam iuvenes securibus concidunt. ibi.
- Ara suffumigatoria. 36
- Arabs Scauro reconciliatur. 319
- Arabes ardente siti ultro se Iudæis tradunt. 330
- Arabes ab Herode deuicti. 221
- Q q q 2
- Arabes

O P E R V M I O S E P H I

Arabes Herodis exercitum in fugā ver-
 tunt. 319
 Arabes Cæsare irato Herodi neque la-
 trones dedere, neq; pecuniam mu-
 tuo acceptam persolvere volunt. 242
 Arabes siti compulsi ab Herode pacem
 petunt. 221
 Arabes & Trachonitæ scientes Hero-
 di Cæsarem iratū, illi insultant. 242
 Arabes in prælium teneri, fugientes
 trucidant, & castra capiunt. 220
 Arabes in fugam versi. ibi.
 Arabum circiter septem millia cadūt,
 priusquam in Herodis clientelam
 sese dedunt. 130
 Arabum contra Ioramum expeditio.
 130.
 Arabici belli causa. 241
 Arborēs frug. feræ nō excindendæ. 55
 Arborū de rege deligendō consilium.
 66
 Arca Noe. 4
 Arca sacra à Palestinis in fanū Dei sui
 Dagonis detestatur. 72
 Arca in Carthiathim transfertur. 72
 Arca Dei in templū transportatur. 111
 Arca sacra Bethsana peuenit. 72
 Arca in urbem reducta, in tabernacu-
 lum reponitur. 93
 Arcyon medicus quosdā dimittit. 280
 Architecti templi extruendi. 104
 Archelaus Herodi sese excusat. 243
 Archelaus fratrum liberos odit. 247
 Archelaus Herodem generum benigni-
 ssimè suscipit. 331
 Archelaus Herodē vitro pro Alexan-
 dro deprecari compellit. 336
 Archelaus rex Cappadociæ in Iudæam
 ad Alexandrum generū venit. 335
 Archelaus & Herodes de libris Alexā-
 dri deliberant. ibid.
 Archelaus Cappadocū Rex Herodem
 indignationem in generum simu-
 lat, eumq; ad paternos affectus re-
 ducit. 241
 Archelaus si à Cæsare in Imperio con-
 stabilitus esset, curæ sibi fore, ut be-
 neuolentia omnium videatur dignis-
 simus pollicetur. 254

Archelaus Alexandri crimina in ami-
 cos præcipuè vero in Pherorā trans-
 fert. Pheroras Archelaum reconci-
 liatorem adit. 242
 Archelaus Romam proficiscitur, mul-
 tiq; eidem obnixuri eum comitan-
 tur. 255
 Archelaus Iozaro Boethi filio Ponti-
 ficatum abrogat, eamq; dignitatem
 in Eleazarum collocat. 259
 Archelaus epulum multitudini præ-
 bet. 254
 Archelaus & Iudæorum legati coram
 Cæsare comparent. 258
 Archelaus & Philippus instinctu An-
 tipatri accusantur. 249
 Archelais condita. 259
 Archelai visionem Simon vir Effra-
 im interpretatur. 260
 Archelao regi acclamatum. 254
 Archelaum accusatum Cæsar pecunia
 multat, eumq; Viennam in exilium
 mittit. 260
 Archelaum Cæsar ethnarcham consti-
 tuit, rēniq; dimidium in duos He-
 rodis filios Philippum & Antipam
 partitur. 258. & 348
 Archelaum Nicolaus excusat. 255
 Ardens studium in reparandis mœni-
 bus. 157.
 Ardentes faces in murum iaculantur.
 444
 Aretas ad Arabum regem legatus. 244
 Aretas rex Coeleſyriæ. 195
 Aretas contra Aristobulum expeditio-
 nem suscipit, eumq; Hierosolyma
 confugere cogit. 199
 Aretas rex Arabū Gazæ auxilij spem
 ostendit. 194
 Areta Hyrcano quinquaginta millia
 militum tradit. 318
 Aretas ex augurijs impossibile esse ex-
 ercitum ad Petram peruenire col-
 ligit. 265
 Aretas Syllam, quod Fabatum aliosq;
 interfecerit accusat. 248
 Arietem ad victimam loco Isaci Deus
 offert Abrahamo. 11.
 Aristobulus cum filio Pompeij studio-
 sis peremptus. 321
 Aristobulus

I N D E X.

- Aristobulus Roma reversus Alexan-
drium denuo munire conatur. 202
- Aristobulus à Romanis in prælio vin-
citur. ibid.
- Aristobulus captivus cum Antigono
filio Romam remittitur. ibid.
- Aristobulus Ituræ habitatores circū-
cisionem cæterosque Iudaicos ritus
admittit. 193
- Aristobulus Herodis ductu submergi-
tur, & ad Ananellū pontificatus re-
dit. 217
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum
proficiscitur. 199
- Aristobulus multa castella occupat.
197.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis
filius. 293
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis a-
pud Pompeium accusati. 200
- Aristobulus eiusq; affectu Pharisæorū
tyrannidem accusant. 196
- Aristobulus bello congredi cum Pom-
peio cogitat. 318
- Aristobulus & Hyrcanus de regno con-
tendunt. 198
- Aristobulus vinculo solutus veneno
tollitur. 203
- Aristobulus Antigonum in regni so-
cieratem admittit, cæteros in vincu-
la conijcit, & matrem fame necat.
192
- Aristobulus ad Pōpeium descēdit. 318
- Aristobulus Damascum contra Ptole-
mæum missus. 196
- Aristobulus Antigonum fratrem in-
terficit. 192
- Aristobulus Hyrcani filius post capti-
vitatem Babyloniam diadema sibi
primus imponit. ibid.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium de-
scendit. 200
- Aristobulus castella Pompeio tradit.
ibidem
- Aristobulus cum familia Romam ve-
ctus. 319
- Aristobulus vxori humilitatem gene-
ris obijcit. 334
- Aristobulus matrē ac fratrem vinctos
custodiæ tradit. 315
- Aristobulus matrē vinctam fame ne-
cat. 316
- Aristobulus fratrem Antigonum plu-
rimum amat. ibid.
- Aristobulus seipsum regē declarat. 318
- Alexandra coniugem Aristobuli cum
filiis carceri includit. 218
- Aristobulus Flaccum Agrippæ fratri
insensum reddit. 266
- Aristobulus amitam suam ac socrum
monet. 243
- Aristobulus ab Herode interfectus, su-
pra lib. 15. cap. 3. 296
- Aristobulus elapsus Roma iterum tur-
bas concitat. 320
- Aristobulus cū Romanis dimicat. ibid.
- Aristobulus Agrippæ Regis frater &
Elcias Magnus apud Petronium Iu-
dæorum causam agunt. 278
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior
principatum in regnum transfert.
315
- Antigonus in honorē fratris in tem-
plum ascendit. 316
- Aristobulus Pompeio supplex occur-
rit. 319
- Aristobulus satellitibus ut Antigonū
si cum armis adiret occiderent, præ-
cipit. 316
- Aristobulus miserē moritur. ibid.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.
200
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonū
dolo trucidari curat. 192
- Aristobuli liberi remissi. 202
- Aristobuli necem cuncti desunt, præ-
cipue verò Alexandra, quæ nullam
præ se fert suspicionem. 218
- Aristobuli cum Hyrcano foedus. 198
- Aristobuli fratricidæ pœna. 192
- Aristobuli apud matrē deprecatio 317
- Aristobulo fratricidij pœnitudine
morbus ingrauescit. 316
- Aristobulo Herodes insidiatur. 217
- Aristobulum in templo Arabs oppu-
gnat. 199
- Aristobulū Pompeius descendere pro-
uocat. 318
- Aristobulum captivum Cæsar vinculis
soluit. 311

O P E R V M I O S E P H I

Aristocratia optimum regimen.	52	Assyriorum imperium dissolutum.	140
Argumenta , Iudæorū genus antiquius		Asuerus , rex Persarum, Vasten, ad con-	
Græcorum genere.	451	uium venire nolentem repudiat.	
Arma quibus Iosaphatus victorianum			357
parauit.	126.	Athenio Herodem, eiusque exercitū	
Artabanus Tiberio filium Darium ob-		inuadit.	220
sidem & virum quinque cubito-		Athronges vir corpore & manuum,	
rum statura mittit.	265	robore insignis dignitatem regiam	
Artabanus à Dahiis & Sacis in impe-		attentat.	257
rium restitutus.	ibid.	Auranidis ditio à Zenodoro Arabi-	
Artabanus Asinæo terrā Babyloniam		bus elocata & à Cæsare Herodi do-	
commendat, datisque muneribus		nata est causa belli.	228
cum dimittit.	273	Aurus ab Arabibus incensus.	257
Artabanus ad Asinæum & Anilæum		Aureum dictum de hoc seculo.	480
propteraudaciam societatem cum		Augustus Herodem Syriæ procurato-	
illis inire mittit.	ibid.	rem constituit.	331
Artabanus ad Izatem se confert, auxi-		Angulo Cæsari Caius rem diuinam	
liumque ab eo petit.	289	facit.	278
Aruntius in theatro Imperatoris incre-		Asprenas .	ibid.
ritum nunciat.	280	Autoritas Simonis.	188
Arx Apamia diruta.	200	Azariæ Prophetæ ad populum adhor-	
Asanus Rex Iudæ.	119	tatio.	120
Asanus Damascenos in Basanem con-		Azymorum festum.	28
citat.	120	Azoti propter arcam ereptam horri-	
Asanus rex moritur.	ibid.	biliter cruciantur.	72
Asini pietas.	119	Ædificia ab Herode condita.	331
Asini victoria.	ibid.	Ædificatio Hierosolymæ.	434
Asael Iobab frater Abenerum insequi-		Ægyptus vnde dicta.	ibi.
tur.	90	Ægypti rex auxiliaturus Iudæis præ-	
Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earū		lio vincitur.	143
regionum ciuitatibus multum affli-		Ægypti regis de Iudæorum liberta-	
cti.	237	te ab Aristæo impetrata edictum.	165
Asinæus & Anilæus Neerdenses patria		Ægypti & Æthiopiz regina ad Salo-	
in locum quendam se conferunt,		monem venit.	114
ad quos ingens multitudo confluxit.	273	Ægyptij bestias naturæ repugnantes	
Asinæus cum sociis à Babyloniæ sarrap-		colunt.	462
is ex improviso oppressi.	ibid.	Ægyptiorum libido.	8
Asinæus suos ad fortitudinem hortat-		Ægyptiorum rex in Æthiopiam fu-	
tur, & hostes fundit, fugatq;.	ibid.	git, eumque Æthiopum rex hono-	
Asinius .	204	rifice suscepit.	457
Asini apud Iudæos aliosq; sapientes		Ægyptiorum sacerdotes circumcidun-	
viros qui dicantur.	463	tur, à porcinis carnibus abstinent.	465
Assamonæi Principatus & Pontifica-		Ægyptiorum arma ventus in Hebræo-	
tus finis.	215	rum castra expellit.	29
Ascalonitæ & Seythopolitæ ob tribu-		Ægyptiorum Idolatria.	456
tum non solum puniti.	170	Ægyptiorum reges cur Pharaones di-	
Asphaltites lacus.	9	cti.	113
Astus serpentis.	3	Ægyptiorum rex in Æthiopes.	25
Astus .	113	Ægyptio-	

I N D E X.

<i>Ægyptiorū erga Hebræos Inu idia.</i>	13	<i>Bacchidi Demetrius Alcimū com-</i>	
<i>Æmilius Regulus.</i>	276	<i>mondatur, ei que ut Iudam interuo-</i>	
<i>Ætas Saræ 127. anni.</i>	11	<i>cione deleat, mandat.</i>	378
<i>Æthiopes arma contra Asanū ca-</i>	119	<i>Bacchidem Demetrius cum copiis in</i>	
<i>piunt.</i>		<i>Iudæam mittit.</i>	179
B.		<i>Bagoas, Carus & alij ab Herode neca-</i>	
<i>Baaras radix quomodo euellenda.</i>	440	<i>ti.</i>	248
<i>Bacitarum mactatio.</i>	131	<i>Baix sunt thermæ Campaniæ, non</i>	
<i>Babæ liberi à Costobaro seruati.</i>	225	<i>procul à Putcolis.</i>	270
<i>Babæ liberi alijque accusati ab Hero-</i>		<i>Baleth.</i>	113
<i>de interfecti.</i>	ibid.	<i>Balthasar siue Naboandel Babylonæ</i>	
<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	148	<i>rex.</i>	143
<i>Babylon à Semiramide non ædificata.</i>	454	<i>Balthasar manum è pariete prominen-</i>	
<i>Babylonæ muti ex latere costæ & bi-</i>		<i>tem & syllabas quasdam scribentem</i>	
<i>tumine constructi.</i>	ibi.	<i>videt.</i>	ibid.
<i>Babylonicæ captiuitatis post septua-</i>		<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	131
<i>ginta annos finis.</i>	150	<i>Balamus obiurgatur ab Angelo.</i>	48
<i>Babyloniorum rex Herculem fortitu-</i>		<i>Balamus ad Balacum peruenit.</i>	ibid.
<i>dine & rerum gestarum magnitu-</i>		<i>Balami responsio.</i>	ibid.
<i>dine præcessit.</i>	454	<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	
<i>Babyloniorum regis ad Ezechiam lega-</i>		<i>ibidem</i>	
<i>tio.</i>	140	<i>Balami aduersus Hebræos consiliū.</i>	ib.
<i>Bacchides aciem instruit, & cum Iuda</i>		<i>Balami aīna loquitur.</i>	ibid.
<i>signa conferi.</i>	179	<i>Balami de Israelitico populo vatic-</i>	
<i>Bacchides cum 22000. militū Iudæ oc-</i>		<i>nium.</i>	ibid.
<i>currit.</i>	ibid.	<i>Balac iratus reprehēdit Balamū.</i>	ibi.
<i>Bacchides Jonathan Sabbatho aggre-</i>		<i>Balaci Moabitarum regis ad Madiani-</i>	
<i>ditur, & duo milia militum amit-</i>		<i>tas legatio.</i>	ibid.
<i>tit.</i>	181	<i>Balamo angelus resistit.</i>	ibid.
<i>Bacchides copias contra Ionatham du-</i>		<i>Banaas.</i>	103
<i>cit.</i>	ibid.	<i>Banaas Ægyptium hasta ex ipsius ma-</i>	
<i>Bacchides iratus transfugis dum Io-</i>		<i>nibus extorrea confodit.</i>	ibi.
<i>nathæ potestas ipsi nō datur, quin-</i>		<i>Banaas leonem exanimat.</i>	ibid.
<i>quaginta ex eis interficit.</i>	ibid.	<i>Baracus 40. annis Israelitarum impe-</i>	
<i>Bacchides indignationem in transfa-</i>		<i>rium reppit.</i>	65
<i>gas effundit, & quomodo exercitum</i>		<i>Baracus contra hostes Imperator de-</i>	
<i>line ignominia posset reducere co-</i>		<i>signatur.</i>	64
<i>gitat.</i>	ibid.	<i>Barata oppugnata & concremata.</i>	176
<i>Bacchides magnam tyrannidem in</i>		<i>Baruchus e carcere dimissus.</i>	145
<i>Bethzecho exercet.</i>	178	<i>Basanes Ramathonem captam mu-</i>	
<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>		<i>nit.</i>	120
181.		<i>Basanis impietas.</i>	ibid.
<i>Bacchides Iudæ fautores interficit.</i>		<i>Basilica.</i>	113.
ibidem.		<i>Batibius.</i>	278
<i>Bacchidos multos sibi credentes in-</i>		<i>Bathillus se venenum attulisse fate-</i>	
<i>terficit.</i>	178	<i>tur.</i>	249
<i>Bacchidis in Iudæos crudelitas.</i>	314	<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	454
		<i>Beli sacerdotes interfecti.</i>	121
		<i>Eleazari calamitas Iudæos ad dedi-</i>	
		<i>tionem commouet.</i>	441
		299	Bellum

O P E R V M I O S E P H I

Bellum Adadi contra Achabum.	122
Bellum inter Asaelum & Ieum.	132
Belli Iudaici Praefide Floro exorti ipsi Iudæi initium & seminarium.	287
Belli leges.	55
Beniamin ut reus capitur.	21
Beniamitæ in Abneri sententiam cōcedunt, ipse ad Davidem proficiscitur, & hac de recertiorē facit.	91
Beniamitæ quadringentas virgines labiticas ducunt.	63
Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes evadunt.	63
Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur.	ibid.
Bernice, Agrippæ soror, cuius Herodes parruus & maritus Polemoni Ciliciæ Regi in matrimonium collocatur.	292
Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.	232
Berytijab Agrippa multis donis affecti.	294
Berosus historiographus genere Chaldeus.	453
Berosus de Nabuchodonosoro.	147
Berosus.	8
Berisabe iuramenti puteus.	10
Berzelæus Hierosolymam, patre eō proficisci nolente, cum Davide contendit.	101
Berzelæi filios Solomoni David commendat.	105
Bezelcel & Eliab Architecti tabernaculi.	34
Betachora.	113
Betaramptha Iulias appellata.	262
Bethsabe studium Adoniæ, sic suadente Nathane, David indicat.	104
Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat.	95
Bethsura obsessa.	177
Bethsuritæ deditiōem faciunt.	ibid.
Bethsaida.	262
Biblia satan abolere conatur.	173
Bibliotheca Ptolemæi Philadelphi.	164

Bozus Naami & Ruth amicus.	69
Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur.	70
Bozus ex Ruth Obedem Davidis auū genuit.	ibid.
Boves triturantes.	53
Buccinæ dux ex argento facta.	41
Blasphemiæ inter Iudæos & Agyptios causa.	456

C.

Cain regione extorris.	4
Cain Dei castigatione haud melior redditur.	ibid.
Cain hypocritarum & sceleratorum patens.	ibid.
Caduceatores ablegandi.	55.
Caius ad tria millia Iudæorum in servitium abducit.	320
C. Norbanus Flaccus pro Iudæis scribit.	218
Caius Senatui ac Pisoni urbis Præfesto se in imperium defuncti successisse significat, & ut Agrippa e custodia dimitterent mandat.	269
Caius Caligula quartus Romanorum Imperator. Tiberius Tyrannus.	269
Caius Tiberium fratrem tollit.	ibi.
Caius, Germanici filius, graciosus.	268
Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.	272
Caius Templorum Græcanicorum nullum in spoliatum relinquit.	276
Caius Iouis fratrem se appellat.	275
Caius vir maleficus.	281
Caius orator facundus.	ibid.
Caius primò egregiè Rempub. administrat, postea divinos quoque honores usurpare audet.	270
Caij in Iudæos Tyrannis.	275
Caij in senatores ac patricios seditia.	ibidem
Caius licentiam servis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet.	276
Caius Agrippæ commendatus.	276
Caius multos tributum ac vestigalium	

I N D E X.

lium releuationem petentes capite
plectitur. 276
Caius Caligula post Tiberij obitum
Princeps Romanus. 265
Caius a Chorea trucidatus. 276
Caius receptacula nauib. exstruit. 281
Caius se Ioui comparat. 276
Caium Agrippa Romæ honorat, in
cuius retributionem aliquid pete-
re Caius iubet, qui nihil aliud, quã
ut mandatum Petronio datum re-
uocet, rogat. 272
Caij stuprum & libidinis licentia. 281
Caius passim insidiæ struit. 276
Candelabrum aureum. 36
Chananzorum gentem extirpandã. 55
Chananzorum Reges mouent in He-
bros. 59
Chananzorum ingens exercitus. ibi.
Chananzorum Reges omnes ad vnũ
trucidati. ibid.
Chananzorum regionem totam lo-
sua deuastat. ibid.
Chananzorum decem millia trucidã-
tur, & Adonibezek capitur. 61
Calamitas Iudæorum Scythopoli. 445
Calamitates omnium à mundo con-
dito cum Iudæorum collatæ, supe-
rantur. 312
Callistus, Caij libertus, Claudio à Ca-
io se ut ipsum veneno tolleretur ius-
sum, significat. 277
Chaldæorum ac Tyrriorum scriptacũ
Iudæis consonant. 454
Chaspoma & Bosora. 176
Cambylis rescriptum, in quo Iudæ-
os ab ædificando templo deter-
ret. 151
Campus regius. 9
Candelabra. 111
Canthari & Phialæ. ibid.
Captiuitas Babylonica ab Esaia prædi-
cta. 140
Captiuitas Babylonica. 145
Captiuitas, & per tempus obsidionis
mortuorum numerus. 435
Caprosaba Antipatris dicta. 195
Carmen & gratiarum actio Moïsi &
Israëlitarum pro præsentis libera-
tione. 29

Carnibus cruentis Hebræi vescuntur. 77
Carthago à Didone Pygmalionis sorore
in Africa extructa. 453
Cassius Herodi, si bellũ desisset Iudææ
regnum delaturum pollicetur. 323
Cassius in Syriam venit, & plus quàm
septingenta argenti talenta à Iudæis
exigit. 207
Cassius Herodi, ut in Malicho mortẽ
patris vlciscatur, rescribit. 323
Cassius stipendium ciuitatibus indi-
cit. 322
Cassius & Marins Herodem Cœlesyriæ
ducem faciunt. 207
Cassius Longinus Syriæ Præses. 287
Cassius Chorea. 276
Cassij & Bruti dolo Iulius Cæsar inter-
fectus. 322
Calpius portus. 264
Castra hostium à Samaritanis diripiũ-
tur. 128
Castella muniuntur. 201
Castoris Iudæi dolus erga Titum. 415
Catullus tria simul Iudæorum millia
trucidat. 448
Causæ diuersitatis apud Iudæos. 449
Causæ, cur Iosephus hos libros contra
Apionem conscripserit. 471
Causæ milites impellentes, ut Clau-
dium in Imperatorem eligerent. 282
Causæ impulsu conscribendi hos li-
bros. 449
Causæ, ob quas Iosephus has historias
conscripserit in lucẽ ediderit. 1
Causa extructi templi. 111
Causa belli contra Arabes. 220
Cisus Sauli pater. 74
Citharæ quis inuentor. 7
Ciuitatem quis primus instituerit. 7
Clades Ismaelis à Ioanne accepta. 146
Clades Alexandri. 193
Claudius Principatum vltro oblatum
deponere recusat. 282
Claudius in proposito suo ab Agrippa
confirmatur. 283
Claudius Felix Iudææ procurator. 292
Claudius milites ut in fide mancant,
sacramento adigit. 283
Claudius Agrippã in regnũ paternũ
mittere

O P E R V M I O S E P H I

mittere cogitat, quod alij dissuadēt,
 & Cuspium Fadum Iudææ præsidē
 & regni totius declarat. 284
 Claudius Agrippæ Iudæam, Samariā,
 & Lyfaniz ditionem concedit. 284
 Claudius Principatum vltro oblatum
 deponere recusat. 282
 Claudius Iudæis sacræ Stolz custo-
 diam Agrippæ iunioris rogatu con-
 cedit. 288
 Claudius rennenti obtruditur Cæsarea
 dignitas. 282
 Claudius Tiberius Nero Romanorū
 Imperator. 262
 Claud. sublimis in castra pfertur. ibid.
 Claudius fato functus. 293
 Claudij Cæsaris ad Iudeos epistola. 288
 Claudij pro Alexandrinis Iudæis edi-
 ctum. 284
 Claudij pro Iudæis per Romanum or-
 bem edictum. ibi.
 Claudij ad legatos responsio. 283
 Claudium Agrippa, vt magno animo
 in retinendo principatu pergeret,
 hortatur. 283
 Claudium milites in Principem eli-
 gunt. 280
 Crassius in Parthia perit. 203
 Crassus Parthis resistit. ibid.
 Crassus iuramenti dati violator. 202
 Crateres. 111
 Crateræ aureæ dux. 166
 Crateræ argenteæ. ibi.
 Cæcilius Bassus sex. Cæsarem interfi-
 cit. 207
 Cædes assidua Hierosolymis. 328
 Cædes, latrocinia, seditio & fames in
 Iudæa. 261
 Cædes Zachariæ Regis. 135
 Cædes in Hierosolymis. 328
 Cædes cognatorum 42. Ochoziæ. 152
 Cædes filij Aristobuli. 203
 Cædes, latrocinia, seditio & fames in
 Iudæa. 356
 Cæsar in Syriam venit, apud eū Gada-
 renses Herodem accusant, qui sei-
 pso iugulant. 228
 Cæsar Augustus Herodi in Parricidas
 animaduertere liberam potestatem
 permittit. 244

Cæsar Herodis ditionem ampliorem
 reddit. 224
 Cæsar Augustus Herodis studiosus. 211
 Cæsar è Syria proficiscitur. 204
 Cæsar Ægypto potitur. 224
 Cæsar in hoc iuuenes peccasse pronū-
 ciat, quod se à suspitione immunes
 non seruauerint, ac parentē vt filijs
 reconcilietur, hortatur. 236
 Cæsar à Cassio & Bruto occisus. 207
 Cæsar ab Herode offensus. 242
 Cæsar Herodi diuicium redditum è
 Cyprijs metallis donat. 236
 Cæsar Herodis Principatū confirmat.
 223.
 Cæsar Arabum legatos non audit. 242
 Cæsar Trachonitidis, Bataneæ, & An-
 tanitidis ditionē Herodi donat. 228
 Cæsar Archelaum regno dignum pro-
 nunciat. 255
 Cæsar & Agrippa Herodis magnani-
 mitatem celebrant. 236
 Cæsar Augustus fato functus. 262
 Cæsaris ad Herodem responsio. 330
 Cæsari & Iuliz Cæsaris vxori ab Hero-
 de legatum. 254
 Cæsari Herodes quingentos ex suo fa-
 teilitio mittit. 227
 Cæsarem Herodes octingentis talentis
 donat. 223
 Cæsares. 114
 Cæsarea, Stratonis turris antea dicta,
 ab Herode condita. 332
 Cæsarea Philippi ab Agrippa Neroni-
 as appellata. 294
 Cæsarea perfecta. 236
 Cæsareæ inter Iudæos & Syros de pari
 iure ciuitatis rixa. 293
 Cæsareæ portus. 228
 Chæreas cū socijs in Germanici ædes
 se recipit. 279
 Chæreas Iulium Lupum vt Caij vxorē
 & filiam interficiat mittit. 281
 Chæreas à consulib. signū petit. ibid.
 Chæreas multis ex causis in Caium in-
 citatus. 276
 Chæreas, Minutianus & Clemens, de
 Cæsaris nece colloquuntur. 280
 Chæreas cum alijs quibusdam Caium
 tollere statuit. 277
 Chæreas

I N D E X.

Chareas Clementem & Papinum allo-
quitur. 276
Chareas occisionem aggrediendi Ca-
ium expectat. 277
Charemon historiographus. 459
Charili antiqui Poetae de Iudaeorum
gente testimonium. 455
Ceron, amoni ferocissima, in qua Noe
arca reliquiae seruantur. 288
Chelcias & Ananias Cleopatrae copijs
duces praepositi. 191
Cherubini duo. 110
Cherubin. 35
Chebron & Marissa expugnata. 176
Celsennius Antiochum subito inua-
dit. 442
Cella in circuitu templi constructa. 110
Chetomene. 36
Celenderis in Cilicia. 249
Clearchi Aristotelis discipuli de Iudae-
is testimonium. 455
Cleopatra Regina alieni appetens. 218
Cleopatra in Ciliciam ad Antonium
venit. 209
Cleopatra fratrem & sororem interfici-
cit. 218
Cleopatra contra filium exercitum pa-
rat. 194
Cleopatra ad Antonium peruenit, qui
Arabiae partem & Hierichuntinam a-
gri reditus ei locat. 218
Cleopatrae in cognationem suam lax-
uitia. 329
Cleopatrae auaritia. 329
Cleopatrae in Herodem insidiae. ibid.
Cleopatrae Antonius partes de Iudaea
& Arabia ablatas largitur. 218
Cleopatram Herodes occidere cona-
tur, quod eius amici auertunt. ibi.
Cleopatram Antonius versus Aegyptum
deducit. ibid.
Creatio mundi. 2
Censores. 141
Centum legati Hierosol. reuersi. 306
Certamen quinquennale. 236
Cinnamus Arrabano amissum digni-
tatis fastigium restituit. 290
Clitus Tiberiadae seditionis autor. 302
Clitus sinistram sibi praecidit. ibi.
Circum hostes quomodo agendum. 468

Circa Massadam vnus tantum locus,
qui aggerum iactum excipere po-
test. 444
Circenses Iudi. 276
Circumcisio instituta. 9
Cirenæorum magistratus. 237
Ciuis Germanos ad sobrietatem co-
git. 438
Ciuis belli inter Hebraeos initium. 90
Ciues in labissa, Sauli & filiorum ca-
dauera dempta sepeliunt. 88
Ciuitatis munitiones ac turrim cau-
res, quas tyranni per dementiae dese-
rauerant, insuperabiles. 438
Ciuium contra Iudaeos ad Titum pre-
ces. 439
Ciuib. direpta bona restituuntur. 307
Cyrus Nabonidem expellit à Babyl. 454
Cyrus Iudaeis reditum in patriam vr-
bis ac templi edificationem permit-
tit. 150
Cyri Persarum Regis edictum. ibid.
Cyri ad Syriæ Satrapas mandatū. ibid.
Cyri de Iudaeis eorumq; templo decre-
tum. 154
Cyprus. 332
Cypros, Agrippae vxor, ad Herodiam
sororem eius scribit, & auxilium pe-
tit. 266
Cypron conditum. 237
Criminum à Iusto Iosepho obiectorum
depulsio. 307
Crypta subterranea ab Antonia. 231
Cochlea. 110
Columnae duae excitatae. 4
Columnae duae ingentes. 110
Colloquium Dei cum Cain. 3
Copie in partes duodecim coegestae. 105
Coponius Praefectus Syriæ. 261
Comitas & benignitas Agrippae erga
Philippum. 302
Comminatio grauis Israelitis à ver-
pietatis tramite exorbitantib. pro-
posita. 112
Concupiscentiae sepulchra. 42
Conditio obsidionis soluendae à Ioa-
bo proposita. 102
Confictus Aegyptiorum & Mithrida-
tis ad Delta. 103
Consonantia Iudaeorum in religione &
vita. 467. Conscien-

O P E R V M I O S E P H I

Conscientiæ labe.	192
Contra mendacium impudenter expo- situm nihil dicendum.	460
Contra furtum & vsuras.	468
Contra illos, qui Moſen & Iſraelitas propter lepram profugiſſe ex Ægy- pto contendunt.	40
Contra legiſlatores gentium.	470
Contemptus mortis.	252
Conuicium Deo faciens.	51
Conuiuium Iudæorum apud Ptole- mæum, & eorundem ante cibum preces.	167
Corban, donum Dei.	454
Cores populum excitare aduerſus Mo- ſen conatur.	44
Corz factionem ducenſi quinquagin- ta viri ſequuntur.	ibid.
Corẽ cum 250. viris ignis abſumit.	46
Corinthus à Syllæo, vt Herodem è me- dio tolleret, pecunijs corruptus.	248
Corona.	311
Cornelius Sabinus.	277
Chosbi.	49
Coſtobarus, Lyſimæhus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſa- ti.	225
Coſtobarus, cui Herodes in matrimo- nium Salomem ſororẽ dederat, Idu- mææ principatum inuadit.	225
Coſtobarus interceſſione ſeruatus. ibi.	
Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppelleſtili referta.	113
Cumanus Præfectus Iudææ.	353
Cumanus multos Iudæos perimit, plu- res viuos captos abducit.	292
Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt.	221
Cum capra coniugium.	53
Cur Iudæi animalia conſueſta ſacrifi- cent, nec carnibus ſuillis veſcan- tur.	465
Cur quidam Hiſtoriographi Iudæorũ mentionem omiſerint.	456
Cura pro ſacerdotibus.	157
Cura Dei pro ſuis.	123
Chuiſis victoriæ nunciuſ ad Dauidem miſſuſ ab Achima anteuertitur.	100
Chuiſi conſilium, quod etiam, Achito- pheliſ relecto, recipitur.	99

Chuiſim ſimulatè offert Abſalomo ſtadium ac fidem ſuam.	98
Cuſtos carceris amicè agit cum Iose- pho.	18
Chutzi cultum Dei amplexi, Iudæo- rum amicos, rebus tantum ſecundis ſe profitentur.	138

D.

Dabaritteni Ptolemæi vxorem ſpe- liant.	fol. 30r
Dalale meretrix è Samſone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur.	69
Damaſceni & Aretæ contra Alexan- dram.	317
Damaſceni à Danide vincuntur.	94
Dana extructa.	63
Daniana tribus à Chananæiſ preſ- ſa.	ibid.
Danitz locum inhabitandum quæ- runt.	ibid.
Daniel cum ſocijs ad honorem eue- ctus.	147
Daniel Regi ſcripturam interpreta- tur.	148
Daniel in leonum foueam conijci- tur.	149
Danieli Rex dona promiſſa exhi- bet.	148
Daniel Regis ſomnium & interpreta- tionem exponit.	147
Danielis cognati ſtatuum adorare no- lentes, in ignem cõteſti, diuina pro- uidentia ſeruantur.	ibid.
Danielis vaticinia.	149
Danielis viſio de ariete & hirco, per quos Medorum & Perſarum Regnũ præfiguratum fuit.	ibid.
Danielis inimici à leonibus dilani- ti.	ibid.
Danielis & ſociorũ eius in Chaldaica diſciplina inſtitutio & profeſſus.	146
Danieli ſomnium eiufq; interpreta- tio reuelatur.	147
Darius tribus ſatellitibus tres quæſtio- nes proponit.	152
Darius ſe ſacra vaſa Hieroſolyma re- miſſurum vouet.	ibid.
Darius	

I N D E X.

- Darius Hystaspis filij Rex Persarū. 152
 Darius admonitus voti, templi restau-
 rationem mandauit. 153
 Darij regis scriptum & mandatum de
 libertate, possessionibus, templo &
 sacrificijs Iudæorum. ibid.
 Darij ad Syriæ præfectos epistola. 154
 Dathan & Abiran contumaces. 45
 Dathan & Abiram absorbet terra. 46
 David Giliathos contra Palæstinorum
 incursiones defendit. 83
 David tribus malis propositis pestem
 eligit. 103
 David Sibæ Ionathæ facultates com-
 mendat, eumq; omnes redditus Hie-
 rosolyma referre iubet. 94
 David in siti crebro expetitam aquam
 bibere recusat. 103
 David uxorem Melcholen ab Abene-
 ro postulat. 90
 David Hierosolymæ partem inferio-
 rem occupat. 92
 David alioctus factus Abilace cum re-
 calefcit. 104
 David cognito Regis aduentu fuga si-
 bi consulit. 84
 David à proposito Nabalum euerren-
 di desistit. 85
 David Ioabum cum lectissimo milite
 contra Ammanitas mittit. 94
 David de Absalomi conatibus certior
 factus, cum suis Iordanem trāsit. 99
 David contra Nabalum cum 400. ar-
 matis proficiscitur. 85
 David Syriæ subiugatz tributum im-
 ponit. 94
 David in vitæ discrimen vocatus ab
 Abiszo liberatur. 102
 David Ammanitarum iniuriam fert
 indignissime, eamq; vindicare co-
 gitat. 94
 David Abigxam Nabali viduam du-
 cit. 85
 David Saulo innocentiam suam de-
 clarat. 86
 David cum sexcentorū manu & dua-
 bus vxoribus in Palæstinam ad An-
 chum Gutz Regem se cōfert. ibid.
 David Saritas & Amalecitas incursio-
 nibus infestat, de manubijs mune-
 ra Regi mittit, eiq; meridionalem
 Iudæorum regionem se incursare
 persuadet. ibid.
 David cum Goliath congredi cupit. 79
 David agnum raptum ex ore Leonis
 recipit, ipsamq; feram occidit. 80
 David vrsū trucidat. ibid.
 David armis quibus ad pugnam à Sau-
 lo instructus erat, depositis, funda
 armatus in hostem properat. ibid.
 David hostem accedens, contemni-
 tur. ibid.
 David, Sauli & Ionathæ necem deplo-
 rat. 89
 David Amalecitam Sauli interfecto-
 rem affici supplicio iubet. ibid.
 David ex Dei iussu Hebronem com-
 migrans, à Iudæ tribu Rex declara-
 tur. ibid.
 David Iabisenos quod Saulum cum fi-
 lijs sepelissent, collaudat. ibid.
 David se viuentem Solomonem filium
 suum regnum auspiciari voluit. 104
 David Solomonem vt Deum colat,
 hortatur. 104
 David Mahanaim peruenit, vbi cum
 summa reuerentia ab optimatibus
 excipitur. 99
 David arcam in ædes Obadami Leuitæ
 deponit, cuius domus multis felici-
 tatibus cumulatur. 93
 David Semeim occidi vetat. 98
 David famæ suæ consulit nemine su-
 spicante ipsius voluntate casum fu-
 isse Abenerum. 98
 David à Michol irridetur. 93
 David Deo templum ædificare decer-
 nit. ibid.
 David Deo pro promissa per Natha-
 nem felicitate gratias agit. ibid.
 David in Palæstinos mouet, eisq; bo-
 nam agrorum partem adimit. ibid.
 David Sophenorum Regē vincit. ibid.
 David à rege petit vt agri partem ad
 incolendum ei cum suis attribue-
 ret, Rex Secellam ei donat. 86
 David Ionathæ de patris insidijs con-
 queritur, Ionathas autem parentē
 excusat. 81
 David orat Ionathan, vt parentis ex-
 ga se

O P E R V M I O S E P H I

- ga se animum explicari & significare
velit. 82
- David Nabum ad Achimelechum sa-
cerdotem peruenit. ibid.
- David Goliathi gladio accepto, in Git-
ram Palæstinorum ad Anchum se cō-
fert. ibid.
- David regem Anchum timens furorem
acrabilem simulat. ibid.
- David ad speluncam Aduillamæ per-
uenit, vbi illius tota cognatio nec
non & alij multi ad eum se cōferunt.
ibidem.
- David ad Moabitarum Regem proficif-
cens, parentes ei commendat. 83
- David ad Sarim oppidum peruenit. ib.
- David Memphibosto veniam, & dimi-
diæ partis bonorum Sibi donatorū
restitutionem promittit. 101
- David oraculo monitus fugit. 84
- David in Cernam cum suis se confert,
quod & Ionathas perueniens, eum
consolatur, & fœdus cum eo reno-
uat. ibid.
- David Vriam accersit, eumq; vt profe-
ctus ad vxorem, ibi pernoctaret, iu-
bet, quod tamen non facit. 95
- David Ioabo, vt in Vriam animaduer-
rat, scribit. ibid.
- David magnam vim ferri, zris & ligno-
rum comportat. 104
- David Amasæ veniā & vniuersarū co-
piarum Præfecturam concedit. 100
- David Idumæos, vt vixim tributa per-
soluerent, cogit. 94
- David num quis ex Ionathæ genere su-
peresset scitatur. ibid.
- David fassus peccatum, à D E O veni-
am consequitur. 96
- David per septē dies, infantes ex Beh-
sabe suscepti, vicem dolenter ferens,
ieiunat. ibid.
- David puerum extinctum sentiens, sur-
git, ac lotus cibum capit. ibid.
- David causam, cur mortuo puero cibū
capiat, quorum nihil puero adhuc re-
grotante fecerat, indicat. ibid.
- David laciniā regij pallij præcidit. 84
- David regi Saulo, quod sibi insonti in-
sidias struat, exprobrat. ibid.
- David cum toto populo Abenerum
desert ac luger & solennibus fune-
ralibus ei parentat. 91
- David Vriæ nece audita, irasci desi-
nit. 96
- David Bethsabe coniugem sibi ascif-
cit, ex quā puer ei nascitur. ibid.
- David Principibus tribuum conuoca-
tis Solomonem commendat. 105
- David Chusim vt Achitophelis consi-
lijs se opponeret, obnixè precatur. 92
- David Hierosolymis excedit. ibid.
- David fugiens sacerdotes in vrbe ma-
nere vult, vt per eos, quid in ea aga-
tur, cognoscat. ibid.
- David Samueli Regis erga sese an mū
inducat. 81
- David Salomoni Ioabum puniendum
mandat. 105
- David Deum consulit, num ab Ama-
lecitis vxores ac liberos recipere sic
concessurus. 87
- David Ægyptio seruo ductore, Ama-
lecitas assequitur. 82
- David in Amalecitas irruit, magnā co-
rum stragem edit, omnemq; prædā
recuperat. ibid.
- David custodes impedimentorū, ob-
streperantibus pugnæ socijs, in prædæ
partem admittit. ibid.
- David cum duobus in hostium castra
penetrans, Sauli spiculum & lecy-
thum aequalem aufert. 85
- David Sauli Imperatori Abenero q
regium spiculum & aquæ lecythum
auferri passus sit exprobrat. ibid.
- David Palæstinos magna eorum edita
strage vincit. 81
- David Lenitas numerat, eorumq; of-
ficiis distribuit. 105
- David Ioabum ad peragendum cen-
sum ire iubet. 103
- David Iebuszos ex arce & Hierosoly-
mis eiecit, & ciuitatem Davidis ap-
pellat. 92
- David Syris occurrentes, 47000. cum Sa-
beco eorum Imperatore exdit. 95
- David vt plurimum propitium numē
experitur. 80
- David cognita filij eadē à Chusi, scri-
ta cum deslet. 100 David

I N D E X.

David Proceres & præfectos comiter
atq; benignè excipit. 91
David Rabatham vi captam militi di-
ripiendam permittit. 66
David pro innocente orat populo. 103
David Poeta. 102
Davidis & Salomonis potentia. 465
Davidis legatis perentib. aliquid cō-
meatus, durè respondetur à Naba-
lo. 85
Davidis cum Goliatho ante congres-
sum colloquium. 80
Davidis legati ad Ammanitarū Regē
ob patris obitum consolandi causa
missi, contumeliosè tractantur. 94
Davidis victoria de Goliatho. 80
Davidis ad Solomonem postremum
alloquium. 105
Davidis filij ad patrem, Absalomus
verò ad avum confugit. 97
Davidis liberi Hierosol. suscepti. 92
Davidis adulterium. 95
Davidis concubina à filio stuprat, a-
liò traducuntur. 101
Davidis ob cladem acceptam indi-
gnatio. 96
Dauidi omnes filios ab Absalomo ce-
sos nunciatur. 97
Dauidi, vt prælijs absteineat, suadetur.
102
Dauidem adesse volentem in exerci-
tu amici prohibent. 99
Dauidem Ionathas excusans, à paren-
te spiculo petitur. 82
Davidici generis Reges, quot & quan-
diu regnaverint. 145
De arca in qua tabulas legis Moses col-
locavit. 35
De arca sacra consultatio. 72
De adulterio & incestu. 40
De aduentu Vespasiani in Galilæam &
obsidione Iotapæ vide Iosephū lib.
4. cap. 5. de bello Iudaico. 309
De afflictionibus Hebræorum in Æ-
gypto per annos 400. 23
De bello Iudaico quidam historias cō-
scripsere. 450
De bello Iudaico. 313
Debitus vitæ finis Iudæorum. 443
Debora & Baracus in hostes movent.

Debora Prophetissa. 64
De boue cornupeta. 34
Decem tribuum ad reliquos Israelitas
legatio. 60
De Chami filijs ipsorumq; progenie. 7
De Cain & Abel fratribus. 3
Decem coniurati necati, delator eo-
rum interfectus frustatim concisus
est. 226
Decem præcepta, & quomodo diui-
denda. 34
Decem Ægypti plagæ. 28
Decemviri contra Herodem conspi-
rant. 226
Decem bases aræ laborum. 110
Decem labra rotunda. ibid.
Decimæ egenorum. 53
De Cleopatra vltima Alexandrinorū
Regina, eiusq; sceleribus. 462
Dei contemptus in quibus cōsistat. 78
De Deo & prouidentia diuina. 467
Deorum apud gentiles ingens nume-
rus. 469
De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiui-
tate eorum ac educatione. 12
De Isaco legitimo Abrahami filio. 11
De Iacobo metu fratris in Mesopota-
miam profugo. 13
De Ismaele Abrahami filio, eiusque
posteris Arabibus. 10
Defectus Lunæ. 253
Defectionis Germanorum & Gallorū
ab Romanis causæ. 438
Defectionis autores circiter duo mil-
lia in cruces acti. 438
De filijs Sem, tertij Noë filij, & de pro-
genie ipsorum & Abrahami. 7
De funeribus mortuorum. 468
Defuncti fratris vxor ducenda. 52
Demetrius ab Alexandro victus, tru-
cidatur. 191
Demetrius se promissis in amicitiam
Ionathæ insinuare conatur. 182
De morte Cælaris rumor diuersus. 279
Demetrius Iudæis in auxiliū venit. 316
Demetrius Philippum fratrem in Be-
roa oppugnat. 195
Demetrius sollicitantibus transfugia
Bacchidem cum copijs contra Io-
nathan mittit. 181
Demetrius

O P E R V M I O S E P H I

Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traiecit, Syriamq; occupare conatur.	183	ge templo Hierosolymitano missorum.	166
Demetrius Tripolim aliasq; Syrię vrbes occupat, & Antiochum & Lysiam necat.	178	Descriptio spelunę in qua latrones habitabant.	327
Demetrius Eucerus contra Alexandrum proficiscitur.	195	Descriptio rationis & sapientię.	478
Demetrius in Alexandrũ mouet.	182	De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.	17
Demetrius Eucerus à Ptolemęo Lathuro Damasci rex constitutus.	194	De Regis electione.	52
Demetrius militũ odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.	185	De tabernaculo per Mosẽ in terra deserta facto, quod similitudinem templi portatilis referebat.	34
Demetrius in Arsacem Parthorum regem mouet, pręlioq; superatus, capitur.	187	Deus immensus.	418
Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.	178	Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat.	79
Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudęis immunitates promittit.	185	Deus Abrahamo filium pollicetur.	9
Demetrii ad Ptolemęum de bibliotheca adhortatio.	165	Deus propter inobediętiam Sauli offenditur.	78
Demetrii duces iterum in Jonathan mouent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.	187	Deus verax in promissa.	112
Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudęi à Demetrio victore deficiunt.	317	De vxoribus ducendis.	53
Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus totius Syrię regno potitur.	195	Dij alieni.	52
Demetrio Antiochia adimitur.	186	Diluuium.	4
De mundi creatione, & elementorum dispositione.	2	Dimissio Israelitarum.	134
Deliberationis de Arca sacra conclusio.	72	Dina Iacobi filię histotia.	15
De leprosis.	40	Diocles.	148
De nuptiis.	467	Diodorus cognomine Tryphon Apamensis à Malcho Arabe Antiochum Alexandri filium petit.	185
De Nazareth.	46	Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas literas conscribit.	337
De obitu Abrahami.	12	Diophanes scriba aliorum characteres imitatur.	243
De posteritate Adam, & decem ætatibus vsq; ad diluuium.	3	Direptio vrbs impedita.	215
Depulsio argumenti Apionis, Iudęos seditionis Alexandrię causam exstitisse.	463	Discrimen Mosi & aliorum legislatorum.	2
Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.	461	Discordia Iudęorum & ciuium Alexandrinorum in religione.	463
Descriptio donorum à Ptolemęo re-		Dispositio castrorum.	41
		Dissidium inter plebem & senatũ.	282
		Dissidium in domo Herodis.	238
		Distinctio gubernationis in populo Israelitico.	75
		Diuerſa populi studia.	120
		Diuisio agri Abrahami & Lothi.	8
		Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes.	105
		Diuiui auxilij promissio.	51
		Dius Iromi meminit.	113
		Dius de Solomone.	ibid.
		Doccus Saulo, se Dauidẽ in Nabo apud Achimelechũ vidisse significat.	83
		Dolabella	

I N D E X

Dolabella Ephesiorū ciuitati scribit. 206
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem. 472
Domitium Abrahami. 8
Domitia Domitiani Cæsaris vxor. 310
Domitianus, Titi frater. 438
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa. 168
Dona Scauro data. 199
Dora Phœnicia ciuitas & nō Idumæ. 464
Dora & Ioppe non portuosæ. 228
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium suscipit. 323
Doris, Herodis vxor. 208
Doridem Antipatri matrem Herodes eijcit e regia. 249
Dorix in Iudæorum synagoga Cæsari statnam ponunt, quod Agrippam & Petronium vehementer ad iracundiam commouet. 283
Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. 292
Duodecim Israhelis liberi. 10
Duo totius disciplinæ & moralis institutionis modi. 466
Duo sacrificiorum genera. 39
Duo de quibus agit Iosephus. 451
Duo & viginti libri sacri. 450
Duodecim Iudæorum millia in templo occumbunt. 319
Duodecima legio Cestio duce Iudæis cesserat. 436
Duodeni milites congregiuntur, qui ad vnum se conficiunt, & Abeneri partes succumbunt. 90
Dux tabulæ Moysi. 34
Dux mulieres sese inuicem de infante permutato acculant. 108.

E

Edictum quantum Mannæ quotidie quilibet colligeret. 31
Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant. 34
Eglon Rex Moabitarum Israelitas subiugat. 64

Emortuæ dextræ sanitas restituitur. 117
Enosa vrbs prima. 4
Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscriptus. 5
Eques Iosepho literas affert. 304
Equi Ægyptiaci. 115
Ephraim tribus mouet in Iaphthē. 67
Eleazarus. 2
Eleazarus Phariseus Hyrcano maris captiuitatem exprobrat. 198
Eleazarus ad Antiochum adducitur. 474
Eleazarus iram Dei in populū Iudæicum facit. 444
Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur. 314
Eleazar. 103
Eleazarus moritur. 61
Eleazarus capitur eumq; Dux nudum extendi & verberibus cædi præcipit. 441
Eleazarus vitæ gloriæ posthabet. 314
Eleazarus Iudæ frater elephantum occidit. 177
Eleazarus horribiliter flagellatur. 475
Eleazarus Dinæ filius Romā missus. 293
Eleazarus Iudæus audacia ferox & manu strenuus. 441
Eleazari ad socios oratio. 444
Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio. 475
Eleazari constantia. 473
Eleazari de immortalitate animæ oratio. 445
Eleazarus Iudæis Romanorum crudelitatem exponit. 446
Elias sicut Enochus ex hominibus exemplus. 127
Elias pluuiam venturam prædicat. 121
Elias Achabo & Iezabelæ vindictam diuinam prædicat. 122
Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicaturus, mittitur. 121
Elias populi superstitionē arguit. ibi.
Eliæ doctrina & officiū miraculo confirmatur, victima igni cælitus assumpta. ibid.
Eliam Deus in deserto alloquitur. 122
Eliam coruus cibant. 121

O P E R V M I O S E P H I

Ells pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.	70
Eli sacerdotis tempore annonæ cari- tas.	69
Eli in Silo filiorum cædes & Arca a- missio significatur	71
Eli aud. ta arca amissione exspirat. ibi.	
Eli Pōtificis Genealogia & progenies. ibid.	
Elisæus in Dothaim hostibus cingitur. 128	
Elisæus pluviam venturā & victoriam prædicit.	127
Elisæus viduam ut ex olei fidelia plu- rima vasa adimpleat, iubet.	128
Elisæus ab Adado ægrotante consuli- tur.	128
Elisæi vocatio.	122
Elisæi mors & cadaveris in ipsius mo- numentū coniecti resuscitatio.	133
Elisæum Reges consulunt.	127
Eliacimus loacirus nominatus, Iudæ rex.	142
Eiektorū cōtra Ægyptios bellū.	457
E Iudæis duodecim millia cadunt.	205
Epaphroditus.	1
Epicureorum error coarguitur.	150
Ephraimitæ proditione occupant Be- thel.	62
Ephron oppidum expugnatum.	176
Epilogus huius partis genus Iudæorū ex Ægypto non oriundum.	458
Epilogus secundi libri contra Apionē. 471	
Epicedium à Ieremia Iosē scriptū.	142
Epitome belli Iudaici.	312
Epistola Ptolemæi, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpre- tes.	165
Epictetes pecunia corruptus Scytho- polim Iudæis prodit.	191
Ephod.	36
Esau sibi quoque benedictionem po- stulat.	13
Esau primogēniti Ius ob lenticulam cedit.	16
Esau Edom dictus.	ibi.
Esau filij & posterij.	ibi.
Esdras Iudæos qui apud Babylonem degunt, conuocat.	155

Esdras Hierosolymę præfectus. vasa a- liaque pretiosa gazophylaciij custo- dibus tradit.	ibi.
Esdras legis peritus.	155
Esaiæ de Cyro vaticinium.	251
Essen siue Legion.	36
Essenorum placitum.	349
Essenorum vita & mores.	261
Ethmonitis.	226
Esther puella fit Regina.	159
Esther Regem pro Iudæis intercessura accedit.	159
Ebutius contra Iosephum	280
Ebutius infecto negotio discedit.	294
Eua mater omnium viventium.	3
Eux poena.	ibi.
Eurycles Alexandri dicta & facta ob- servans Antipatro & Herodi expo- nit.	242
Eurycles Lacon Alexandrū apud pa- rentem clam accusat, autorq; necis ipsius existit	336
Eurycles amicitia simulata fallit Ale- xandrum, elusq; fit proditor.	ibi.
Eurycles necis Alexandri & Aristobu- li redempta opera, accusatoris par- tibus fungitur.	ibi.
Eurycles Alexandrum apud Herodem falsò accusat, & in pericula præcipi- tat.	ibi.
Euangelium Iudæis allatum.	153
Euphrates.	3
Eutychis Agrippæ libertus, herū apud Cæsarem accusare cogitat.	267
Ex arca Noe coruum emittit.	5
Excisio stirpis Nadabi.	119
Excusatio historiographi, cur legum seriem innouarit.	51
Exemplum ab Iudæis Cæsare inter- fectis petatum.	445
Exemplum, nō semper patribus simi- les nasci filios.	73
Exemplum ultionis diuinæ in Iezabe- la valde insigne.	130
Explicatio nominis Moab & Amōn.	10
Exploratores.	123
Exploratores terræ Chanaan mittit Moses.	42
Exploratores Israelitis terrorē incu- tiunt.	ibi.
Expositio	

INDEX

Expositio belli Arabici & pecunię mu- tuo acceptę.	244	pter Miani interfectores, punit.	227
Externi Iudęi inferiorem ciuitatem occupant.	440	Fœdus Dei cum Noe.	5
Externi quoque vt exaudiantur in hoc loco precat.	112	Felix Hierosolymis Phasaelum de- tur, à quo tamen superatur.	208
Ex tribu Ephraim circiter 42000. caſi.	67	Felix Drusillam a priore marito ab- cit.	302
Extirpatio stirpis Baſanis.	120	Felix accusatur.	258
Extirpatio Iudæorū Amani cōceſſa.	158	Felix in Phasaelum exercitum moue- 323	
Extructio templi Solomoni manda- tur.	104	Felix latrones Magos vulgiq; seducto- res supplicijs afficit.	293
Ezeccias ab Assyriorum rege deficit.	137	Festus impotētem maguū cum alle- clis opprimit.	294
Ezeccie legati ad Israelitas Azymorum festi celebrandi causa missi occ. dun- tur.	ibid.	Festum azymorum.	40
Ezeccie in aduersis ad Deum refugium & per Eſaiam in spem melioris tor- tunę erectio.	139	Festiuitas templi recepti instituta	175
Ezeccie Regis Iudę pietas.	137	Filij pontificum ad Dauidem missi, in patrem sese abscondunt.	99
Ezeccie mors.	140	Filij oblatio.	136
Ezecciam primarium latronem cum socijs Herodes supplicio afficit.	104	Filij Chananz.	7
F		Fiducia Adadi in milite.	123
Fabatus procurator Cęsarıs apud He- rodem secretorum Sillai prodi- tor.	339	Filiorum apud Iudęos educatio.	451
Fabula de Ioue & Pallade.	469	Filiorum Israel numerus.	28
Fabulę superius recitatę depulſio.	463	Finale confœderatorum de Caio rei- lendo decretum.	278
Faciinus detestandū Gabænorum.	62	Florus belli Iudaici causa.	295
Fames ob iuramentum violatum, Is- raelitis immiſſa.	102	Fons Iordanis.	331
Fames & pestilentia.	143	Forma templi extruendi Solomoni datur.	105
Fames in Samaria tanta, vt mulier mu- lieri filium comederet.	128	Forma & habitus Elię prophetę.	127
Fanum.	111	Fortunę monumentum.	455
Falsa matris ac sororis Herodis aduer- sus Mariam men accusatio.	333	Fuga hostium ob terrorem à Deo im- missum.	118
Falsi testis poena.	52	Fuga & strages exercit⁹ Absolomi.	107
Farum & prouidentia diuina.	245	Funus Alexandri.	196
Fati necessitas insuperabilis.	115	Fuluia, Saturnini coniunx Romę quę tuor Iudęis purpuram & aurum, vt in templum Hierosolymitanum de- poneret tradit, ipsi vero in proprios usus conuertūt. quod dum Tiberius cognoscit vniuersos Iudęos ex vrbe pelli iubet.	264
Fratres ob regnum decertantes certis conditionibus in concordiam re- deunt.	318	Furtum.	54
Fratricidij à Ioanne pontifice perpe- trati taxatio & ultio.	161	Fructus ad 100. annos incorrupti.	444
Fadus à Iudęis sacerdotalem stolam, vt esset in Romanorum potestate postulat.	288	G	
Fadus Iudęos Philadelphensium pro-		Gabala.	216
		Gabaonitę ministerijs publicis de- putari.	59
		Gabaonitę legatos mittūt ad Iesum.	
		ibid.	

O P E R V M I O S E P H I

Gabonitarum ad Hebræos oratio. 59
 Gabareni Ioanni sese addicunt. 301
 Gabinus aliquot vrbes dirutas in Iu-
 dæa ædificari iubet. 201
 Gabinus Nabathæos pugna superat.
 320
 Gabinium mater Alexandri beneficijs
 lenire studet. ibi.
 Gabinio bellū Parthis inferre parato
 Hyrcanus & Antipater supplicas fe-
 runt. 320
 Gabinio pecuniam Pompeio ab Ari-
 stobulo promissam exacturo portæ
 clauduntur. 200
 Gadara instantata. 201
 Gadaram Alexander capit. 194
 Gadarenses Herodem accusaturos, A-
 grippa victos ad Regem mittit. 218
 Gales ab Abimelecho fugatus, à Sici-
 mitis vrbe pellitur. 66
 Galatæ à Gomar oriundi. 6
 Galadenorum ad Israelitas legatio. 75
 Galilæi sese vindicantes Samaritano-
 rum vicos incendijs & rapinis va-
 stant. 291
 Galilæi ab Herode deficiunt. 214
 Galilæi cum Tiberiensibus sedati. 309
 Galilæi Tiberiada inuadere postulant.
 300
 Galilæorum multitudo Iosephum, ne
 se deserat, perit. 303
 Galilæorum erga Iosephum fides ac
 beneuolentia. 299
 Galgal, libertas. 58
 Gamala in Romanorum fide perstant.
 298. & 299
 Glaphyra Alexātri coniunx, nūm pa-
 ratas Herodi insidias ignorasset, in-
 terrogatur. 243
 Glaphyra vxor Alexātri, suspicionem
 ante conceptam oratione multum
 augeat. 334
 Glaphyra quondam vxor Alexandri
 Archelao Cappadocū Regi remissa.
 246
 Glaphyræ somnium. 260. & 349
 Gratus cum alijs militibus Claudium
 latentē protrahit, eumq; vacantem
 Imperatoris locum occupare iubet.
 282

Grati cum Simone confictus. 257
 Gratiudo Salomonis erga Iromū pro
 acceptis beneficijs. 113
 Gratulatio Bethsamitarum super arca
 sacra. 72
 Gaudium beatorū in vita æterna. 411
 Græcorum de Iudæorum Antiquitate
 testimonium. 434
 Græcorū cum Iudæis comparatio. 450
 Græcorum regionem innumeræ cor-
 ruptiones inuasere. 449
 Gedeon per 40. annos regnat. 66
 Gedeon duos Duces Zebim & Hezar-
 bunim capit. ibi.
 Gedeon ad Madianitarum tētoria ac-
 cedit, & ab illis, somnio confirma-
 tur. 63
 Gedeon cum trecentis viris pugnam
 adornat. ibid.
 Geon, Nilus. 3
 Gedeoni, vt Israelitas à Madianitis li-
 beret Deus mandat. 61
 Gedeonem exiguas copias Deus elige-
 re iubet. ibid.
 Gellius Alexandrē vt Aristobuli & Ma-
 riammæ effigies depictas ad Anto-
 nium mitteret, persuadet. 217
 Gemmarum in Pontificali ornatu mi-
 raculum. 38
 Genealogia Abrahami. 7
 Genealogia Noe. 4
 Germani & Galli sub Herode stipen-
 dia fecerunt. 254
 Germani Cæsaris satellites. 279.
 Germanic⁹ Pilonis opera sublatus. 263
 Germanorum rabies per Caij eadem
 excita, sedata. 280
 Gessius Florus Iudææ Procurator. 296
 Gessius Florus peior Albino. ibi.
 Gessij Flori iniuriæ. 262
 Gesta inter Vitellium & Artabanum.
 264
 Gibeæ & aliæ Beniamitarū vrbes in-
 censtæ. 63
 Gaza oppugnata. 194
 Gazara. 113
 Gischala incensa atq; diruta. 298.
 Godolia transfugarum dux. 145
 Godoliæ exdes, & plebis Masphaten-
 sis abductio. ibid.
 Gotholia

I N D E X.

Gotholia omne semen Regium tollit
vno solummodo Ioaso, Ozochiz fi-
lio seruito. 132
Gotholix poena. ibid.
Goliath vir prodigiosa statura inter
Palæstinos. 79
Goliath singulare certamen Hebræis
denunciat. ibid.

H.

Hebæorum origo. 7
Hebræus tertius anno septimo ma-
nu mittendus. 54
Hebræi mulierum cupidine ducti à pa-
trum religione deficiunt. 49
Hebræi in aciem proferunt arcam for-
deris. 70
Hebræi iumentis & pecoribus hostiū
in prædam contra Dei mandatum
abactis parcunt. 78
Hebræi vallem ultra Iordanem sitam
habitantes, relictis suis oppidis in
munitissimas vrbes confugiunt. 88
Hebræi terram Amorrhæorum occupant.
47
Hebræi pugnam parant aduersus A-
moræos. ibi,
Hebræorum contra Moabitas victoria.
127
Hebræorum ob Moïsis obitum plan-
ctus. 56
Hebræorum seruitus intolerabilis. 24
Hebræorum libertas, & Chananzorū
seruitus. 114
Hebræos Chananzii cadunt. 44
Hecataeus. 8
Hecataeus Abderita cum Alexandro
Rege nutritus. 455
Helena Hierosolymis cibos egenis di-
stribuit. 289
Helena Adiabænorum Regina Hiero-
solyma proficiscitur. ibi.
Helon per decennium iudex. 67
Hermippi de Pythagora testimoniū.
454
Herodes tres per hostium castra ex-
currunt in Bethlechem: aquam hau-
runt & Davidi afferunt. 103
Herodes Davidis. 102
Herodes iterum cum Arabibus ad Ca-
na Coricisyræ pugnat. 220

Herodes in itinere ad Agrippam Chiū
peruenit, eiꝛue ingentem pecuniæ
vim ad porticū vrbis reparandam,
confert. 132
Herodes ex aurea & argentea supel-
lectile pecuniā conficiens, frumen-
tum pro ea comparat. 227
Herodes prope Panium templum æ-
dificat. 229
Herodes apud Cæsarem filios accusat.
244
Herodes vt alienus videretur Aristo-
li necesse cum honorificè sepeliri cu-
rat. 218
Herodes Ressa capto & è Massada do-
mesticis receptis, Hierosolyma pe-
tit. 212
Herodes Massadam petens, in itinere
à Parthis impugnatur. 210
Herodes cum Archelao Antiochiam
vsque iter fecit. 241
Herodes cum Galilæis pugnat, eosq;
victos in castellum compellit. 214
Herodes in Trachonitarum regione
castellum condit, eiꝛ; Zamarin lu-
dzum Babylonicum præfecit. 247
Herodes ab Hyrcano admonitu, fuga
sibi consulit, & in iudicio amplius
non comparet. 205
Herodes ex Daphne Antiochiæ subur-
bio in Galilæam proficiscitur. 214
Herodes inexpectatam & apertam v-
xoris auersionem videns, contri-
statur. 223
Herodes nobiliores Iudæorū post obi-
tum suum trucidari mandat. 253
Herodes Massadam petens in itinere
à Parthis impugnatur. 210
Herodes anno primo à nato Christo
moritur. 254
Herodes Arabas sibi hostes esse depre-
hendit. 325
Herodes cum magno vitæ discrimine
Romam nauigauit. ibid.
Herodes Romam profectus, Antoniū
conuenit. ibid.
Herodes Antonium & Cæsarem sibi
beneuolos inuenit. ibid.
Herodes coram senatu Romano lau-
datur. ibid.
Herodes

O P E R V M I O S E P H I

Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet. 212
 Herodes Saturnino & Voluminio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Reptā castellū diruit. 241
 Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis muneribus donat. 336
 Herodes Cassij amicus. 322
 Herodes cur in exteros liberalis in suos fauus fuerit. 237
 Herodes fratrem Iosephum in Idumæam mittit, ipse copias in Galilæam ducit, urbemque Sepphorim capit. 212
 Herodes Cassium ex Galilæa pecunia sibi deuincit. 207
 Herodes quadraginta quinque ex Antigoni factione interfecit. 216
 Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsi violentas manus inferre cogitat. 210
 Herodes donatium militibus distribui iubet. 213
 Herodes ab Hyrcano in Ius vocat⁹. 322
 Herodes Alexandro coniugis suæ fratris regnum petiturus ipsemet copatur. 211
 Herodes ante pugnam sacra DEO celebrat. 330
 Herodes hostes adoritur. ibid.
 Herodes omnem rem gestam priusquā Vitellij litteræ superuenirent, Cæsari aperit. 265
 Herodes, Agrippæ frater Rex in Chalcide. 284
 Herodes Artabano Partho fauet. 270
 Herodes ad Pheroram agrotantem visendum venit, eoque mortuo Hierosolyma sepelit, & publico luctu honorat. 248
 Herodes Agrippæ inopiam exprobrat. 266
 Herodes à Syris latrones depellit. 322
 Herodes per vniuersum terrarum orbem clarescit. 332
 Herodes venator summus. ibid.
 Herodes præter animi corporisq; virtutem fortuna quoque secunda usus est. 332

Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interficit. ibid.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum filios præfocari, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet. 338
 Herodes in Pheroram fratrem excitatur. 336
 Herodes suos in fuga consolatur. 210
 Herodes ab Arabibus latrones sibi dedici postulat, & mutuum creditum repetit. 241
 Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet. 249
 Herodes cum hostibus pugnat in suburbio. 210
 Herodes Romam nauigat & Cæsarem Aquileiam usq; persequitur. 235
 Herodes Antigoni ex Iudæa expellit. 205
 Herodes fautores suos promouet, aduersæ verò factionis homines quotidianis suppliciis absumit. 216
 Herodes constatam militum multitudinem, ut Hyrcanum regno depomat in Hierosolymam ducit. 322
 Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit. 213
 Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur. ibid.
 Herodes, leu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiā filiam duxit subrogat. 227
 Herodes coniurationē expiscatur. 226
 Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur. 211
 Herodes multis pecuniis Antoniū & Antigonom tolleret, inducit. 215
 Herodes grauem morbum contrahit. 224
 Herodes morbo correptus testamentū condit, ac regni successionem filiis, nepotibus ac amicis relinquit. 252
 Herodes populi partem dimittit cum reliquis Malladam peruenit. 264
 Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, cumque Cæsari commendat. 233
 Herodes malum simul & cultellum posceat

I N D E X.

poscens sibi ipsi manus violentas
inferre cogitat. Achiabus nepos ve-
rò iētum praeuenit. 253
Herodes Solio, Praefectis ac militibus
ne urbem diriperent pecuniam nu-
merat. 215
Herodes apud Diospolim cum Arabi-
bus pugnat eosque vincit. 220
Herodes Iesū Phabetis filio Pontifica-
tum abrogat in cuius locum Simo-
nem Boethi filium subrogat, eiusq;
filiam in uxorem ducit. 227
Herodes Antipatro Pheroræ consue-
tudinem, & mulieribus conuenti-
cula interdicit. 248
Herodes, audito quod Hyrcanus reclu-
so Davidis sepulchro tria milia ta-
lentorum argenti extulisset, idem
facere conatur. 238
Herodes quotquot visum est Caesari,
vno Archelao excepto, conuocat.
244
Herodes ad sediciosos compescendos
in arces praesidia collocat. 226
Herodes Antonio deuictō, subtristis.
221
Herodes odio in filium flagrat. 252
Herodes Dei templū denuo construc-
te animo concepit. 229
Herodes Manahemum de impetij diu-
turnitate rogat & Essēnos propter
eum in pretio habet. ibid.
Herodes ducturus Alexandri filiam
Samaritanam proficiscitur. 214
Herodes filiorum liberos educat. 246
Herodes Pappi caput Phæroræ fratri
mittit. 214
Herodes Hierosolyma oppugnat. ibid.
Herodes a Caesare & Agrippa in ma-
gno honore habitus. 229
Herodes filiā quam Salomes filio na-
to e Costobaro collocaturus erat,
Pheroræ filio collocat. 239
Herodes ad Caesarem venit, eiūque be-
neficia in Antonium collata prae-
dicat similia in eum collaturus si in a-
micitiam eum reciperet. 223
Herodes latrociniis agit & excursio-
nibus in Arabiam. 220
Herodes 300. talentis Caesare donat, 236

Herodes in Italiam nauigat, & liberos
suos Roma demum reducit. 230
Herodes Syriae & Graeciae urbibus in-
gentem pecuniae in aedificia contu-
lit. 234
Herodes dynasta Chalcidis ius eligon-
dorum summorum Pontificum pe-
tit. 228
Herodes multos in itinere adiuvat pe-
cunia, plurimorum est apud Agrip-
pam mediator. 232
Herodes quibusuis calumniis fidem
adhibens multos iniuste interficit.
240
Herodes Caesarem & exercitum hono-
rificè excipit. 223
Herodes Antoninum adire Machz-
ram accitaturus cogitat, eidem re-
conciliatur & Iosephum fratrem at-
tribuit. 213
Herodes Chalcidis dynasta & Helcias
Silam interficiunt. 286
Herodes Iudaeorum Primores conuo-
cat, eisque facinus hoc commemo-
rat. 252
Herodes Hierosolyma redit in multi-
tudinem in concionem aduocat, ra-
tionem eis suae peregrinationis ex-
ponit, ac quartam tributorum partē
remittit. 233
Herodes duos satellites in Davidis mo-
numento amittit. 238
Herodes ab Antonio & exercitu ho-
nificè exceptus. 213
Herodes ad Antonium Samosaram
oppugnantem properat, in itinere
multos barbaros trucidat. ibid.
Herodes Antipatri blanditiis addu-
ctus, sponsalia reformat. 338
Herodes Machæruntem magno muro
ac turribus amplectitur. 440
Herodes Caesari reconciliatus. 243
Herodes regno excedere iussus, in A-
gyptū abit, dehinc in mari diui-
ctar, tandē Romā peruenit, ubi An-
tonio quæ ipsi cōrigerāt, recēlet. 211
Herodes duplex periculū suspicās ca-
stellū sibi ad refugium parauit. 444
Herodes Davidis sepulchrum spoliat.
105

O P E R V M I O S E P H I

- Herodes Alexand. & Aristobuli crimi-
nationibus autem præbet. 243
- Herodes à centum ludæis apud Anto-
nium accusatus. 209
- Herodes cum in difficilibus tum in iu-
cundis rebus solus Agrippæ proxi-
mus. 232
- Herodes Hierosolymis, Phasaelus ve-
ro extra urbem constitutus, in capi-
tis discrimine versantur. 324
- Herodes in ius vocatus cum comitatu
comparat. 205
- Herodes in compeſcendis alienigena-
rum auxiliis multum negotij habet.
215
- Herodes in Galilæa cum hostibus pu-
gnat eos vincit, ac vniuersam Gali-
læam in suas partes traducit. 213
- Herodes consolatur & cohortatur mi-
lites. 220
- Herodes in senio impatiens & amaru-
lentus. 252
- Herodes ex Italia domum reuersus
contra Antigoni copias ducit.
212
- Herodes à Parthis accitus in venatio-
ne occiditur. 262
- Herodes Mariammen Hyrcani ex filia
neptem ducit. 208
- Herodes fratrem in Idumæam mittit,
ipse copias in Galilæam ducit, vr-
bemque Sepphorim capit. 212
- Herodes cibaria exercitui procurat.
212
- Herodes populum sacramento obſtrin-
git. 229
- Herodes Aristobulo Ananeli loci Pon-
tificatum conferre cogitat. 217
- Herodes filios accusat. 235
- Herodes Pheroræ vxorem accusat,
eumque vt illam ableget iubet.
248
- Herodes varia fortuna vsus. 254
- Herodes ab Antipatro patre persua-
sus à bello contra Hyrcanum desi-
ſtit. 312
- Herodes Antonio contra Augustum
auxilia pollicetur. 220
- Herodes filiis reconciliatus. 236
- Herodes à Mariamme vxore non blan-
dè exceptus. 223
- Herodes plurima peregrina instituta
introducitur. 225
- Herodes nouam legem sancit, vt per-
fossiles parietum in seruitutē extra
regni terminos vendere liceat. 230
- Herodes Hierosolymis duas arces mu-
nit. 326
- Antonia. ibid. Samaria. ibid. vel Se-
baste. 326
- Herodes Quintilio Varo iudice filium
in ius vocat. 250
- Herodes à defectoribus in Galilæa poe-
nas exigit. 213
- Herodes in Alexandriam vt etiam re-
gno suo insidiatam inuehitur. 217
- Herodes Cæsarem plurimis muni-
bus donatum in Ægyptum dedu-
cit. 223
- Herodes tertiam tributorum partem
remittit. 229
- Herodes Antonio rescribit, & causas
cur Aristobulum mittere non pos-
sit, indicat. 202
- Herodes foris bona, domi verò aduer-
sa fortuna vititur. 233
- Herodes Alexandrū & Aristobulum
Romam ad Cæsarem mittit. 228
- Herodes Antipatro amicas literas, vt
eum Roma domum retrahat, scri-
bit. 249
- Herodes Antipatrum ad minuendam
filiorum arrogantiam honoribus e-
uehit. 233
- Herodes populo se templum extru-
cturum exponit. 229
- Herodes ab hostibus vulneratur. 214
- Herodes Rex in Chalcide moritur, ei-
que in regno Agrippa succedit. 291
- Herodes Antipatro, ne cum Pherora
vel eius coniuge vnquam colloque-
retur, edicit. 248, 339
- Herodes militibus de suis facultatibus
multum pecuniarum largitur. 329
- Herodes à Salome motus vtunque fi-
lium vincit, & separatos afferuari
præcipit. 337
- Herodes contra Alexandrum & Ari-
stobulum iudicium cogit. ibi.
- Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
- Herodes

I N D E X.

- Herodes Antipatrum præ reliquis fili-
lijs amant, plurimaq; in eam bene-
ficia contulit. 341
- Herodes Sepphorim civitatē capit. 326
- Herodes aduersus latrones in spelun-
cis degentes animum dirigit. 326
- Herodes Hierosolymā cingit obfidio-
ne, ac præconis voce eam aduenerit,
declaram iubet. 326
- Herodes ipse in la oratione ad popu-
lum tribus filijs regni honorem at-
tribuit. 333
- Herode filijs non regnum, sed regni
honorem tradit. 334
- Herodes ad filios orationem deflectit.
ibid.
- Herodes oratione sua fratrum diffensio-
nem radicitus non tulit. ibid.
- Herodes nepotes depouet. 338
- Herodes in Antigonom mouet. 325
- Herodes Pappum Antigoni militem
Ducem obtinuit. 328
- Herodes corā Augusto dissimulatione
remora verū ingens ac fatetur. 330
- Herodes propter uxoris necem mile-
re affectus. 224
- Herodes comectus copiam parat. 326
- Herodes decem cohortibus comitatus
Hierichuntā peruenit. ibid.
- Herodes Andromacho & Gemello a-
micitiam renunciat. 240
- Herodes Pherorā cum vxore eijcit. 339
- Herodes Puzo maiorem portum, la-
bitur. 331
- Herodes Iosepho ut vxorē interficiat,
eum mandat. 333
- Herodes Romæ in Senatum introiti-
sus, Rex declaratur. 211
- Herodes Alexandram in vincula con-
ijcit, & in amicorum eius tormenta
pergit. 335
- Herodes Alexandram apud Cæsarem
accusat. 333
- Herodes Antipatri ut reuersionē suā
matura et, scribit. 341
- Herodes vehiculo in quo mater erat,
euerfo, sibi ipsi manus violentas in-
ferre cogitat. 210
- Herodes etiam nocte ad Idumæā profi-
ciscitur. 324
- Herodes grauiores in fuga Parthis Iu-
dæos experitur. 324
- Herodes Doridem Alexandri matrem
omni ornatu spoliata expellit. 340
- Herodes ex spectaculis non magnam
gratiam reportat. 225
- Herodes patris necem in Malicho co-
gitat viciari. 323
- Herodes accuratā diligentiam & sum-
ptus non exiguos in structuras con-
fert. 227
- Herodes magnificē sepelitur. 343
- Herodis in Augustū Cæsarē merita. 331
- Herodis regno Augustus Cæsar finem
partem addit. ibid.
- Herodis de latronibus victoria. 326
- Herodis ex Mariamæ liberi suscepti. 333
- Herodis exsecutum dimissio conuiuio
confestim concidit. 328
- Herodis mater ac soror Mariamæ ca-
lumnij infestantur. 223
- Herodis ad milites perterritos oratio.
329
- Herodis propositum Massada & Ioppe
captis, Hierosolymam perire. 326
- Herodis in iudicio contra Antipatrum
accusatio. 341
- Herodis consiliarij Alexandri institu-
tum ei per nuncium significant. 225
- Herodis copias hostes a mœnibus ar-
cent. 212
- Herodis legatos Cæsar infecto nego-
cio dimittit. 242
- Herod. vxor in patris eedes puenit. 265
- Herodis dux filiarum virgines Pheroræ fi-
lijs elocata. 259
- Herodis de Mariamæ ac Iosepho su-
spicio. 333
- Herodis filij ex septem vxoribus sus-
cepti. 338
- Herodis familia ab Antigono in Masa-
da oppugnata. 212
- Herodis error puniendus & inexcusa-
bilis. 245
- Herodis milites cum Iudæi per quin-
quagesimos obfidiōē tolerauerant, ci-
uitatem irrumpunt. 328
- Herodis beneficentia & liberalitas in
cunctos. 332
- Herod. novem vxores. 247

O P E R V M I O S E P H I

Herodis corā Augusto Cēsa oratio. 330
 Herodis ad Cēsarem properantis mā-
 data. 222
 Herodis tres Eunuchi, Alexādrum in-
 natum contra parentē odium alere
 fatentur. 240
 Herodis progenies intra 100. annos pe-
 nitus sublatā. 265. 266
 Herodis testamentum mutatum. 253
 Herodis ad milites gratiarum actio &
 testamentum lectum. 264
 Herodis in medio Euphratis cōuiuiū.
 265.
 Herodis regnum. 228
 Herodis morbus horrendus. 253
 Herodis cadauer magna pompa Hero-
 dium defertur. 254
 Herodis fortitudo. 322
 Herodis erga Phasaelū fratrem amor. 325
 Herodi Augustus Arabiam quoq; vult
 tradere, quod consiliū ipsius literæ
 redditæ mutant. 244
 Herodi mortem fratris somnia mani-
 festa significant. 327
 Herodi infidix structæ. 324
 Herodi à Roma literæ veniunt, quæ
 Acmen à Cēsare occisam, & Herodi
 liberam potestatem Antipatri puniē-
 di relictam esse ostendunt. 253
 Herodi Antonius vt Aristobulum ad
 se mitteret scribit. 217
 Herodem in aula calumnijs & cædib⁹
 referta vitæ suæ tradit. 241
 Herodem Antonius in Arabum bellū
 vertere iubet. 220
 Herodē Antoni⁹ ad se accersit, q regni
 curā Iosepho cōmittit, eiq; clam vt
 Mariāmen interficeret mādāt. 218
 Herodem Romani Iudæorum Regem
 creant. 325
 Herodem Hyrcanus absoluit. 322
 Herodem Antonius amore, Antigonū
 verò odio prosequitur. 211
 Herodias cui Imperator pp Agrippam
 fratrem pepercerat, Herodem vltro
 in exilio comitatur. 270
 Herodion. 324
 Herodiū castellum pro rerum omniū
 copia ciuitas esse videbatur. 332
 Herodotus Halicarnassicus de Iudæo-

rum circumcissione. 414
 Herodotus Aegyptiorum Regum no-
 mina non recenset. 214
 Herodotus de Senacheribo. 139
 Hiramī & Salomonis amicitia. 461
 Hiramī & Salomonis problemata. 453
 Hiramī Regis genealogia. ibid.
 Hyrcanus ab inuidis cōtra Antipatrū
 eiusq; filios instigatur. 322
 Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos de-
 ficit. 192
 Hyrcanus expiscatus, quid alij sint do-
 natari, plus reliq; omnibus donat
 ob quod alio honorifico afficitur
 munere. 171
 Hyrcanus rursus ab improbis irrita-
 tur. 322
 Hyrcanus & Pharisei hostes. 191
 Hyrcanus ingentem pecuniæ vim ex
 Davidis monūmento profert. 190
 Hyrcanus Pontifex declaratur. 319
 Hyrcanus munitū castrū ædificat. 172
 Hyrcanus Alexandri filius, natu maxi-
 mus Pontifex & declaratur, post ad re-
 giam dignitatem euehitur. 317
 Hyrcanus a fratribus in itinere circū-
 uentus, strenuè se defendit, quosdā
 etiam è medio tollit. 171
 Hyrcanus moritur. 192
 Hyrcanus paternum honorem Ponti-
 ficis assequitur. 315
 Hyrcan⁹ cognouit, q Herodes regnum
 assecut⁹ sit, ad eū reuertitur. 216
 Hyrcan. & Phasael⁹ à Parthis capti. 210
 Hyrcanus obsidet Samariam. 191
 Hyrcanus ingentē pecuniæ summā ex
 Davidis sepulchro aufert. 105
 Hyrcanus amicitiam cum Romanis re-
 nouat. 190
 Hyrcanus assiduum cum Arabibus bel-
 lum gerit. 172
 Hyrcanus dum fratres intestinis bel-
 lis laborant, in pace vivit. 191
 Hyrcanus Pontifex. 196
 Hyrcanus insons perit. 222
 Hyrcanus Samariam capit. 191
 Hyrcanus & Antipater Pompeij auxi-
 lium implorant. 318
 Hyrcanus patriæ amans gratiā ab He-
 rode expectat. 216

Hyrcanus

I N D E X.

Hyrcanus cum Antiocho soluta ob-
dione fœdus facit. 190
Hyrcanus multas Syriæ vrbes capit, &
tēplū in mōte Garizim desolatur. 191
Hyrcanus sibi ipsi manum intert. 172
Hyrcanus & seniores Reginā anteue-
niūt, & Aristobulum accusant. 197
Hyrcanus Pontifex, Antipater verò lu-
dææ procurator declaratur. 321
Hyrcani matris magnanimitas & con-
stantia. 315
Hyrcani facietix. 171
Hyrcani & Iudæorum legatio Anto-
nio coronam auream offerens, vt lu-
dæos à Cassio captos in libertatem
vindicaret, rogat. 208
Hyrcani ad Cæsarem legati. 205
Hyrcani ortus & indoles. 170
Hyrcani legatos M. Antonius & P. Do-
lobella in Senatum introducunt. 206.
Hyrcani vita. 222
Hyrcano Babylone à Iudæis ingens ho-
nor habetur. 216
Hyrcano in templo per vocem filio-
rum de Antiocho victoria nuncia-
tur. 191
Hyrcanum Cæsar in pontificatu cōfir-
mat, Antipatrum ciuitate Romana
donat. 203
Hyrcanus Hierosolymis Cæsare per-
mittente, mœnia restituit. 204
Hyrcanū Herodes occidi imperat. 222
Hyrcanum Antipater vt ad Arerā Re-
gē Arabiæ cōfugeret, eiusq; auxilio
regnum repeteret, hortatur. 318
Hyrcanum Herodes in summo hono-
re habet. 216
Hyrcanum Herodes è medio tollere
statuit. 212
Hieremias captiuitatem Babylonicā
prædicat. 142
Hieremias à Babylonio duce exēptus,
è carcere magni prerij muneribus
afficitur. 145
Hieremias Hierosolymorum subuer-
sionem prædicat. 141
Hieremias quando vixerit. ibi.
Hieremias liber exustus. ibi.
Hieremias accusatio & absolutio. ibi.

Hieroboamus in Ægyptum profugit,
vbi vsq; ad Solomonis obitum ma-
net. 116
Hieroboamus Solomonē infestat. 115
Hierosolyma & templum depræda-
tur. 118
Hierosolyma quondam Solyma voca-
ta, cuius nominis & Homerus me-
minit. 92
Hierosolyma ab Herode obsessā. 228
Hierosolyma à Sulaco Ægyptiorum
Rege spoliata. 94
Hierosolyma Titus obsidet. 319
Hierosoly. ab Herode eo die quo an-
te 17. annos à Pompeio expugnata.
215.
Hierosolyma quinquies prius capta,
tunc iterum vastata est. 435
Hierosolyma Romano populo stipen-
diaria. 201
Hierosolyma Iudææ metropolis radi-
citus fundamentis eruta. 446
Hierosolyma Pompeio partim tradita
partim obsessā. 200
Hierosolyma per decē & octo menses
obessā, tandem capiuntur. 144
Hierosolyma obsessā. 118
Hierosolyma expugnata. 215
Hierosolyma par. capta, eiusq; habi-
tatores interfecti. 61
Hierosolymis dolo captis Iudæi in Æ-
gyptum abducuntur. 164
Hierosolymitani legati in Galilæa
hand accepti. 304
Hierosolymorum mœnia absoluta. 157
Hierosolymitanum templum lustra-
tum. 175
Hierosolymitana arx munita. 181
Hierosolymitanorum legati in Iehu
domicilium sese recipiunt. 304
Hierosolymitanos fundit fugatq; le-
sus. 59
Hiericho. 47
Hiericho capta, homines trucidati,
vrbs prostrata & incensa. 58
Hierichuntis mœnia spōrē sua colla-
psa. ibid.
Hierichuntē ab habitāribus relictā,
Romani diripiunt, inq; ea Herodes
præsidium reliquit. 213
Hiericho.

O P E R V M I O S E P H I

Hieriebuntē speculatores explorāt.	57
Historia de vxore Leuitæ.	62
Historia Nabuthi ob prædium Achabo denegarum lapidati.	112
Historia de Antiocho Epiphane.	172
Historia libri Exodi.	23
Historia Deuteronomij.	30
Historiarum Biblicarum finis.	189
Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conā- tur.	463
Historiographi quidam Hispaniam v- nam tantummodo esse ciuitatē ar- bitrati sunt.	451
Historiæ huius conscribendæ causa.	313
Historiographus qui dicendus.	312
Historiographi Græci bellum Iudai- cum silentio prætereant.	312
Homicidæ lex.	54
Homo sui interitus autor nō Deus.	5
Homines ambitioni & auaritiæ dedi- diti, nihil non audent.	91
Homines quidam nocentissimi neces- sitate debitorum forum & scripta publica concremant.	437
Honos Mardochoo oblatus.	160
Honor Danielis.	149
Honor parentum.	468
Honor magistratus.	52
Honores mutant mores.	83
Horrendus in hostium acie terræ mo- tus.	73
Horrenda fulmina in monte Syna.	33
Hostiæ veteris testamenti.	467
Hostes sepeliendi.	54
Holocautoma.	39
Humanæ vitæ terminus anni 120.	7
Hypocritæ.	204

I.

I abes in Gilead, quæ auxilium con- ta Beniamitas negauerāt, destrui- tur.	fol. 63
Iabin Rex Chananzorum Israelitas subiugat.	64
Iacimus & Philippus Zamariæ filij.	242
Iacob Iosephum tanquam tam extin- ctum iugit.	17
Iacob filios cum muneribus mittit in	

Ægyptum.	20
Iacob. propter absentē Simeonem & Beniamin ablegandū sollicitus.	ibi.
Iacob de fossis Labani Dijs Bethel præ- fæscitur.	13
Iacobus & Simeon Iudæ Galilæi filij, crucis supplicio affecti.	290
Iacobus mercedis loco perit Rachelis coniugium.	14
Iacob. se iactificaturū votū Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, do- micilium Dei.	13
Iacob. in Mesopotamiā peruenit Car- ras ad cognationem matris.	ibid.
Iacob ad Elau fratrem nūcios mittit.	15
Iacob fratrem munerib; reconciliat.	ibi.
Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.	ibi.
Iacob Elau fratrem accedit.	ibi.
Iacobus peruenit ad Scenas.	ibi.
Iacobus ætatis anno 147. moritur.	23
Iacobus in Hebrone sepultus.	ibid.
Iacobus dum Iosephi statū ex filiis co- gnoscat, maximo perfunditur gan- dio.	22
Iacobus in Ægyptum filios frumēta- tum mittit.	20
Iacobus cum vxoribus, filiis & gregi- bus inscio socero proficiscitur.	14
Iacobus quin expiraret præ nimia læ- titia parum absuit.	23
Iacob septimus frater iunior cæteris ad supplicium ducitur.	478
Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.	294
Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopo- lin.	23
Iacobi ad Labani accusationem respō- sio.	15
Iacobi contra Labanum accusatio. ibi- dem.	
Iacobi cum Labano colloquium.	14
Iacobi filij, præsertim Iuda vt Benia- min peregrinationi committat, vr- gent.	20
Iacobi filij veniunt in Ægyptum, & Si- meon liberatur.	ibid.
Iacobi cum Rachel colloquium.	13
Iacobi progenies.	

I N D E X.

Iacobi filij accusantur furti.	21	Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare ædificant.	153
Iacobo Rachelis loco Lia in thalamū inducitur.	14	Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.	59
Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.	22	Iesus à Iosepho arte captus.	300
Iaddus Pontifex, cuius frater Manas- ses Sanaballetis filiam vxorem du- cit.	161	Iesus Siaz filius Pontifex.	260
Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseu- dopropheta offuscat.	117	Iesus Iarronum Princeps.	300
Iael Sisseram ferro clauo interficit.	65	Iesus Gamalielis fil. Pontifex.	295
Iaphtes dux Israelitarum creatur.	67	Iesus Damnei Anano Pontifici succe- dit.	194
Iaphtes legatos mittit ad regem Am- manitarum.	67	Iesus Saphiaz filius Iosepho insidias struit.	301
Iaphtes votum facit.	ibid.	Iesus Christus à Pilato crucifixus.	263
Iaphtes Ammanitas fundit fugatq; ib.	ibid.	Ieremias suadet deditionem.	144
Iaphtes filiam mactat.	ibid.	Ieroboam idololatriæ suator.	116
Iaphtes moritur.	ibid.	Ieroboami impietas.	118
Iapheti Noe primogeniti progenies.	6	Ieroboami contra Abiam Iudæ regem expeditio.	ibid.
Iardes sylus ab Romanis cincta.	441	Ieroboami mors.	133
Iason & Menelaus seditionem conci- tant.	172	Ieroboami filio ægrotante mater ad Achiam Prophetam mittitur.	118
Izathes in proditores animaduertit, Arabes in fugam vertit, Arsamū vi- capit, & Abia seipsum interficit.	209	Iethræ Moſis ſoceri poſteris ager attri- buitur.	62
Izates fratres ad Claudium Cæsarem & Artabanum mittit.	ibid.	Ieus in regem vngitur, Deo sic man- dante.	130
Izates & Helena veri Dei cultum ri- ru Iudaico discunt.	ibid.	Ieus rex Israelis.	122
Izatem à circumciſione Helena & A- naniaſ dehortantur.	ibid.	Ieu poſteris regnum promittitur.	132
Ieiunium & ſupplicationes ad Deum pro ſalute ſui populi.	158	Iezabela.	120
Ieiunium, preces & ſupplicatio Iſrac- litarum in Maſphatim.	73	Iezabelam Elias fugit.	123
Ieboſthi caput ad Dauidē defertur.	91	Iezeciel templi vaſtationem prædi- cit.	145
Iesus Iordanem traiecit cum copijs.	57	Ioabus Præfecturæ ſuæ metuens, Ab- nerum primum calumnijs, mox in- ſidijs adortū, vita dolosè priuat.	90
Iesus monumentum extruit ad Iorda- nem.	ibid.	Ioabus iuſſu regis Vriam in hoſtes mi- tit.	95
Iesus exploratores mittit in Hierichū- tem.	ibid.	Ioabus per literas Dauidem ad Raba- thæ excidium vocat.	96
Iesus ab Antiocho Epiphane in Ponti- ficem electus.	172	Ioabus & Abiſæus vſq; ad ſolis occa- ſum Abnerum perſequuntur.	90
Iesus ſacerdotio priuatur, in cuius lo- cum Oniaſ Menelaus dictus, ſurro- gatur.	172	Ioabus dato receptui ſigno ſuos cohi- bet.	ibid.
Iesus cum copijs urbem circumambu- lat.	58	Ioabus contra Sabzum paucis copijs, Amasā in colligendo exercitu cun- ctante, mittitur.	101
Iesus nemini præter Rachab parcere iubet.	ibid.	Ioabus Amasam iugulat.	102
		Ioabus Sabzum in vrbe Abelmachea circumvallat.	102
		Ioabus interficitur, in cuius locum Ba- nasiaſ ſurrogatur.	107
		Ioabus Abſalomum interimit.	100
		Ioabus	

O P E R V M I O S E P H I

Ioab incendio agri reuocatus, recō-
 ciliat Absolomum patri. 97
Ioab cum exercitu iugēs urbem in-
 greditur. 100
Ioabi & Abisai scies. 95
Ioabi victoria. ibid.
Ioachim siue Iechania rex Iudz. 143
Ioannes in Gischala. 299
Ioannes Hyrcanus optimè rebus per
 annos viginta tres administratis
 moritur. 315
Ioannes apud Tiberiadem aquis cali-
 dis foueri cupit. 299
Ioannes Iosephi successus animo fert
 iniquo. 300
Ioannes Iosepho imperio abrogato
 Galilæ præillè cupit. 302
Ioannes Gischala. 443
Ioannes & Simon in cloacis inuenti
 capiuntur. 455
Ioannes matris amore effœminatus
 victoriam amittit. 315
Ioannes qui & Hyrcanus Simonis fili-
 us. ibid.
Ioannes Iudz frater ab Amari filijs
 interfectus. 181
Ioan. Iosephū interficere conatur. 300
Ioannes lucri cupidus. 299
Ioannis insidiz. ibid.
Ioas Iraelitarum & Samariz rex. 131
Ioasus, Ioado pontifice auxiliante, in
 regem creatur. 131
Ioas, sublatio. 133
Ioasi, viuentis Ioado, pietas. 132
Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusque
 per Prophetam taxatio. 133
Iodes siue Ehud in Egionis familiari-
 tatem sese insinuat. 64
Iodes Egionem trucidat. ibid.
Ionathas e conuiuio profugit. 82
Ionathas & Dauid in agro conueniūt.
 ibidem.
Ionathas. 101
Ionathas prius verberatus viuis exu-
 stus est. 448
Ionathas Iudz fratri communibus Iu-
 dxorum suffragijs succedit. 181
Jonas à Ceto deuoratus ac reuomitur,
 Niniuus prædicat. 135
Ionathas Dauidem consolatur, mor-

tem exterorū negans, de solo Am-
 mone diligentius perquirendum
 censet. 97
Ionathas apud Machmam degit, pa-
 triaq; desertores punit. 181
Ionathas amicitiam cum Dauidem iu-
 reiurando confirmat. 82
Ionathas Dauidi signa Regis animum
 declarantia continuit. ibid.
Ionathas & Iudas Hierosolyma & ar-
 cem reficiunt. 187
Ionathas & Simon in Amari filijs
 Ioannis fratris mortem vlciscun-
 tur. 181
Ionathas legatione cum muneribus
 missa ad Demetrium, vt præsidia de
 Iudz castris eieceret, rogat. 185
Jonas à Deo in Nini regnum proficif-
 cens iussus nauigium conscendit, &
 in mare præcipitatur. 135
Ionathas in Arabiam proficiscitur, &
 Nabatzos vastat. 187
Ionathas Demetrium muneribus pla-
 cat. 185
Ionathas Dauidem amat, patris vo-
 luntatem ei nunciat, simulq; con-
 sultat, vt salutis suæ fuga prospiciat.
 81
Ionathas parenti præclaras Dauidis
 res gestas commemorat, orans ne
 tantopere in eiusmodi virum szui-
 at. ibid.
Ionathas Dauidi molitum patrem in-
 dicat. ibid.
Ionathas pontifex exercitum colligit.
 182
Ionathas ob accepta beneficia operā
 suam Tryphoni contra Demetrium
 offert & præbet. 186
Ionathas Sadduceus Hyrcanum con-
 tra phariseos inflammat. 191
Ionathas victos Azorum vsque perse-
 quens Dagonis fanum concremat,
 octo millia hominum in eo exurēs.
 184
Ionathas à Tryphone interficitur. 188
Ionathas renouat amicitiam cum Ro-
 manis & Lacedæmonijs. 186
Ionathas cum armigero clam hostium
 castra ingreditur. 76
 Ionathas

I N D E X.

- Jonathas in Palæstinorum exercitu*
quosdam trucidat, reliqui se inui-
cem inuadunt, & dant se in fugam.
77
Jonathas Ptolemæo occurrit, & ab eo
honorificè excipitur. 184
Jonathas Ammoni dat consiliū, quo-
modo optatis potiri valeat. 96
Jonathas cum fratre in Bethlaga ob-
sessus. 181
Jonathas fugat Demetrii milites. 186
Jonathas cum suis captus. 307
Jonathas a Tryphone per insidias ca-
ptus interficitur. 315
Jonathas Ioanni vt ad se veniat scri-
bit 306
Jonathæ Anani filio pontificatus resti-
tuitur, quem ille recipere recusat,
& Matthiæ fratri deferri rogat. 285
Jonathæ & collegarum aduersus Iose-
phum concilium. 306
Jonathæ sociorum pars manibus inte-
rit, nonnulli viui capti ad Catullum
perducuntur. 448
Jonathæ desiderium omnes Hieroso-
lymis capit. 188
Iosephus ex Galilæa discedere cogi-
tat. 303
Iosephus Ionathæ epistolas perlegit.
305
Iosaphatus cultū verum renouat. 126
Iosaphatus magistratus & iudices cō-
stituit. 126
Iosaphati exercitus. 124
Iosaphati cum Achabo in Syros expe-
ditio. *ibid.*
Iosaphati mors. 127
Iosaphatum Ieus Propheta, quod A-
chabo auxilium iulerat, reprene-
dit. 126
Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad
duo millia militum amittunt. 176
Iosephus in carcerē fratres icludit. 20
Iosephus regis facultates recuperat.
299
Iosephus bello Iudaico semper inter-
fuit. 450
Iosephus Romæ belli Iudaici histori-
am conscripsit. 450
Iosephus collegas Hierosol. remisit.
299
Iosephus à Ionatha hortatu Catullij
falso accusatur. 448
Iosephus cum quinq; fratribus Phara-
onem Regem accedit. 23
Iosephus Ptolemæo obuiam profe-
ctus, honorificè excipitur. 169
Iosephus Iudæ consilio Arabibus ne-
gociatoribus venditur. 17
Iosephus in Galilæa mansurus annu-
it. 303
Iosephus vxorem ducit in Ægypto, ex
qua genuit Manassem & Ephraim.
19
Iosephus à fratribus agnoscitur. 22
Iosephus quintam fructuum partem
regi pendere iubet. 23
Iosephus fratres tentat, vt parentis
statum & Beniamin expiscari que-
at. 20
Iosephus hanc historiam non Hebrai-
ca, sed peregrina lingua, Græca ni-
mirum, conscripsit. 1
Iosephus adulteriū iterum denitat. 18
Iosephus vestibus mulieri relictis au-
fugit. *ibid.*
Iosephus fratribus incognitus eos sa-
lutat & Beniamin. 21
Iosephus fratres num in aduersis Ben-
iamin essent subsidio, tentat. *ibid.*
Iosephus in carcerem coniecitur. 18
Iosephus libros suos plurimis venum
dedit. 451
Iosephus Hyrcanum filium ad Ptole-
mæum regem mittit. 170
Iosephus fratres Simone retento di-
mittit. 20
Iosephus & Mariamme apud Herodē
accusantur. 218
Iosephus liberatur vinculis. 19
Iosephus cum Tito Romam proficif-
citur, & à Vespasiano honorificè ex-
cipitur. 310
Iosephus Galilææ præses septuaginta
viros sibi adiungit. 299
Iosephus in discrimen incidit. 305
Jonathæ ei; adhaerentium dolus. *ib.*
Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.
294
Iosephus seditionem absq; sanguine
effuso compescit. 305
Iosephus

O P E R V M . I O S E P H I

Iosephus Sepphoritarum ciuitatē ser-
uat. 309
Iosephus conscenso nauigio Tiberia-
da petit. 302
Iosephus sacerdotibus captiuis abso-
lutionem impetrat. 297
Iosephus secum deliberat. 309
Iosephus Galilæorum primatibus Io-
nnæ & Tiberiensium iniurias de-
narrat. 306
Iosephus Hierosolymitanorum concilij
insu in Galilæa manet. 299
Iosephus relicto Iusto ad historiam re-
dit. 308
Iosephus legatorum fucum intelligit.
 306
Iosephus Ellemi per vnum diem Pon-
tifex. 253
 • **Judas Sariphei & Matthias Margaloti**
exusti. 253
Iosephus propter Tiberienses periculis
expositus. 302
Iosephus leditiosos, vti à bello Romanis
inferendo desistant, dehortatur, vn-
de in odium & suspicionem incidit.
 297
Iosephus in alio periculo versatur. 301
Iosephus legatis iterum scribit. 304
Iosephus mulieribus Herodis manda-
tum de Mariamme interficienda a-
perit. 218
Iosephus frumentum in Galilæā trans-
mittit. 300
Iosephus in Neopolitanum. ibid.
Iosephus Tiberienses ex custodia di-
mittit. 302
Iosephus ex Pontificali Asamonæorum
genere. 238
Iosephus Ptolemæo spolia reddere co-
natur. 301
Iosephus populum ad misericordiam
mouet. ibid.
Iosephus tres in crucem suffixos libe-
rat. 310
Iosephus regios clam dimittit. 302
Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.
 311
Iosephus ex solitudine in urbem redit,
& Pharisæorum placitis sese addi-
cit. 297

Iosephus pene oppressus inopinato pe-
riculo euadit. 306
Iosephus omnes Iudæorum sectas co-
gnoscit. 297
Iosephus annos triginta natus nulli mu-
lieri vim intet, & nihil sibi obtrudi
patitur. 299
Iosephus Canei in Cantharæ Pontificis
surrogatus locum. 288
Iosephus Tiberiadem capit. 307
Iosephus defectionis autores iniectis
vinculis Iodapatam mittit. 307
Iosephus Hebrææ & Græcæ literaturæ
peritus. 296
Iosephus historiam hanc in Hebræica
lingua antea conscripsit. 311
Iosephus centum legatos Hierosolyma
mittit. 305
Iosephus insidias euadit. 321
Iosephus regios in fugam cōpellit. 309
Iosephus Machiæ filius natus. 297
Iosephus cum copiis cōtra Gabara pro-
ficitur. 204
Iosephus in Galilæa vias obseruat. 304
Iosephus inuidorum calumnijs appeti-
tus. 310
Iosephus cognominatus Caiaphas Pō-
tifex. 262
Iosephus in Ægypto Potiphari vendi-
tur. 18
Iosephus ætatis anno 119. moritur. 23
Iosephi patientia in vinculis. 18
Iosephi cōsilio tolerabilior euadit ven-
tura sterilitas. 19
Iosephi calliditas. 304
Iosephi ossa 28
Iosephi libros quidam blasphemant.
 451
Iosephi ossa in Chananæā translata. 23
Iosephi diuitiæ & liberi. 170
Iosephi somn. interpretatio. 17
Iosephi fratres cū tollere decernūt. ib.
Iosephi fratres peccata in eum cōmissa
deplorant. 20
Iosephi somnium. 16
Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixæ. 306
Iosephi cum Iesu colloquium. ib. d.
Iosephi oratio & confessio coram ad-
uertatis. 301
Iosephi ad Ionathan responsoriales. 304
 Iosephi

I N D E X

Iosephi infortunium hostibus animos
 addit. 309
 Iosephi erga hostes benignitas. 299
 Iosephi erga Iesum benignitas. 300
 Iosephi religionis cura. ibi.
 Iosephi ad Ionathan mandata. 304
 Iosephi naufragium. 297
 Iosephi somnium mirabile. 303
 Iosephi stratagema. 301
 Iosephi fratres cum à feris deuoratum
 patri persuadent. 17
 Iosephi fratres in via Ægyptij prehen-
 dunt. 21
 Iosephi ad lectorem adhortatio. 2
 Iosephi ad ciues Tiberiensium adhor-
 tatio. 300
 Iosepho patens rem totā significat. 303
 Iosepho Iesus bellum infert. 300
 Iosepho Tiberiensis plebs obuiam ve-
 nit. 300
 Iosepho perpetua Cæsarum beneuo-
 lentia manet. 310
 Iosepho Potipharis vxor secundas ma-
 chinas admonet. 18
 Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hiero-
 solymorum. 128
 Ioramus Elifæo mortem minatur. ibi.
 Ioramus à Moabitarū Rege auxilium
 petit. 127
 Ioramī exdes. 130
 Ioramī scelera ab Elia per literas accu-
 santur. ibi.
 Ioramī impietas. 129
 Ioramī expeditio in Ramatham. 130
 Ioramum à Iisus, vt Syrorum insidias
 caueat, admonet. 128
 Ior Elifæus à se Syros ter vincendos
 prædicat. 133
 Iohas verū Dei cultū restaurat. 141
 Iohas rex Iudæ. ibi.
 Iosephū Herodes interfici, & Alexan-
 drum in carcere conijci iubet. 219
 Ionici Iudæi apud Agrippā de indige-
 narum iniurijs conqueruntur. 233
 Iosua in duas partes copias diuidit. 59
 Iosua diuidendam regionem, & duas
 tribus cū dimidia remittendas hor-
 tatur. ibi.
 Iosua ad meriendam & diuidendā ter-
 ram quosdam mittit. 60

Iosua Chananzorum regionem no-
 uem tribubus & dimidia Manassis
 diuidit. 60
 Iosua unicuique tribui, vt ex sua sorte
 Chananzorum reliquias tolleret,
 præcipit. ibi.
 Iosua Israelitarum dux designatur. 32
 Iosua & Chaleb populū compescunt.
 42
 Iosua moritur. 61
 Iosux domicilium ad Sicima. ibi.
 Iosux postrema ad Seniores & Magi-
 stratus Hebræorum adhortatio. ibi.
 Iosux ad eos, qui ex regione vltra Ior-
 danem sita militabant, oratio. 60
 Iosux ad Deum precatio. 58
 Iosuum Moses sibi successorem desig-
 nat. 50
 Iosuum Moses hortatur. 56
 Iothan apologo Sicimitis in Gedeo-
 nem ingratiudinem obijcit. 66
 Iouem Olympium Caius Memmianus
 Regulū Romam transferre iubet.
 276
 Ioazus rex Iudæ. 142
 Iubal Musicæ inuentor. 4
 Iucundus & Tyrannus se sollicitatos
 ab Alexandro, vt interueniendum
 Herodem interficerent, fatentur.
 243
 Iudaicus populus regi vt orientalem
 instauraret porticum suadet. 295
 Iudas hostium phalangem trucidat,
 ipse circumuentus vulneratur & in-
 terficitur. 179
 Iudas fœdus facit cum Romanis. ibi-
 dem.
 Iudas oppidum egressus, noctu in Bac-
 chidis castra irruit. 181
 Iudas Essæus vates. 192
 Iudas Essæus Propheta. 116
 Iudas Hierosolyma se recipit, eumque
 sequitur Antiochus. 177
 Iudas Lyfix exercitum vincit. 175
 Iudas ingenti præda potitur. ibi.
 Iudas Alcimi potentie resistit. 178
 Iudas & Sadducus quartæ sectæ auto-
 res. 261
 Iudas paucis militib. numerosum ex-
 ercitum aggredi conatur. 179
 S s s Iudas

O P E R V M I O S E P H I

Judas obsessis Iudæis in auxilium ve-
 nit. 176
 Judas quartus frater adducitur. 477
 Judas assidue cum finitimis gentibus
 bellum gerit. 175
 Judas copias inter fratres diuidit. ibi.
 Iudæis victis Simon hostibus in Gall-
 ilæa capti uos liberat. ibid.
 Judas Propheta Antigoni necem præ-
 dicit. 116
 Judas cum copijs ad Bethzacharia re-
 gi obuiam proficiscitur. 177
 Judas & Ionathas Iudæis in oppidis
 Galaditiens suppetias ferunt. 176
 Judas Maccabæus Apollonium prælio
 vincit. 174
 Judas in Modim sepultus. 179
 Judas Maccabæus arcem oppugnat. 177
 Judas & Matthias cum 40. iuuenibus
 ad regem perducti ouantes sese ex-
 culant, eosq; victos rex Hierichun-
 tem mittit. 152
 Judas Ezeciæ latronum ductoris filius.
 257
 Judas Sariphæi filius Matthias Marga-
 lothi iuuentutem, vt opera quæ rex
 præter patriæ consuetudinem fece-
 rat, tollerent, congitat. 353. & 342
 Judas Galilææ quartæ sectæ auctor. 261
 Iudæ ad Iosephum pro Benjamin ora-
 tio. 21
 Iudæ ad milites oratio. 174
 Iudæ tribus ad Iordanem vsq; Dauidi
 occurrit, & pōte fluminis ripas iun-
 git. 101
 Iudæa per 70. annos deserta. 146
 Iudææ clades. 139
 Iudæam finitimæ gentes, sicut & Try-
 phon Inuadunt. 188
 Iudæus Dæmones eiicit. 109
 Iudæi inter media tela versantes nihil
 ceremoniarum intermittunt. 319
 Iudæi in castellum Gamala sese reci-
 piūt, quo & Philippus se cōfert. 298
 Iudæi permulti in lacunarijs pereunt.
 216
 Iudæi à Babylonijs afflicti Seleuciam
 migrant. 274
 Iudæi seditionis & pugne causam in Sa-
 maritas & Cumanum referunt. 391

Iudæi veriti ne Herodes demolitus ve-
 tus ædificium nouū absolueret non
 posset, eis Herodes vetus illudum
 mansurum, donec ad nouum mate-
 ria comparatur promittit. 230
 Iudæi Ptolemaidem ad Petroniū per-
 ueniunt, deprecaturi, ne quid con-
 tra leges patrias facere cogerentur.
 271
 Iudæi dant obsides ob impetratam ve-
 niam ad Cæsarem legatos mittere.
 288
 Iudæi in seditionibus quasi furiosi.
 257
 Iudæi in Neerdam & Nisibim sese re-
 ciunt. 275
 Iudæi seruati Ctesiphontem secedūt.
 ibid.
 Iudæi necessitate ad bellū coacti. 297
 Iudæi Egyptij in Oniæ regione ab An-
 tipatro Cæsari consociati. 203
 Iudæi solennia sacrificia expeditionis
 tempore peragunt. 208
 Iudæi Syriorum, Idumæorum & Phœ-
 nicum vrbes tenent. 195
 Iudæi Carmelum montem incolentes
 Antigono sese adiungunt. 209
 Iudæi vlciscuntur inimicos suos. 168
 Iudæi octauo die circumcisionem ce-
 lebrant, Arabes post decimum ter-
 tium annum. 10
 Iudæi in templum & superiorē urbem
 refugiunt. 215
 Iudæi contra sicariorum temeritatem
 conueniunt. 447
 Iudæi vniuersis bonis in vnum conge-
 stis ignem iniiciunt. 446
 Iudæi vndique collecti ad Godoliam
 Maspharam veniunt. 145
 Iudæi fidem eis olim à regibus datam
 conseruauere. 462
 Iudæi cur olim pastores & captiui di-
 cti. 412
 Iudæi obsessi intrepide repugnāt. 214
 Iudæi ab Romanis victi. 320
 Iudæi è Babylone Hierosolyma profi-
 ciscuntur. 152
 Iudæi à profugis & penuria coacti Ma-
 cedonicæ factioni sese adiungunt.
 180

Iudæi

I N D E X.

Judæi prorsus nullas imagines ferunt.		Judæis hora sexta nobis est undecima	
463		vel duodecima meridiei.	309
Judæi è regione Galaditica in Iudæam		Judæorum cum Romanis ac rimis	
traducti.	176	conflictus circa templum.	256
Judæi opprimuntur, qua clade Matthias		Judæorum contra Alexandrum in fe-	
fit cautior.	173	sto die seditio.	316
Judæi templa & altaria fabricata de-		Judæorum in Alexandrum odium &	
struunt.	455	exacerbatio.	316
Judæi Herodi propter beneficia fauēt.		Judæis calamitates ab exteris & inco-	
227		lis illata.	297
Judæorum mores & iustrationes.	313	Judæis à Romanis Asiæ & Europæ Re-	
Judæorum legatio Romam.	256	gibus magnus honos habitus.	205
Judæorum Reipub. mutatio.	320	Judæis apud Antiochiam altera cala-	
Judæorum ad Darium legatio.	135	mitas accidit.	437
Judæorum agrum armis Samuel recu-		Judæis incommoda inferunt.	177
perat.	73	Judæos quotannis hominem Græcum	
Judæorum leges antiquissimæ.	470	immolare debere.	464
Judæorū cum Romanis conflictus.	440	Judæos propter damnum passum mor-	
Judæorum lex spoliōrū nouissima. ibi.		stos Herodes contolatur.	220
Judæorum contra Alexandrum con-		Judicium cōtra Antipatrum, cui præ-	
stantia.	455	sider Varo.	341
Judæorum & Lacedæmoniorum com-		Julius Cæsar.	280
paratio.	469	Julius Cæsar apud Alexan. inscriptio-	
Judæorum propriæ exdis amor.	446	ne columnæ aræ, quod Judæi Alex-	
Judæorum octo millia dum Alexander		xandrinæ ciuitatis ius habeant at-	
viuit, in exilio degunt.	195	testatur.	206
Judæorum è captiuitate Hierosolyma		Julius Antonius procons.	238
profectorum numerus.	150	Iuppiter.	469
Judæorum 3000. prostrati.	442	Iura & libertates Judæorum.	461
Judæorum in lege constantia.	470	Ius ciuitatis Antiochiæ Judæis confer-	
Judæorum in pugna constantia.	328	uatum.	168
Judæorū in Antiochia multitudo.	437	Iustitia est Dei potentia.	51
Judæorum ad Ægyptum aduentum		Iustus belli fax.	298
eorundemq; egressum ostendit Ma-		Iustus populum ad defectionem irri-	
nerthon.	452	tat.	ibi.
Judæorum ab Romanis captiuorū ca-		Iustus de bello Iudaico nihil penitus	
lamitas.	446	sciuit.	308
Judæorum Pascha transitum significat.		Iustus Galilææ Prouincię potiri cupit.	
28		309	
Judæorum ob decretū Regis luctus.	158	Iustus Vespasiano ac Tito defuncto	
Judæorū 1700 ab Rom. perempti.	441	suam historiam edidit.	304
Judæorum gens multum totius orbis		Iustus ob facinora capitis dānatus. ibi.	
indigenis asseminata.	437	Iusti, Pisti filij ad multitudinem ora-	
Judæorum origo quasque regiones ex-		tio.	298
rando peragrauerint, in hac histo-		Iustum decapolitanorū primates de-	
ria repetitur.	313	ferunt.	309
Judæorum apud Mesopotamiā & Ba-		Iuuenum miseratio omnium animos	
byloniam graues motus.	272	conciat.	236
Judæorum decem millia deditionem		Idololatriæ à Iosā extirpatio.	141
faciunt.	258	Idumæi ab Hyrcano subiugati circum-	
		cisionem	

O P E R V M I O S E P H I

eisionem & ritus Iudaicos admit-		Ingens Hebræorum strages ob pestem	
tunt.	190	à Deo immissam.	101
Idumæi.	443	Inobediētis Prophetæ pœna & sepul-	
Idumæorum apostasia.	130	tura.	117
Immunitas à triburis Iudæis parata.		Instrumenta Musica Davidis.	102
188		Infirmior turba ciuitate eiecta recipi-	
Immunitates Iudæis à Seleuco Nica-		tur.	190
nore Syriæ Rege concessæ.	168	In iustum Historiographum Iosephum	
Impietas Achab.	120	falso insimulantem.	307
Impietatis pœna.	336	Indulgentia nimia & lenitate mali in	
Impollentes & Magi.	293	proposito confirmantur.	78
Incruditatis pœna.	128	In quibus victoria consistat.	89
In Cai interfectores animaduertitur.		Inconstantia amoris in hominib.	74
283		Ingens moles ex penuria & caritate	
In duorum aut trium ore consistit ve-		proueniens.	23
ritas.	305	Ingens præda de Madianitis patta.	50
In Arbela conuentus	306	In Agrippam defunctum Cæsariensæ	
Inguinis morbum Ægyptij Sabbato-		& Sebasteni conuitia iactant.	286
rum vocant.	461	In Ægypto annonæ caritas	39
In ipectaculo Cæsareæ Iudæi 25000.		In bellum qui mittendi.	31
percuti.	437	Incendiū tēpli ac ciuitatis excidiū.	313
Indorum sapientie professores seip-		In Hiericho Balsamū preciosissimum	
fos concietant.	445	prouenit.	419
Ingenti ariete fabricato Sylua crebro		In iunctis Herodis cum liberis ex Ma-	
murum pulsari iubet.	444	riam me susceptis.	318
In Hierosolymis ædificatum est tem-		In Pascha festo miles genitalia nudas	
plum à Salomone rege ante annos		seditionem concitat, in qua 20000.	
141. & menses 8 quam Tyrij Cartha-		Iudæorum sunt extincti.	290
ginem condidere.	452	In singulis festis & sacrificijs quid ob-	
Integræ mortuorum familiarum, & plena		seruetur.	39
mortuis restæ.	415	Inuenta bona.	54
Interpretes 70. Alexandriam venien-		Inuidiæ vis & natura.	149
tes, honorifice excipiuntur.	167	In Zoor Lothus euadit.	10
Ingenium Samaritarum, ob quod me-		Iracundia & crudelitas Alexandri im-	
rito Iudæis exoti.	173	moderata, qui octingentos capti-	
Iniquitatis atque delicti circa Deum		uorum crucifigit.	217
causâ.	469	Iracundiæ maternæ filij succedūt.	318
Intentio legum Iudaicarum.	471	Iris signum fœderis inter Deū & Noë	
Indignatio Dei in Idololatras Chu-		fol.	5
tæos.	138	Iromus Solomoni ligna promittit, eo-	
In castello magno cōmeat ^{us} copia.	444	rumq; vice frumentum petit.	209
Interius septim, quod Iudæis modo		Iromi legari ad Solomonem.	ibi.
ingredi concessum erat.	230	Israelitæ possessionibus suis eiecti alio,	
In iusta Achimelech cum tota familia		traducuntur, regno Chuthæis dato.	
exdes.	83	137	
Insidiæ Hyrcano clam structæ.	171	Israelitæ Obela suadente ex tribu Iu-	
Instauratio templi.	133	dæ ac Beniamitica captiuos domum	
In Hebræorum castra coturnices Deus		remittunt.	136
immitit.	31	Israelitæ ab Ammanitis & Palæstinis	
In Alexandrum circa coniecta.	194	oppressi.	67

I N D E X.

Israel Propheta populo victoriam pol-
 licetur. 131
 Israelitæ copiarum partem in insidiis
 collocant, & ut impares paulatim
 pedem referunt. 63
 Israelitæ hostes, eorumque idola tol-
 lere iubentur. 51
 Israelitæ Pascha celebrant, terræ fru-
 gibus fruuntur, & deficit Manna. 57
 Israelitæ quomodo in terra Chanaan
 victuri. 51
 Israelitæ bellum omittunt. 62
 Israelitæ à Chusarthe oppressi. 64
 Israelitæ mittunt ad Gabaenos, qui fon-
 tes ad supplicium depolcant. 62
 Israelitæ à Palæstinis superati. 67
 Israelitæ Samueli filiorum iniquita-
 tes commemorant, eumque ut re-
 gem aliquem declararet, obnixè
 precantur. 73
 Israelitæ in deserto aquæ penuria la-
 borant. 30
 Israelitæ petitionis suæ repulsam passi
 à Roboamo deficiunt. 116
 Israelitæ ab Ainatis fusi fugatiq;. 58
 Israelitæ Chananzos nō vno actu de-
 uicerunt. 62
 Israelitæ ad montem Sina perueniunt. 22
 Israelitæ in deserto 40. annis erraturi. 42
 Israelitæ sexcentos Beniamitas reuo-
 cant. 63
 Israelitæ hostium copiis terrentur. 76
 Israelitæ incolumes per mare rubrum
 euadunt, quod Ægyptios inuoluit. 29
 Israelitæ absq; Dei mandato & Moïse
 cum hostibus congredi cogitant. 43
 Israelitæ in deserto cornicum car-
 nes impetrant. 42
 Israelitæ ab Ægyptiorum multitudine
 ad mare rubrum cinguntur. 28
 Israelitæ ex Ægypto discedunt. ibid.
 Israelitæ prædam optimam ab Amale-
 citis reportant. 32
 Israelitæ hostes insequuntur, & reges
 duos Oribum & Zibū occidunt. 66
 Israelitæ in Elym perueniunt, ubi con-

tra Moïsem ob cōmentus penuriam
 murmur exoritur. 30
 Israelitæ Ionathan irato patri eripiūt. 77
 Israelitæ traiecto fluuio, altare super
 ripam Iordanis erigunt. 60
 Israelitæ lati certatim ad structuram
 tabernaculi conferunt. 34
 Israelitæ 40. annos Manna sustentati. 31
 Israelitæ in Raphidim perueniunt, v-
 bi laborant siti. ibid.
 Israelitarum ætatis annorum viginti,
 & supra vsque ad annum 50. nume-
 rus. 38
 Israelitarum in acie viginti duo millia
 cadunt. 61
 Israelitarū iterum decem & octo mil-
 lia cadunt. ibid.
 Israelitarum pœnitentia. 72
 Israelitarum Palæstini 4000. trucidant. 70
 Israelitis Deus contra Syros victoriam
 pollicetur. 123
 Israelitis Gabaeni fontes nō tradunt. 62
 Israelitas Ægyptij persequuntur. 28
 Israeliticum regnum Dauidi iterum
 offertur. 100
 Israelitici populi ab Ægyptiis conclu-
 si anxierat. 29
 Ismahel Deus exaudit. 9
 Ismahalem cum matre Abraham ab-
 legat. 10.
 Ismaus. 102
 Isaac mastandus annum agit vicesi-
 mum quintum. 11
 Isaac risus. 10
 Isaac peruenit Gerar. 12
 Isaac Rebecam uxorem ducit. ibid.
 Isaac mittit venatum Elau. 13
 Isaac Abrahamo promissus. 9
 Isaac ad patrem responsio. 11
 Iter per saxum coluber dictum. 441
 Izates. Monobazo fratris regni suc-
 cessione relictā, moritur. 290
 Izates Deum inuocat, qui Dahas &
 Sacas in Parthicam regionem mit-
 tit, usque Vologesus eam exercitū
 occidit. 290

O P E R V M I O S E P H I

Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet. 289
 Izates Iudæis pecuniam mittit. ibid.
 Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus. 290
 Izates ad Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit. 288
 Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazū Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur. ibid.
 Izates Artabanum consolatur, ei quoque auxilium pollicetur. 289
 Izatir Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. ibid.

L.

Laban cum Iacobo foedus sancit. 15
 Laban Iacobum persequitur, Deus vero à proposito eum deterret. 14
 Labani contra Iacobum accusatio. ibi.
 Labani contra Iacobum solus. 15
 Labosordochus. 148
 Lacedæmoniorum Regis ad Iudæorū Pontificem epistola. 171
 Lances. 111
 Lanicua. 293
 Latrones. 212
 Latrones capti & puniti. 241
 Latrones plerumque ex Ananix cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot è suis, dimittunt. 294
 Laus & nomen Iosaphati apud quoscunque. 126
 Laus Eleazari. 476
 Legatus Regius honorifice exceptus, Iosephi libertatem apud suos prædicat. 169
 Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaturum. 199
 Legati Syriæ, templi & urbis muniente causam querentes ad Iudæos missi. 154
 Legati inuolabiles. 221
 Legatio Syriæ ad Achabum. 122
 Legati cum militibus ad Iosephum missi. 303
 Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur. 305

Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio. 304
 Lex septimi cuiusque anni. 42
 Legis apud Iudæos exacta observatio. 470
 Legis liber in tabernaculorū festo prælegendus. 52
 Legislatorum iniustitia. 470
 Leges gentium. ibid.
 Leges graues Iudæorum. 469
 Leges belli & consuetudines. 48
 Leui tribus cultui sacrata. 40
 Leuita uxorem in duodecim partes discerptam ad singulas tribus mittit. 62
 Leuitica tribus in partes 24. diuiditur. 105
 Leuiticæ tribus hominibus Agrippa lineæ stolæ vsum decernit. 295
 Leprosi Samaritanis hostiū castra desertæ esse significant. 128
 Legis tabulæ in arca. 59
 Lycurgus Lacedæmoniorum legislator. 426
 Libertas virtute paratur, & pretiosa res est. 280
 Lia Zelpham adducit Iacobo. 14
 Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. 54
 Libertate seruata, optima sepultura. 445
 Libya siue Africa. 7
 Libya denominatur Aphrica. 11
 Ligna pretiosa Solomoni allata. 114
 Linguarum confusio. 6
 Linum & lana. 52
 Lysanias Barzapharni, ut Antigonnem in regnum inducat, Hyrcanumque deponat persuadet. 324
 Lysaniam Cleopatra interficit. 218
 Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq; Eupatrois cognomen imponit. 177
 Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque millia militum amittit. 175
 Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit. 194
 Lysimachus mendacij arguitur. 419
 Lothus

I N D E X

Lothus cum suis servatur. 10
 L. Lentulus consul pro Iudæis senten-
 tiam dicit. 207
 Luctus triginta dies. 33
 Lupus Iudæis templum claudit. 447

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iu-
 betur. 477
 Machabæi iniquitas. 327
 Machabæa multos Iudæos interficit. 213
 Machabæum Antiochus atrocius di-
 stendi iubet. 477
 Macedonici milites relictis prædiis
 Antiochiam sese recipiunt. 182
 Madianitæ Amalecitis sociis Israëlitas
 magno prælio vincunt. 65
 Madianitæ & cōfœderati mutuis vul-
 neribus cadunt. 66
 Madianitarum filia ad Hebræorū ca-
 stra perveniunt. 49
 Madianitarum filia Hebræos ad ido-
 lolatram perducunt. ibid.
 Madianitarum & cōfœderatorum
 centum viginti millia trucidati. 66
 Magnus annus. 5
 Magna seditiosorum multitudo in
 cloacis deprehensa. 437
 Magedo. 113
 Mandatum Davidis de parcendo filio.
 99
 Mandatum Davidis de transportanda
 arca. 93
 Mandatum de arca, ceteraque sacra
 supellectile in templum reponen-
 da. 104
 Mandatum regium de statua adoran-
 da. 146
 Mandatū de dimittendis exteris. 157
 Mandatum de sumptibus ad structu-
 ram templi præbendis. 155
 Mandatum de altari extruendo. 103
 Manna quid significet. 31
 Malichus Antipatro insidiatur, deie-
 rat & eidem reconciliatur. 207
 Malchus beneficiorum Antipatri im-
 memor. 322
 Malichus Antipatrum veneno necari
 procurat. 207
 Malichus, Hyrcano se adiungit. 323

Malichum tribuni Herodis interfici-
 unt. ibid.
 Malle expugnata. 176
 Manna Israëlitas Deus cibavit. 31
 Manaemus Israëlitis rex. 135
 Manachæes. 36
 Manahemus regnum futurum prædi-
 cit. 229
 Manassès sacerdotium, ob extera, si
 retineat foeminam ab eo remouen-
 dus, ipse maioris boni negligit. 162
 Manassès urbem lustrat, & templum
 denuo consecrat. 140
 Manassès in Babyloniam captus abdu-
 ctus postquam reliquit, regno resti-
 tuitur. 140
 Manassès voti fit compos. 152
 Manassè impietas & crudelitas. 140
 Manassè mors. 141
 Manochi angelus iterum apparet. 68
 Manethon Ægypti historiographus.
 451, & 457
 Manethonis & Chæremonis historia
 comparatio. 459
 Manethonis figmenti depulsio. 457
 Manethonis de Ægyptiorum leprosa
 fabulosa. ibid.
 Manethonis & Chæremonis historia
 discrepantia. 459
 Mar amarorem significat. 30
 Marcus Crassus reliquum templi au-
 rum aufert. 320
 Marcus Crassus in Parthos movet, pe-
 cuniam Hierosolymis ex templo
 aufert. 202
 M. Antoninus Tyrionum Magistrati-
 bus scribit, & ut Hyrcano ac Iudæis
 regionem, bona, & libertatem ad-
 emptam restituerent, iubet, salvis
 tamen saluandis. 209
 Marcus Sexti successor in Syria. 207
 Marcus Agrippa. 168
 M. Antonius Dux. 320
 Marcus Sexti successor. 322
 Mardocheus insidiatores regis pedit. 158
 Mardocheus pater Esther Babylone
 Susa migrat. ibid.
 Mariamne morosa foemina. 224
 Mariamne ex odio Herodi, quæ Hyr-
 cano auo fecerat, obijcit. 333
 Mariam-

O P E R V M I O S E P H I

Mariamme sese apud Herodem excusat ei que reconciliatur.	218	Herodes affecerat, supplicio desent:	
Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conijcitur.	224	Herodi caros in vindictam ab Archelao deponunt, & pontifici sacerdotium abrogari possulant.	254
Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat.	292	Maximum Dei lumen nefaria facta non latent.	316
Mariamme soror Moysi defuncta.	47	Megasthenes de Nabuchodonosoro.	148
Mariamme.	292	Mela Archelai Cappadocum regis filia.	243
Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.	333	Melchisedeck rex iustus.	9
Mare rubrum finditur.	29	Memphis in Aegypto.	208
Maris & decem laborum usus.	111	Memphibostus à calumniis Sibe se purgat.	301
Marsyas Agrippæ Tiberij mortē nunciat.	269	Memphibostus donatus paternis & auitis bonis mensæ Davidis adhibetur.	94
Marsus Syriæ Præfectus.	285	Menander Historiographus Solomonis & Iromi meminit.	113
Marthace Archelai mater moritur.	256	Menander de fame tempore Eliz.	121
Marsus Claudio, Agrippæ scriberet, ut à munienda vrbe desistat, suadet.	285	Menandri Ephesij testimonium.	453
Massada.	325	Mendacij de iuramento depulsio.	463
Massada situs.	443	Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudæos confecti reiectio.	463
Masnaempthes.	36	Mensa aurea pōderis talēti magni.	440
Massabazanes.	ibid.	Mensa aurea.	166
Mater septem cruciatus antequā cruciaretur, excepit.	479	Mensa sacri panis.	111
Mater ambustos filios in poenas vitro concommitatur.	480	Mensa.	36
Matris hortatū Ioab fratris benedictionem, anteuertit.	13	Mensuræ.	111
Matris ad septem filios ante suppliciū adhortatio.	480	Mensuras & pondera Cain excogitat.	4
Matthias Theophili filius Pontifex.	295	Merces.	54
Matthias cum filiis aliisque nonnullis in desertum se confert.	173	Merces meretricis.	51
Matthias. Idolorum cultum extirpat.	ibidem	Meretricis nuptiæ.	53
Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur.	174	Messenes Amenophis filius.	459
Matthiæ & eius filiorum pietas, & zelus.	173	Mesopotamitæ vitro ad Davidem dedicationem faciunt.	95
Matthiæ mors.	174	Methir.	36
Matthiæ sacerdotium ademptū, in cuius locum lozarus surrogatur.	252	Michzas vernus Propheta.	124
Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert.	314	Michol Regis serua, Davidem argutare, persuadet.	31
Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat, supplicio desent:		Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.	ibid.
		Milites sublati signis ad Claudium tendant.	284
		Milites vnum Imperatorem à senatu creati possulant.	283
		Militare sacramentum.	283
		Mille Iudæi Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur,	

I N D E X

eldantur, partim vulnerantur & fugantur.	209
Mille & quingenti sacerdotes Iudæorum decimas accipiunt.	455
Mira Maccabei victoria, ut post multos confictus ne vnus quidem e Iudæis desideratus est.	176
Mira hostium execratio, per fluentis umbram facta.	127
Miraculo vaticiniū confirmatur.	117
Mithridates Antipatrum apud Cæsarē laudat.	203
Mithridates, Orfanes.	202
Mithridates Rex Ponti à Pharnace filio occisus.	200
Mithridates Pelusiū proficiscitur, eoq; Antipatri ope potitur.	321
Mithridates ab vxore vt Anilem bello imperat, accensus.	274
Mithridatis de Ægyptijs victoria.	321
Mithridatem Anilex dimittit.	274
Moabitæ ab Israelitis fusi fugatiq;.	64
Moabitæ & Ammanitæ Iosaphato bellum inferunt.	126
Moabitarum Rex filium proprium sacrificat.	127
Moabitarum maxima strages.	93
Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Bazeas ex Helena sorore duos filios Monobazum & Izaten suscipit.	288
Monumentum Ionathæ.	188
Morbus Alexandræ & Aristobuli conatus.	197
Morbus Ezechiæ & vitæ prorogandæ, per miraculum confirmatio.	140
Mores Persarum.	470
Mori liber, apud Iudæos honor & gloria.	446
Mors quarti fratris.	478
Mors Iliaci, & sepultura in Hebron.	16
Mors Nabuchodonosoris.	147
Mors Abiæ.	119
Mors Ioram.	130
Mors Salomonis.	116
Mors Davidis & quantum filio ad struendum templi reliquerit.	105
Mors Sedeciz.	145
Mors Ptolémæi.	185
Mors Neemix.	357

Mors Alexandræ.	197
Mors natu maximi fratris.	477
Mors Iosif.	142
Mors Balanis, filij item in succedentis cades.	120
Mors Apionis.	465
Mors Iosephi.	171
Mors septimi fratris.	479
Mors Alexandri, & bella inter successores orta.	164
Mos in Rege laudandus.	159
Mos lustrandi populum.	47
Mos Athenientium.	470
Mos veteribus iurandi.	12
Moles centesimo & vigesimo anno ætatis ablatus.	56
Moses foreri consilium admittit.	31
Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.	33
Moses Deum orat, vt aquam vitiosam potabilem reddat.	10
Moses in Madianitas mouet.	49
Moses & Aaron Deo supplicant.	42
Moses populum vt Deo totum se dedat hortatur.	29
Moses natus.	24
Moses in flumen proiecitur.	ibid.
Moses aquam effundit humi, quæ vertitur in sanguinem.	26
Moses in Ægyptum ad liberandos Israelitas mittitur.	16
Moses ex Madian in Ægyptum proficiscitur.	27
Moses populum vt animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.	31
Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.	ibid.
Moses opem Dei implorat.	ibid.
Moses in Æthiopes mouet.	25
Moses in tabernaculo Deum consultat.	39
Moses Regem iterum Hebræos vt dimittat, hortatur.	27
Moses vnde nominatus.	25
Moses ab Abrahamo septimus.	ibi.
Moses Thermuthis Pharaonis filij adoptiuus filius.	ibid.
Moses ducem atq; cōsultorem Deum habet.	466

O P E R V M I O S E P H I

Moses diuina Prouidentia morti eri-
pitur. 25
Moses ad Madianam urbem profugit.
26.
Moses Raguelis sacerdotis filiab* fert
opem contra pastores. ibid.
Moses populum, vt nihil aliud quàm
victoriam cogitarent, hortatur. 32
Moses leprosus non fuit. 459
Moses Iudzis eos qui apud alios puri-
tur dii propter appellationem ride-
re ac blasphemare interdixit. 469
Moses quolibet legistatores antiqui-
tate præcedit. 466
Mosis & aliorum legistorum compa-
ratio. ibi.
Moses Imperator bonus & vates. 56
Moses virga petram ferit, & larga pro-
filit vnda. 31
Moses Israelitis Codicem leges scri-
ptas & instituta continentem tra-
dit. 51
Moses Hebræos iureiurando ad legum
custodiam astringit. 55
Moses retro populum ducit in deser-
tum. 44
Moses Israelitarum idololatriam & vo-
luptatem accusat. 49
Moses ab Hebræis in Ægypto except*
miracula eis exhibet. 27
Moses Ægypti Regem vt Israelitas di-
mittat, hortatur. ibi.
Moses à Moy quod Ægyptijs aquam
significat, dictus. 459
Moses vir maximæ autoritatis. 42
Moses populum numerat. 41
Mosis contra Apollonium & Lyfima-
chum defensio. 465
Mosis libri sacri in templo reperi. 141
Mosis carmen & benedictio. 55
Mosis & Hebræorum contra Æthio-
pes victoria. 25
Mosis ad Deum precatio. 45
Mosis ad Israelitas oratio. 33
Mosis virga in Draconem mutata. 26
Mosis manus alba. ibi.
Mosis ad Idumæos legatio. 46
Mosis virga deuorat Ægyptiorum vir-
gas. 27
Mosis ad Deum precatio. 29

Moses vniuersos Iudæos ad legis audi-
tionem congregari præcipit. 464
Mosis ad Corem seditiosum oratio. 44
Mosis vita. 466
Mosis ad Schonem Amorrhæorum regē
legatio. 47
Mosis ad populum Israeliticum ante
obitum oratio. 50
Mosis ad Israelitas vt Deo ipsiusq; mā-
data sint obediētes adhortatio. 51
Mosis duo filij Gersō & Eleazarus.
27.
Mosi insidiantur Ægyptij. 26
Mosi Deus in rubo ardente apparet. i-
bidem.
Mosen & Israelitas miraculis Deus cō-
uincit, vt ipsius promissionibus fidē
habeant. ibid.
Mosen lapidibus obruendum clamāt.
44.
Mosen Ægyptij exercitus ducem po-
stulant. 25
Mosen Pharaō propellit. 28
Mulier intemperans & libidini dedi-
ta. 218
Multi Iudæi à Romanis deficiunt. 302
Multi Herodi se se adiungunt. 212
Munera Solomoni allata; eiusq; equi-
tatus. 115
Mutatio nominum vnde orta. 7
Mures Azotiorum urbem vastant. 72
Murmur populi contra Mosē. 42
Mutuum dare ad vsuram Hebræorum
nemini licet. 54
Mutuum reddendum. ibid.

N.

N Aas Ammanitarum Rex Galade-
nis iniustas conditiones pacis
offert. 75
Naamis post mariti & filiorum obitū
cum Ruth in patriam redit. 69
Nabal in tantum se conijcit mœrorē,
vt toto corpore sideratus mortem
obiret. 85
Nabalus fatuus. ibid.
Nabali gregib. à Dauide parcitur. ibid.
Nabathea regio. 10
Nabathæi profligati. 202
Nabro-

I N D E X.

Nabrodes siue **Nemroth.** 7
Nabuchodonosorus Babyloniz Rex
 contra Ægyptum. 142
Nabulassar Nabuchodonosoris pa-
 rens, Babyloniorum & Chaldeorū
 Rex. 453
Nabuchodonosor patri in regno suc-
 cedit. ibid.
Nabuchodonosor visionis oblata ob-
 litus, Magos ac vates accersit, eisque
 mortem ni indicarent, minatur.
 146.
Nabuchodonosor regias extruit. 454
Nabuchodonosorus roditifragus. 143
Nabuchodonosor Tyrum oblidet. 454
Nabuchodonosor rebellātes imperio
 subiicit. 453
Nabuchodonosoris successor. ibid.
Nabuchodonosoro loacimus tributa
 persoluit. 142
Nabuchodonosori recepti in urbē sa-
 uitia. 143
Nacebus cum viginti quinq; Arabum
 cæsus. 242
Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.
 32.
Nadabus Rex Israelis. 119
Nathan Dauidem propria sententia
 damnatum, grauiter accusat, eique
 poenas denunciat. 96
Naula & cinnyræ. 111
Nauigatio & iter Vespasiani. 436
Nearda Nilibis Babyloniz vrbes. 272
Nemias concessa potestate, populum
 ad restituenda mœnia & templum
 hortatur. 156
Neglectus cultus diuini omnium ma-
 lorum causa. 117
Nephanus. 102
Nemroth primus Tyrannus turrim
 Babylonicam exedificat. 6
Nero Imperator. 292
Nero Tyrannus. ibid.
Nebula in templo. 111
Nicolaus Herodem & Archelaum ex-
 cusat. 258
Nicolaus Syllzum accusat & Herodē
 excusat. 243
Nicola^{us} historiographus regis Adadi e-
 iusq; cū Davide bellameminit. 94

Nicolaus Damascenus ab Herode ad
 Cæsarem dimissus. 242
Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis
 verba facit. 233
Nicolaus Damascenus de arca Noe. 5
Nicolaus Damascenus. 190
Nicolaus Damascenus accusationem
 à Rege acceptam persequitur. 250
Nicolaus ea tantum attingit quæ ad
 Herodis gloriam pertinent, facino-
 ra aut alia specie affecta fucat, aut
 quantum potest occultare studet.
 238.
Nicolaū Herodes qd Romæ amici sen-
 tirent de eius filijs interrogat. 245
Nicanor populo nisi Iudæ sibi trade-
 rēt, se templum eueriurū minatur. 178
Nicanor hostem dissimulans, dolo lu-
 dam intercipere conatur. ibid.
Nicanorem & copias Iudas in fugam
 vertit. 179
Nicaule Ægypti & Æthiopiæ Regina
 ad Solomonem venit. 114
Niglisar. 148
 Nihil fuit antiquis temporibus, quod
 faceret Iudæis commercium Græ-
 corum. 451
Nisan vel **Xanticus**, nobis est Aprilis.
 4.
Noba sacerdotum oppidum, habitato-
 ribus ad vnum occisis, incēditur. 83
Noe inebriatur, nudatur, & pro ludi-
 brio habetur, vnde derisorem diris
 deuouet. 7
Noe egreditur ex arca, mactatis Deo
 victimis. 5
Noe in aliam regionem migrat. 4
Noe precatur, ne Deus terram iterum
 inundaret. 5
Noe posteris vt terram colerent Deus
 mandat. 6
Noe ætas, 950. anni. 5
Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquā
 apud Homerum reperitur. 466
Nomina Regum Ægyptiorum sibi luc-
 cedentium. 432
Nomina filiorū Iacobi & explicatio. 14
Nomina regionum & gentium. 6
Norbanus. 279
Norma magistratus & legislatorum. 2
 Nouarum

O P E R V M I O S E P H I

Nonarum rerum studia Hierosolymis
gliscunt. 298
Nubes super tabernaculum. 41
Nulla fides, pietasq; ne in iocero qui-
dem. 178
Numerus Iudzorum à Babylone pro-
fectorum. 153
Numè deserto Saulo ad Davidè cōmi-
grat, qui prophetare incipit. 79

O.

O Ba siue Soba. fol. 77
Obades Rex Arabum. 239
Obedas Rex Arabum. 194
Obedias centum Prophetas abscondi-
tos sustentat. 121
Obodæ defuncto Æneas in Arabum
regnum succedit. 242
Obodiam Elias Regi aduentum suum
nunciare iubet. 121
Obedientia erga magistratum. 51
Ostodecim millia Iudzorum in Syria
iugulata, 60000. in Ægypto perem-
pta. 446
Odium filij in patrem proditur. 239
Officium Iudicum. 52
Officia à Davide distributa. 102
Oges Rex cum exercitu trucidatur. 47
Ochozias grauitè prolapsus decum-
bit, oraculum consulit, & ab Elia
reprehenditur. 126
Ochozias Achabi filius Rex Israelita-
rum. ibid.
Ochozias absq; liberis decedens, Iora-
mo fratri succedēdi locū facit. 127
Ochoziæ Regis Hierosolymitani mors
& sepultura. 130
Ochoziæ milites attrahēdi causa missi
ab igne consumuntur. 127
Octauius Augustus Iulio successit. 322
Olda Prophetissa à Iosia cōsultitur. 141
Olimpij Ludi. 237
Omnis beneuolentia iusque naturæ
calumnijs cedit. 316
Omnia Græcorum noua: apud Ægy-
ptios autem atq; Chaldaeos & Phœ-
nicias res gestæ antiquissimā habent
memoriæ traditionem. 449
Onias Pontifex, Ægypti Regem non

soluēdo tributum, ad iram commo-
uer. 169
Onias annuēte Ptolemæo in Ægypto
oppidum & templum condit. 447
Onias Appollonij vitam oratione p-
meruit. 474
Onias non acquiescens petitioni Iu-
dzorum lapidatur. 199
Onias Pontificis filius in Ægypto tem-
plum Hierosolymitano simile ex-
truit. 178
Onias Pontifex, q & Menelaus, à Rege
abducitur. ibid.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosoly-
mis. 161
Onias & post eum Simon filius Pon-
tifex. 171
Onias, Pontificis Oniæ filius, in Ægy-
pto templū ædificare molitur. 138
Onias Pontifex ad Ptolemæum effu-
git. 314
Oniæ templum in Ægypto extructū.
447.
Opinionis Lysimachi depulsio. 460
Opera Dei. 467
Ophir & Phinees cum 30000. cadunt,
& arca in hostiū potestatem deue-
nit. 79
Oppida refugij. 50. & 60
Oppida curruum. 115
Oppugnatio Ierusalem à Davide sus-
cipitur. 92
Optimates Iudeorum Phasaelū & He-
rodem accusatum veniunt. 323
Oraculum à Ioanne petitur quod ta-
men negligitur. 146
Oratio serui Abrahami & Rebec-
cæ. 12
Oratio Solomonis qua primum Deo
pro acceptis beneficijs gratias agit,
& vt in posterum eum conseruet,
precatur. 112
Oratio Davidis in Iebosthi interfecto-
res acerrima, pœnaque illis inroga-
ta. 91
Oratio Abrahami ad Isacum ante ma-
statum. 11
Ordo castrorum cū tabernaculo. 41
Ordo fabrorum lignariorum in Liba-
no. 109
Ordo

I N D E X.

Ordo cementationum & aliorum operamentorum.	109	Palæstini terga vertunt.	96
Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute præstant.	466	Palæstini in Israelitas signa movent.	76
Origo legum Judaicarum.	471	Palæstinorum triginta millia cæsa.	80
Origo Legum apud Græcos.	466	Palæstinorum fuga.	93
Origo nominis omnium rerum.	3	Palæstinos Ezecias vincit.	137
Orodes rex Armeniæ. Antiochus rex Comagenæ.	263	Panes propositionis.	40
Oronna Iebuszus.	103	Paraphylum mare quomodo Alexandro cesserit dum mouerit in Persas.	29
Oronna arcem Dauidi donat.	ibid.	Paradisus.	3
Ornamenta Solomonis regis.	113	Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus premit.	27
Orphonas Iebuszus ciuis Hierosol. æmulus Dauidis.	92	Pharao Hebræorum masculos necari edicit.	24
Osarsiphus postea Moses vocatus.	457	Pharaonis Ægyptiorum regis somnium nocturnum oblatum.	19.
Osarsiphus Dux Auaris.	ibid.	Pharaonis somnium de septem bobus ibidem.	
Osea impietas & poena.	137	Pharaoni prodigia exhibet Moses.	27
Ossa humana per templum sparsa.	262	Phaceias.	135
Oza Dei arcæ manum amouens è vestigio expirat.	93	Pharisæi Regi non iurant, propterea multatæ Pheroræ vxor pro eis multam persoluit, ob quod beneficium regnum pollicentur.	248
Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra, ob quam vrbe cedere cogitur.	135	Pharisæi Alexandræ Reginæ insinuatim paulatim procuratores habentur cunctisq; regijs commodis fruuntur.	37
Ozias rex Iudæ.	135	Pharisæi administrationis regis consortes, auidi sunt sanguinis.	196
Ozia expeditio & vrbis per eundem restauratio.	ibid.	Pharisæi astuti & arrogantes.	248
Oziz diuitiz & exercitus.	ibid.	Pharisæorum dogma.	261
P.		Pharisæorum in populo licentia.	196
Pacorus equites Antigono in Iudæam mittit.	109	Pharisæorum inuidia & accusatione temeraria multi boni trucidati.	317
Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasaelo, vt legatus iret ad Barchapharnem suadet.	210	Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio sublatu.	268
Pacori dolus & insidia.	324	Phraates interfectus.	ibid.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum.	299	Phasaelus beneuolentiam Hierosolymis habitantium erga se auget.	322
Palatium Tiberiade incensum.	ibid.	Phasaelus ad saxum caput frangit.	325
Palæstina à Phylistino nominata.	7	Phasaelus alliso ad saxum capite vitâ abrupt.	218
Palæstini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.	88	Phasaelus & Herodes Antipatri filij.	321
Palæstini in Dauidem signa mouentes partim occiduntur, partim in fugâ vertuntur.	92	Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quingentis equitibus recipit.	324
Palæstini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos inuasert.	ibid.	Phasaelus Felicem superat, Hyrcanoq; ingrati probum obijcit.	323
Palæstini in Hebræos bellum parant.	86	Phasaelus	
Palæstini Hebræorum regionem populantur.	76		

O P E R V M I O S E P H I

Phasaelus turris & oppidum.	237
Phasaeli turris.	332
Phasaeli ciuitas.	ibid.
Phasaeli Republ. forma.	205
Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.	211
Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Marisam urbem euerunt.	ibid.
Parthi Herodem quoq; comprehendere cogitant, ipse verò recognita, ipsorum manibus effugit.	210
Parthi Antigonus regem constituunt.	325
Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt.	210
Patricidium publica vitæ ac naturæ iniuria	251
Placidus contra Iosephum.	303
Plantarum ante quartum annum fructus prohibiti.	52
Pascha decimaquarta Aprilis dies.	40
Pascha celebratur.	155
Paschatis celebratio.	142
Passio septem filiorum & matris.	473
Patricidæ.	140
Paulimentum ianuar, omniq; alia templi antro illita.	110
Pax nummis redimitur.	135
Pax tempore Iosaphati.	124
Phœnicee & Cadmus Græcarum literarum inventores.	449
Phœnicum de Iudeorum antiquitate testimonium.	454
Præda populo distributa.	59
Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro victoria obtinenda.	126
Precatio Esdræ pro Leuitis qui duxerant externas.	156
Præda ex bello capta.	94
Precatio Solomonis ad Deum.	111
Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.	3
Præda diuisio.	60
Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Herodis fratrem.	326
Prælium inter Abiathonem & Iobab.	99
Prælectio legis Mosæicæ.	156

Præfecti & Duces Salomonis.	169
Præmium piorum doctorum.	123
Præmium obedientium legi.	462
Præsagium de Mose.	24
Pecunia corruptus Iudeus.	208
pella diruta.	193
pegmarum fabricatio.	440
pentecoste.	210
per tribus & familias sortitio.	75
per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses moratur.	34
pestilentia Hierosolymis grassatur.	224
petra ciuitas Arabia.	323
petronius prius de Caij morte literas, quam de nece sibi ipsi inferenda accipit.	272
petronius ad Caium scribit.	271
petronius Iudæis se Caio scribere vel le pollicetur, eosq; ad agriculturam adhortatur.	ibid.
petronium Caius in Syriam mittit, eiq; vt Iudæos eius statuum in templo Dei collocare abnuentes exercitu inuadat mandat.	271
petronio Iudæi Tiberiadē occurrunt, supplicantes ne sacratam urbem vitis imaginibus pollueret.	ibid.
pheroras Herodi, se Cypron alterā ipsius filiam ducturum pollicetur, nō stat promissis.	238
pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam propter ancillā propriam fastidit.	ibid.
pheroras Herodem, dum illum ardentius amare Glaphyram dicit, vehementer commouet.	239
pheroras Herodi se causam perturbationū fuisse ingenuè fateri, & fratri Alexandro reconciliatur.	241
pheroras ac Salome Alexandrū & Aristobulum apud Herodē accusant.	233
pheroras atra veste instructus cum laachrymis ad pedes Herodis accedit, ac veniam petit.	336
pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam mitigat.	ibid.
pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.	339
pheroras Salomes hoc esse commentum ait, quæ tamen vehementer	165

ter negat. 237
 pheroras à mulieribus deceptus. 247
 pheroras vxorem dimittere recusat. 248
 pheroræ Herodis fratri Cæsar tetrarchiam concedit. 219
 pheroræ liberri vxorem beneficijs acculant. 248
 pheroræ coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuè fateretur. 340
 pilatus signa cū Cæsaris effigie in urbem infert, quæ dū populus acriter instat, Cæsaream transfert. 263
 pilatus apud Vitellium accusatus Romanam mittitur. 264
 pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionem concitat. 263
 pietas Iothami. 135
 pietas Iosaphati. 124
 pictores & plastæ Deorum multitudinis autores. 469
 pignus. 54
 pij Israelitæ redeunt ad Roboamū. 117
 pincernæ somnij explicatio. 18
 piorum doctorum in hac vita conditio. 143
 pyxæus Atheniensis portus. 227
 pistoris somnium. 19
 pistoris somnij enodatio. ibid.
 pythium templum ab Herode extructum. 237
 pythonissa Saulum vt mensa apposita vires refoueret, adigit. 87
 philippus Herodis filius. 258
 philippus, Iacimi filius. 302
 philippus ab Antiocho supplicio affectus. 178
 philippus Herodis frater vir modestus & amator quietis moritur. 265
 philippi, Iacimi filij periculum. 298
 philippi ditio Syriæ attributa. 265
 philo Iudæorum legatus à Cæsare repulsus causam Deo committit. 270
 philostratus. 148
 phineis vxor Ioachaben parit & moritur. 71
 phineæ ad Rubenitas oratio. 61
 phinees Zambriâ & Chosbi vno istu transfigit. 49
 phison, siue Ganges. 3

phistion apud Dacos. 262
 primus vini potentiam prædicat. 152
 primitiæ frugum. 40, & 53
 primogenitus ius suum retineat. 53
 principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, æris & gemmarum ad templi structuram conferunt. 105
 principum tribuum sacrificia & dona. 38
 priscorum Vita quam obrem prorogata, nunc non perzquæ. 5
 polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemæi ducem. 168
 pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in præcipuo honore. 216
 pompeius templum oppugnare parat. 200
 pompeius Hierosolyma oppugnat. ibidem.
 pompeius multas præclaras ciuitates ab imperio Iudæorum liberat. 319
 pompeius in Aristobulum mouet. 200
 pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit. 318
 pompeius in Syriam venit, eiq; Aristobulus insignè donum mittit. 199
 pompeius templum ingressus nihil attingit. 201
 pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit. 319
 pompeius Hyrcano pontificatum reddidit. 201
 pompeius vna cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur. 319
 pompeius in urbem venit, eiq; regia domus traditur: Aristobulus cū suis in templum concedit. ibid.
 pompeius fossamq; vallemq; replet, ac diem septimum obseruat. ibid.
 pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat. ibid.
 pompeius Hierosolyma obsidione cingit. ibid.
 pompeius aggeri turres imponit. ibid.
 pompeius cum suis in fanum irrampit. ibid.
 pompeij continentia. ibid.
 poena tergantis. 3
 Poena

O P E R V M I O S E P H I

Pœna furti iuxta legem Moyſis.	230
Pœna talionis.	54
Pœna criminum quæ furore capti Iu- dæi contra gentiles auſi fuerūt.	445
Pœna vim interentis virgini.	468
Pœna Solomoni immittenda, ob De- os alienos receptos.	115
Pœna mulieris pro virgine deſponſa- ta, talis poſtea non inuenta.	53
Pœnitentia populi.	42
Pontius Pilatus Iudæorum præſes.	262
Pontificis aurea corona triplex.	37
Pontificis ornatus.	36
Pontifices apud Iudæos à duobus mil- libus annis denominati filij à patre conſcripti ſunt.	450
Pontifices Hieroſolymitani.	145
Pontifices in vniuerſum octuaginta tres.	295
Pontificum in populo Iudaico nume- rus & ordo.	294
Progenies Aaron.	295
pontificum cum ſacerdotibus diffidi- um.	293
populus in proſeucham conuenit.	305
populus Iſraeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.	34
populus à Roboamo onerum mitiga- tionem petit.	116
populus in propoſito creandi Regem pertinaciter perſeuerat.	74
populum Rex dimittit.	112
popediſ apud Cæſarem à Timidio delatus.	276
porticus præalta ſuper vallem extru- cta.	230
porticus ante templum.	110
poſt diuturnam ac continuam ſiccita- tem repente imber decidit.	271
poſtremum capitulum contra quorū- dam derogationes & maledicta.	456
potentia ad ſalutem data.	22
poripharis vxor de concubitu Iosephū ſolicitat.	18
procæres Hebræorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, cumq; Re- gem declarant.	92
profunditas fundamentorum templi.	110
perſuga Iudæi in arcem ab Antiocho au-	

xilium petunt.	116
progenies filiorum Gomar.	6
progenies filiorum Iauani.	ibid.
progenies Chananzorum.	7
prophetia contra Baſanem regem.	120
propheta ad Ieroboamum miſſus per mendacium reducitur.	117
prophetarum oracula veneranda.	125
propoſitio quam tractandam ſumit Iosephus.	450
1. Ptolemæus Lagi.	462
2. ptolemæus philadelphus.	ibid.
3. ptolemæus Euergetes.	ibid.
4. ptolemæus Philometor.	ibid.
5. ptolemæus Phyſcon in Iudæos gra- ſari deſinit.	ibid.
ptolemæus oppugnatus ab Hyrcano, ſciens plurimum Storgin naturalē valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab op- pugnatione deſiſtat, præcipitandos locat.	189
ptolemæus Aſiæ regnum ſibi oblatum Demetrio tradendum ſuadet.	185
ptolemæus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Siriam venit.	184
ptolemæus Epiphanes rex Ægypti, in Syriæ Reges mouet.	168
ptolemæus fratres Ioannis vna cum matre occidit.	315
ptolemæus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudæam mouent.	174
ptolemais à Cleopatra oblecta & ex- pugnata.	194
ptolemais vi expugnata.	ibid.
ptolemæus Lathurus rex Ægypti à ma- tre Cleopatra e regno eiectus Pro- lemaidensibus auxilio venit.	193
ptolemæus Sepphorim aggreditur.	ib.
ptolemæus eiectus ex Ægypto.	194
ptolemæus Mennæus pecunia multat- us.	200
ptolemæus Aſochim Galiliæ oppidū vi capit.	193
ptolemæus Philadelphus.	2
ptolemæus vt maiorem terrorem Iu- dæis incutiat, humanas carnes co- quere iubet.	193
ptolemæus Herodis militum Dux in- ciſectus.	

I N D E X

Interfectus.	327
Ptolemæus Præfectus interficitur.	213
Ptolemæis à Ptolemæo obfessa.	193
Ptolemæi.	314
Ptolemæi erga Hyrcani matrē ac fratres crudelitas.	315
Ptolemæi Epiphanis filii, philometor & physcon.	172
Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donationem collata.	167
Ptolemæi filius minorem Antigonii filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.	321
Ptolemæo à genero infidię structę quę etiam de causâ filię ab eo abstracta, Demetrio promittitur.	184
Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Cæsari statuas posuerint fiv mittant, scribit.	285
Pueri leges ediscant.	52
Puerorum constantia.	475
Puerperę leges.	40
Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissâ. fol.	324
Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.	210
Purificationes corporum.	468
Purificationes in sacrificijs.	467
Puteus.	54
Phrurza festa.	161
Pseudalexander, 259. Romam pervenit. ibid. Cæsari imponere non potest.	ibid.
Pseudopropheta ex Ægypto Iudæos in Oliueti monte prodit.	293
Pseudoprophetę placentia prædicūt.	124.

Q uadragesima dies & noctes Moses ieiunat.	34
Qualis vxor sacerdoti ducenda.	41
Quando ædificatio templi sit incepta.	110
Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.	29
Quando & quomodo iuramentũ seruandum.	63.

Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.	296
Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.	267
Quare Moles Israelitas non duxerit per Palæstinam.	28
Quas vrbes Iudæi receperint inhabitandas.	320
Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.	308
Quatuor reges trucidati.	59
Quatuor Paradisi flumini.	3
Quę in templo posita fuerunt.	464
Quę hosti potissimũ in militia opponenda.	73
Quę homines immundi.	40
Qui homines ad sacerdotium euecti.	467
Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.	279
Quid potissimum ex huius historię lectione peti debeat.	2
Quid Græcorum prudētissimi de Deo sapuerunt.	466
Quidam rerum fastigiũ affectant.	283
Quinque reges Sodomitarum.	8
Quinquaginta Iudæorum millia Seleucię occisi.	275
Quirinus Syrię censor.	260
Quirinus ut ciuium facultates percēleret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret in Iudæam venit.	260
Quirinus in Syriã à Cæsare ut iura populis redderet mittitur.	261
Q. Pompeius Consul cū alijs quibusdam ad Claudium pervenit.	283
Quintilius Varus Syrię præfectus.	250
Quintiliam Caius torquere iubet, quę nihil faretur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.	276
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.	22
Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolyma ædificarint.	459
Quomodo Hierosolyma expugnata.	215
Quomodo Abraham* Assyrios aggressus tam captivos quam reliquã prædã victor reduxit.	9

O P E R V M I O S E P H I

Quomodo Moses populum ex Ægypto in Sina montem eduxit.	10
Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chananzæ contigit.	16
Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flegitjs eorum offensus.	9
Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.	463
Quomodo è Chetura Abrahamo nupta Trogloditarum gens provenit.	11
Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futuræ suæ felicitatis prenuncia in fratrum inuidiam incurrit.	16
Quomodo Mose duce Ægyptum reliquerunt.	28
Quomodo Iosephus in Ægyptum uenit, & fratres tandem in sua potestate habuit.	17.

R

R abatha obsidione cingitur.	95
Rachel ex partu moritur.	16
Rachel insigni forma prædita.	13
Rachel parentis Deos aufert.	14
Rachel Iacobo Balam adducit.	ibid.
Rachel exploratores contegit.	57
Raguel Mosi vnâ ex filiabus nuptum tradit.	26
Raguel ad Mosén, in desertum Sinai peruenit.	33
Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis iudices diligendos consultat.	ibi.
Rapsaces conuocato Ezechia in colloquium, deditionem suadet.	139
Ratio affectus domina.	479
Ratio principatum passionis obtinet.	473
Ratio periti cultoris officio fungitur.	ibi.
Razarus cum Adero hostis Salomonis.	115
Rebellio Antiochenum & ultio subsequuta.	185
Recitatio beneficiorum Herodis in fa-	

lios collatorum.	146
Reconciliatio inter Herodem & filios facta.	318
Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.	317
Rex Hierosolymitarum In Gabaonitas mouet.	59
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu lætatur.	24
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.	114
Regis Persarum mandatum, ut de domesticis inuocatus eum accederet.	152
Regis erga Iudæos liberalitas.	165
Regis ad septem fratres adhortatio.	47
Reges pastores vocati.	452
Regum Ægyptiorum cum pastoribus pacta.	ibi.
Regia Herodis	441
Regia Ieroboami.	116
Regia ab Iudæis obsessa.	256
Regiæ literæ pro Iudæorum incolumitate.	160
Regiæ domus, aliæq; aulæ.	213.
Regiæ callidum contra Antigonum consilium.	36
Reformatio cultus Dei.	137
Reipublicæ forma Hierosolymis instituta.	155
Religio in Israelitico populo renouata.	120
Repetitio præceptorum legis.	408
Res inmundæ.	40
Responsum diuinum ad Iosux præcepta.	52
Responsum Syris legatis datum.	122
Responsio Eleazari ad Ptolomæi litteras.	166
Responsio ad obiectionem de Asini capite.	408
Restauratio cultus diuini.	132
Rixæ muliebres.	238
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis paræ æreorum numerum facit.	118
Roboamus moritur, ei que Abias in regno succedit.	ibi.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.	116
Roboami vrbes manitæ.	117

Roboam

INDEX

Abboami vxores & liberi.	ibi.	Sabachis.	102	
Romanus exercitus hybernatum dimissus.	212	Sabinus Herodis pecuniam & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.	255. & 343	
Romæ rumor Tiberiata esse incolumen spargitur.	269	Sabinus in corpus adacto capulo tenus gladio suam et manu optatum interitum quærit.	272	
Romani ex magnis diuitijs non minimam patre in ruinis inueniunt.	439	Sabinus cū Germanis satellitibus Cesaris interfectores quærit.	279. Apprenas frustatim laceratus.	ibi.
Romani urbem ac victoriam potiuntur.	463	Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut impetium committatur Claudio ait.	283	
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.	447	Sabini avaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat.	256	
Romani totam funditus erant civitatem ac templum.	436	Sabzus homo seditiosus auertit Israelitas à Davide.	101	
Romani cloacas rimantes & sepulcra euentes, multas opes inueniunt.	435	Sacra scriptura liberis à teneris vngulculis proponenda.	481	
Romani pugnam expectant.	446	Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.	456	
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romanam perducunt.	320	Sacerdotes arcam Dei, in qua decem Præcepta tabulæ lapideæ inscripta asseruabatur, in suum locum deponunt.	111	
Romanorum in Iudæos humanitas.	313	Sacerdotum tribus quatuor, quarum singulæ plus quam 5000. hominum habent.	464	
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur.	311	Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseverantia.	39	
Romanorum de Iudæis triumphus.	313	Sacerdotum reditus.	46	
Romanorum notitia sero ad Græcos peruenit.	451	Sacræ pecuniæ bona pars militum furto disperit.	256	
Romanorum erga Iudæos magnanimitas & modestia.	453	Sacrificium pro gratiarum actione.	39	
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus decessit.	20	Sacrificium Cain & Abel.	3	
Ruben noctu venit ad puteum.	17	Sacrificium mensis Octobris.	89	
Ruben fratris uicem remoratur.	ibi.	Sacrificium sponte sua accenditur.	38	
Ruben Iosephum in puteum projiciendum obsequium suadet.	ibi.	Sacrificium si quis sciens peccauit.	39	
Rubenitarum responsio.	81	Sacrificium & precatio Samuelis.	78	
Rufes & Gratos Herodis exercitus Prefecti in Romanorum partes se transferunt.	256	Sacrificium Pentecostes.	40	
Rumor vanus de Herodis morte sparsus.	217	Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.	108	
Rura mirabilis magnitudinis.	440	Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.	39	
Ruth foetus suum ad pedes Bozi cubat.	70	Sacrificia.	18	
Ruth in Bethlehem proficiscitur.	69	Sadocus & Abiatharus filios ad Davidem mittunt.	99	
	5	Sadoci Pontificis genealogia.	107	
Saba regia obsidione cincta.	25	Sadduceorum opinio.	161	
Sabbathum.	3			
Sabbathum Iudeorum.	455			
Sabbaticus fluvius.	439			

T t t 4

Sabbat

O P E R V M I O S E P H I

Salte ciuitas ad orientem Bubostis Bu-		eius coniunx alteri nuber.	62.
minis posita	451	Samson Palæstinorum fruges combu-	
Salome filiã ad effutienda & proden-		ric.	ibi.
da secreta cõiugum colloquia pel-		Samson traditus Palæstinis.	ibid.
licit.	239	Samson Asini maxilla mille viros in-	
Salome.	258	terficit.	ibid.
Salome & alix Herodis filios calum-		Samson fontē impetrat precibus.	69
nijs appetunt, eolq; parenti infen-		Samson Gazæ portas reuullas aufert.	
fos reddunt.	230	ibid.	
Salome mortua.	261	Samson natus.	68
Salome male audit & vxores regiæ		Samson Palæstinam virginē ducit.	ibi.
male ei volunt.	239	Samson Leonem nudis manibus dis-	
Salome hæreditatio odio Mariammæ		cerp t.	ibid.
filios prosequitur.	233	Samson Thamnitis ænigma proponit.	
Salome & Alexas in circo clausos lu-		ibid.	
dæos domum dimittunt.	254	Samson sui robotis causam Dalaiæ a-	
Salome. Alexandra cognominata, A-		perit, Palæstini oculis orbatum vin-	
ristobuli vxor, Alexandrum Imma-		ctumq; abducunt	69
um regem constituit.	193	Samson cum 3000. Palæstinorum mo-	
Salis Aegyptios in suam potestatem		ritur.	ibid.
redegit.	451	Samson 20. annos regnat.	ibid.
Samæas populum consolatur.	118	Samsonis natiuitatē angelus nunciat.	
Samaritæ ab ædificatione templi lu-		62	
dæos prohibent.	150	Samsonis vxor Thamnitis aperit enig-	
Samaritæ templi ædificationem pro-		ma.	ibi.
mooue volentes reijciuntur.	154	Samuel Saulo in itinere euentum, vt	
Samaritæ templi ædificationem im-		ipsum verbis fidem habeat, prædi-	
pedire cogitant.	ibid.	cit.	74
Samaritæ iudæis infensi.	155	Samuel Saulum ad conuiuium dedu-	
Samaritæ templi & vrbis restauratio-		cit	74
nem impedire conantes magis pro-		Samuel Saulum obiurgat.	78
movent.	154	Samuel Regem Saul accusat.	76
Samaritæ aliquot Galilæos Hierosoly-		Samuel Saulum ex Dei mandato cum	
ma petentes interficiunt.	290	Amalecitis bellum vt gerat commo-	
Samaritani Tirathabæ Garizim occu-		nescit.	77
paturi conueniunt, quos Pilatus vin-		Samuel Deum Saulo conciliare con-	
cit, fundit, ac in fugam compellit.		tur.	78
264		Samuel Israelitis incommoda sub re-	
Samaritarum & aliorum ad Camby-		gibusterenda indicat.	74
sem scripta de templi ædificatione		Samuel innocentiam suam populo re-	
auertenda.	150	stam facit.	76
Sameas e iudicibus vnus, Hyrcano re-		Samuel populo peccata & ingrati-	
liquisque iudicibus eadem ab He-		tinem exprobrat	76
rode imminentem prædicit, cuius		Samuel Saulo iram Dei & regni amif-	
rei veritatem postea euentus com-		tionem denunciat	78
probauit	205	Samuelis de hostibus victoria.	73
Sameas propheta Iudæorum impieta-		Samuelis anima Saulo vitæ belli cum	
tem arguit.	118	Palæstinis euentum prædicit.	68
Samphæ & Emmaus cremata.	257	Samuelis mors & sepultura.	84
Samson Alca. vietas aliquos trucidat		Samuelis ad Israelitas oratio.	72
		Samuelis	

I N D E X

Samuelis ad salutarem Penitentiam adhortatio.	73	Saul contra Davidem proficisci desi- stit.	86
Samuelis prophetae de rege Saul ad populum oratio.	74	Saul contra Dei mandatum & Samue- lis voluntatem victimas ad altare offert.	76
Sauueli D E V S Elis & filiorum pœ- nam ostendit.	70	Sau us è regno ventriloquos ac ar- tios eiecit.	86
Samuelem populi voluntas contristat.	73	Sau us Palæstinos cum copiis aduen- tare audiens ad oraculum Dei con- fugit	ibid.
Samuelem consolatur Deus.	ibi.	Saulus Pythonissam Samuelis animā excitare iubet.	ibid.
Samuelem Deus regem creare iubet.	ibidem	Saulus Samueli de necessitate sua con- queritur, eumque contulit.	ibid.
Samuelem Anna Heicanz coniunx genuit.	70	Saulus Davidem in Cilla hærentem obsidere conatur.	84
Samuelem Deus Bethlehem Davidem in regem ut vngat, mittit.	79	Saulus cum filius in Palæstinarum pu- gna reliquo exercitu solo fugatoq; cadit.	88
Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiores reddit.	74	Saulus seipsum interficere molitur, eumque iuuenis Amalecita iuvat.	ibidem
Samuelem Saulus accedit.	ibid.	Saulus è subditorum conspectu sese subducit.	75
Sanctuarium.	35	Saul procerâ statura.	ibid.
Sanctum sanctorum.	ibid.	Saul rex à populo declaratur.	ibi.
Salpædis filiz parentis loco hæredita- tem capiunt.	50	Saulus asinas amissas querit.	74
Sapientia Abrahami.	8	Saul Melcham prius Davidi nuptam alij elocat.	85
Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.	9	Saulus Davidem remittit patri.	79
Saræ obitus Abrahami coniugis.	11	Saulus regnavit annis 38.	88
Saramalla Herodis legatus ad Phraa- tem Parthorum regem.	216	Saul Iabesinis auxilium promittit.	75
Sareptanz viduæ, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.	121	Saul recuset regiam dignitatem.	74
Saturninus & Volumnius Syriz præ- sides Herodi Arabes reconciliant.	241	Saul Davidem timet.	83
Saturninus eiusq; filij moderatâ sen- tentiam profertunt.	244	Saulus Abimelecho, quod Davidem armis atque comitatu instruxe- rit, exprobrat.	ibid.
Saul nomen suum apud omnes He- bræos inclytum reddidit.	73	Saulus in Davidem spiculum eiacula- tur.	81
Saul laudatur à populo.	ibid.	Saulus Davidem Palæstinis interfi- ciendum obtudere dolo conatur.	80
Saul Ammanitas & Naasen regem oc- cidit.	ibid.	Saul Davidi filiz coniugium promit- tit, si sexcenta Palæstinarum capita afferat.	ibid.
Saulus Davidem in satellitium assu- mit.	79	Saulus clam odit Davidem.	ibid.
Saul recensito milite in tribu Iuda tri- ginta milia invenit.	78	Saulus Davidem ex satellite tribu- num facit, ut sæpè hostibus obie- ctum aliquis casus è medio tolle- ret.	ibid.
Saul Amalecitarum vrbes expugnat.	ibidem		
Saulus Davidi filiam Melcham sue Michol collocat.	80		
Saul Davidem tollere cogitat.	81		
Saul malignum in Davidem animum prodit.	82		

O P E R V M I O S E P H I

Saul tria millia sibi & Ionathæ filio satellitum conscribit.	76	Sauli edictum, quod Ionathas in scine violat.	77
Saul Palestinorum castrum expugnat. ibidem		Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.	74
Saul Agagum Amalecitarum regem caput, & contra Dei mandatum servat.	78	Saulum Samuel in regem vngit. ibid.	
Saul tumultum esse in castris Palastinorum certior factus, eos adoritur.	77	Saulum quidam comitantur, quidam verò contemnunt.	78
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.	78	Saulum Samuel iterum vngit in Galgala.	ibid.
Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.	78	Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lyfimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta exponendos.	459
Saul Davidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.	82	Scala Iacobi.	13
Saul per sortes causam irati Dei perquirat.	77	Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.	318
Saul proprium filium mori paratum interficere conatur.	77	Scaurus Coelestiyæ Præfectus.	203
Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficientibus in humum collabitur.	87	Scaurus Romanorum dux.	318
Saulus suam malitiam & Davidis innocentiam agnoscit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius familiam saluam esse pateretur.	84	Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.	438
Saul semper victor.	77	Scythæ.	470
Saulus Davidem collaudat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades reverteretur, hortatur.	86	Sebas.	103
Saul armatos, qui Davidem ad se pertrahant, mittit. qui prophetare incipiunt, tandè ipse quoq; eo prope-rans, agere Prophetam incipit.	81	Sebaste expugnata, diruta, eiusq; habitatores abducti.	315
Saulus Davidem insequitur, eumque circumuentum cõprehendisset, nisi nunciis reuocatus fuisset.	84	Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidione cingunt.	315
Saul Davidem in Engadonorum agro quarit, speluncam in qua David cum sua cohorte delitescibat, ingreditur.	84	Sebastum portum Herodes in honorem Cæsaris ædificat.	250
Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Davidem accusat.	83	Sedecias à Hieremia petitem confilium, principum metu negligit.	144
Sauli filia Davidis amore capitur.	80	Sedecias a pseudoprophetis seductus.	143
Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.	75	Sedecias ab Ægyptiis deficit. ibid.	
Sauli contra adversarios lentitas.	75	Sedecias noctu fuga sibi consulens, à Babylonis capitur.	144
Sauli contra Ammanites bellum. ibi.		Sedecias rex Iudæ ab aulicis & falsis Prophetis seductus Hieremiam nō audit.	143
		Seditio inter Iudæos & Samaritas de templo.	164, & 182
		Seditio Hierosolymis cõtra Herodem & Hyrcanum.	324
		Seditio contra Mosen propter egestatem & seditiosorum pœna.	41
		Seditio in Paschatis festo.	254
		Seditio alia contra Mosen.	46
		Seditio in vrbe Tiberiade.	298
		Seditio	

I N D E X.

Seditio aduersus Iosephum.	301	Sepphoris & Tiberias maxime Galilæorum vires.	207
Seditio aduersus Moysen.	44	Sephoritarum discrimen.	257
Seditio in populo mortuo Iosepho.	171	Sephoris capta eiusque incolæ sub hasta venditi.	257
Seditio in vrbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.	319	Sephoris Galilææ caput.	262
Seditio & defectio Tiberiensium.	302	Seron Cœlesyriæ præfectus in Iudam mouens ab eo fugatur.	174
Seditio Alexandriæ inter Iudæos & Græcos.	284	Scenopegiæ festum.	112
Seditionis Alexandriæ causa.	463	Spectacula Cæsareæ celebrata.	436
Seditionem Gamala Iosephus concitauit.	302	Seth Adami filius vir optimus.	4
Sedecix mors.	145	Sauitia Herodis.	335
Sehon Amorrhæorum rex interfectus.	46	Sex. Cæsari Herodes pecuniam numerat, Cœlesyriæ præfectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasaëli fratris hortatu obsidionem soluit.	205
Seleucus Gryphi filius cum Antiocho Cyziceno bellum gerit.	194	Sex. Cæsar ad Hyrcanum, vt Herodem absolueret, scribit.	ibid.
Seleucus & Nicanor.	474	Sex. Cæsar administrator Syriæ.	ibid.
Semeis veniam consequitur.	101	Sexus frater acriter increpat Antiochum.	478
Semeis quomodo puniendus.	105	Sexti fratris magnanimitas.	478
Semeis in Dauidem iniuria.	98	Sextum Cæsarem Bassus dolo necat.	322
Semei pœna & mors.	107	Siba heri falso accusari opibus potitur.	98
Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis.	1	Sibyllæ de Babylonica turri vaticiniû.	37
Senacheribî iuramentum & eius violatio.	139	Sicarius.	294
Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudæorum.	179	Sicarij nonæ calamitatis. auctores.	447
Senatus consulto & decreta Iulij Cæsaris de honoribus, priuilegijs, præ-eminentijs, libertatibus & immunitatibus Iudæorum.	204, & 206	Sicima pascuis percommoda.	17
Senatus Claudio suadet vt imperium delatum resignet.	282	Sicimitæ profugi in petra comburantur.	67
Senatus populusque Caij trucidatores quaerit.	280	Siccitas diuturna & sterilitas in Iudæa.	226
Senex quidam vxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoque precipitat.	213	Sideritis.	37
Seniorum consilium salutare.	116	Signa legis.	52
Sententia in filios Herodis.	337	Significatio tabernaculi fabricæ & sacerdotis ornatus.	37
Septem viri c' Sauli progenie ad supplicium Gabaonitis traduntur.	102	Silas Agrippæ prioris fortunæ aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit vt vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.	235
Septum circa templum.	111	Sila Regis satellitum præfectus.	109
Septem fratrum ad Antiochum oratio.	476	Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignationem non dissimulans in custodia relinquitur.	385
Septuaginta interpretes.	2. & 462		
Sepultura Dauidis splendida.	101		

O P E R V M I O S E P H I

Silonis à Iudæis pecunia corrupti do- lus.	326	Syros obsecratos Elifusus in Samariam ducit, eoque suadente Ioramus li- beraliter ac splendide costructatos, remittit.	128
Syllæus capitis damnatus.	244	Sissara cum suo exercitu trucidatur.	65
Syllæus Arabs cum Salomem in vxorē peteret repulsam patitur.	239	Sisares siue Sissara præfectus exerci- tus.	64
Syllæus Herodem apud Casarem ac- cusat.	242	Socrates cinis Atheniensis.	470
Syllæum Antipater Romæ apud Cæ- sarem accusat.	248	Societas Davidis & Iorami.	92
Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tuto emergere posse spe- rat.	436	Sodomitas Deus excæcat.	10
Simon Gioræ filius.	443	Sodomitarum clades ab Assyriis acce- pta.	8
Simon Ionathæ frater Bethsuram oc- cupat.	186	Sodomitarum flagitia.	9
Simon Ionathæ frater conuocato in templum populo, se patris ac fra- trum vestigia sequuturum pollice- tur.	188	Sohemus ab Herode beneficiis orna- tus.	214
Simon Ionathan Absalomi filium Iop- pen, vt habitatores inde eijceret, mittit.	ibid.	Sohemus propter Mariammen Hero- di suspectus interficitur.	ibid.
Simon & Leui Sicimitas contruci- dant.	15	Sohemus mandata regia effutit.	223
Simon Ionathæ frater Ioppen occu- pat.	187	Sol in motus consistit.	59
Simon Hierosolymorum arcem expu- gnat.	188	Solyma postea Hierosolyma vocata.	9
Simon à Romanis capitur.	437	Solomon Chananæorum reliquiastri- buta pendere cogit.	114
Simon proditor patriæ.	474	Solomon utrunq; puerum secari man- dat.	108
Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatut, eidem reconciliatur.	286	Solomon ex sermone & gestu mulie- rum matrem infantis viui agnoscit.	108
Simon satellites Iosephum excitat.	301	Solomon post obitum Davidis rex Is- raelis.	107
Simon obtruncatur.	257	Solomon ab Iromo fabros & opera- rios petit.	109
Simonē Iosephus per insidias capit & abducit.	307	Solomon Tyrio Regi anigmata quæ- dam explicat.	113
Simon Boethi filius in Theophili Pō- tificis locum surrogatur.	284	Solomon coniurationum modos, qui- bus Demones fugantur, conscripsit.	109
Simon Herodis seruus.	257	Solomon sapientiā à Deo petens tan- tū, & diuitias consequitur.	108
Simon insidiis Ptolemæi generi sui caprus & interfectus.	315	Solomon populum ad laudes Dei gra- tiarum actionem & preces hortatur.	112
Simon Camithi filius Pontifex.	262	Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.	109
Simonis aduersus Iosephum consiliū.	302	Solomon Regina anigmata cum pru- dentia explicat.	114
Simonem & Ioannem & alios nume- ro septingentos viros Titus ad Ita- liam portari præcipit.	439	Solomon exteras matrimonio sibi iū- gens, seducitur.	115
Syri cum Ammanitis in Dauidem mo- uent.	95	Solomon	

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumque constituit.	107
Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.	113
Solomon vrbes aliquot condit.	ibid.
Solomon Tyro artificem accersit.	110
Solomon Reg. nq̃ liberalitatem remunerat.	114
Solomon Dauidi ex Bersabe natus.	96
Solomonis in templi dedicatione sacrificia.	112
Solomonis solium ex ebore factum.	113
Solomonis regia tredecim annis absoluitur.	112
Solomonis tempore pax viget.	109
Solomonis sumptus quotidiani.	ibi.
Solomonis currus & equites.	ibi.
Solomonis sapientia & prudentia.	ibi.
Solomonis templum mense Octobri consecratum.	111
Solomonis victimæ igne cœlesti absumuntur.	112
Solomonis classis.	114
Solomoni Deus promittit bona.	112
Solomoni pleriq̃ Reges exquisita munera mittunt.	115
Solomoni Deus in somnis oblatus, q̃ maxime cuperet, cum postulare iubet.	108
Solomoni iuramento regnum promittitur.	104
Salomen Herodes ad Alexæ coniugium compellit.	247
Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiis mundi.	147
Somnij Pharaonis enodatio.	19
Solius Antigoni caput.	329
Solius in templo coronam aureâ Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.	215
Stola pontificia in castello Antonia deposita.	264
Strabo.	216
Stratonis turris & matutina Cæsarea nominata.	192
Stola pontificia in cuius potestate fuerit.	230
Stolæ Levitarum.	111
Stirpis Achabi excisio.	132

Stupri pœna.

58

Sulacus magnis copiis Iudæam inuadit.

119

T.

Tabernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.	fol. 32
Tabernaculi & sacerdotum dedicatio.	ibid.
Tabernaculi diuisionis significatio.	35
Tabernaculorum festum.	39
Thadamora siue Palmira.	113
Talentum 600 coronati.	470
Tapsensium trucidatio.	115
Tharbis Aethiopum Regis filia Moïsi coniugium petit.	25
Tharsus Pauli patria.	6
Thaumastus Cæsij seruus potu libertatem impetrat.	268
Theatrum & amphitheatrum	218
Theatrum & Athletica certamina aliq̃; spectacula ab Herode instituta.	215
Theatrum.	278
Terra aranda.	52
Terramotus in Iudæa, quæ circiter 10000. hominum opprimunt.	210
Templum Hierosol. oblectum.	177
Templum integro triennio desertum.	175.
Templum, regia, & vrbs spoliata, incensa & diruta.	145
Templum dedicare.	230
Templum ædificare coeptum.	153
Templum in partes duas diuisum.	110
Templum in monte Garizin.	163
Templum quando dedicatum.	154
Templum concedente Ptolemæo, in Aegypto ædificatur.	183
Templi ac porticus descriptio.	464
Templi Hierosolymitani diuitiæ vendite.	201
Templi vasa à Babylone Hierosolyma remissa.	1150
Templi pars exterior & ima vrbs capta.	215
Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit.	295
Tempus exitus ex Aegypto.	28
T t t	Termini

O P E R V M I O S E P H I

Termini terræ non mouendi.	52	celebrat.	452
Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moſen.	24	Titus per omnes Syriæ ciuitates ma- gnificentiffima ſpectacula celebrat.	439.
Theophrastus.	454	Titus Hieroſolymæ excidium miſera- tur.	ibid.
Theſaurus ad templi ſtructuram con- geſtus.	194	Titus Veſpaſiani natalē celebrat.	437
Theſauri diuini cuſtodes Moſis poſte- ri.	105	Titi ad Antiochiam aduentus.	419
Tiberius mathematicorū diſciplinis addictio: Galbæ Romanorum prin- cipatum prædicit.	269	Tiri erga populum miſericordia.	311
Tiberius Caio Romanū imperiū ac Ti- berium fratrem commendat.	ibid.	Tormenta.	476
Tiberius Alexander Iudææ præſes.	290	Thucydides ſerupuloſiſſimam ſui tem- poris hiftoriam conſcripſit.	449
Tiberius Iſidis ſactificos & Idā in cru- cem agit, & Mundum in exiliū ab- legat.	264	Tutris verſus occidentem extructa.	443.
Tiberij funus.	264	Trabes & parietes auro in Cruſtati.	110
Tiberienſes in Iosephum amarulenta diſteria iaciunt.	307	Trachonitæ latrones.	244
Tiberienſes Iosepho bellum inferre cogitant.	307	Trachonitæ ab Herode deficiētes Du- cum opera imperata facere cogun- tur.	236
Tigris.	3	Trachonitis Herodi donatur à Caſa- re.	241
Tigranes.	169	Translatio Bibliorum in Græcam lin- guam.	167
Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur.	176	Translatio Iſraelitarum.	136
Timothei milites viſti.	ibi.	Tres in vrbe Tiberiade factiones.	298
Tiro vetus Regis miles Herodis ſcui- tiam execrat.	337	Tres Iudæorum ſectæ, Phariſæi, Eſſen- i, Sadducei.	186
Tiro Herodem alloquitur, & dum im- modeste inſtat à ducibus & militib. in carcerem conijcitur.	245	Trecenta ſtadia, nouem milliaria Ger- manica.	212
Tiro cum trecentis ductoribus militū apud populum accuſatus interfici- tur.	ibid.	Tribus Rubē, Gad & dimidia Manafſis Amoritidē terram expetunt.	50
Tiro à Regis tonſore & proprio filio ſe Regi inſidias ſtruxiſſe accuſatus.	ibidem.	Tribunal.	112
Tironem cum filio Herodes compre- hendi iubet.	337	Tribus Iudæ, quod in ſcijs Iſraelitis re- gem reduxerit, accuſatio & excuſa- tio.	101
Tyriorū annales & Menander de bel- lo Salmanaſaris contra Tyrios.	138	Triclinium, in quo Herodes cū conui- uiſ exnatus fuerat vacuū ſine cuiuſ- que noxa concidit.	214
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.	280	Tria milia Iudæorum cæſa.	255-345
Titus militibus agit gratias.	435	Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.	187
Titus fortibus militibus præmia pol- licetur.	436	Tryphō ad regnum euectus naturam ſuam oſtendit.	189
Titus militibus prædā largiter diſtri- buit.	ibid.	Tryphon fraudulēter ſpem fratris re- dimendi, propoſitis conditionibus facit Simoni.	188
Titus aduentus ſui gratulatoria ſacra		Tryphonis milites ei inſeſti, ad Cleo- patram Demetrii vxorem deficiūt, quæ Antiocho Sotere coniugium & regnum offert.	189
		Trypho-	

I N D E X.

Tryphonis ezdes. 119
Triumphus magnificencia. 439
Tropæa armis contextas imagines Iu-
dæi putant. 235

V.

Valerius Asiaticus se Caij ezdis au-
torem optat. fol. 280
Valerius Gratus Iudæorū præses. 262
Valles ingentes, in quibus templum
fuit extractum, explentur. 111
Vardane cælo principatus, Gotaræ e-
ius fratri committitur. 290
Vologesus Parthorum Rex. ibid.
Variæ historiographorū differentia. 1
Varus literas terentem, iniuste suppli-
cio tradit. 298
Varus Antipatro dicendi præ se pote-
statem facit. 251
Varus Hierosolyma peruenit, ac legio-
nem obsessam liberat. 257
Varus seditiosos Hierosolymis com-
pescit. 256
Varus seditiosorum duces ad Cæsare
mittit. 258
Vari tyrannis & regni cupido. 298
Vardanes post patris Artabani obitū
Romanos bello impetere cogitat,
id quod Izates dissuadet. 290
Vas æneum mare appellatum. 110
Vaticinium de exercitu à Babylonico
ducendo & reliquijs Iudæorum in
captiuitatem abducendis. 146
Vaticinium de excidio Ninivæ. 136
Vaticinium de captiuitate Babylon-
ica & inde liberatione. 143
Vaticinium de Adadi morte & regno
Azaeli tradendo. 128
Vaticinium de Iudæorum poena. 141
Vaticinium Hyrcani de filiis. 192
Vaticiniū contra altare in Bethel. 117
Vestigalia Cœlesyriæ Iosepho addicū-
tur. 170
Venenum capitis damnato ad biben-
dum datum sine mora cum necat.
251. 342.
Venenum. 54
Ventidius Romani militis dux pecu-
nias aufert Antigono. 326

Ventidius Silonem cōtra Parthos ad-
cessit. 219
Ventidius ezso in pugna Pacore Par-
thos profligat. ibi.
Veranium & Broccū Senatus ad Clau-
dium mittit, qui cum non per vio-
lentiam imperium esse affectandū
doccant. 282
Verbum Dei nunquam sine omni fru-
ctu. 237
Verbum Dei ad Iacobum. 13
Verborum Manethonis repetitio. 458
Veritas oraculorum diuinorum. 121.
130. 141.
Veritas historiarū Iosephi. 109
Vertex fecundus, omniq̃ue planitie
mollior. 449
Vespasianus Paci tēplum ædificat. 440
Vespasianus & Agrippa Tyrum perue-
niunt. 309
Vespasiano Romani obviam proce-
dunt. 438
Vestes triumphales Vespasiani & Tit.
439. 111
Vestes sacerdotales. 111
Viatores à pomis maturis non arcen-
di. 58
Vix circa Hierosolyma silice strata.
115.
Via per Iudæā exercitui Ægyptio clau-
sa vi aperitur. 148
Victima cœlesti flamma absumpta, au-
xiliū diuini indicium. 78
Victoria Alexandri à Dario reportata.
162.
Victoria rationis. 476
Victoria Deo tribuenda. 65
Victoria Achabī à Syris reportata. 123
Virgo constuprata. 53
Vires regni Iſraëlitici fractæ, & à Deo
restauratæ. 133
Virtus animæ. 445
Virtus militum Danidis, Ioabi præfer-
tim. 92
Violatio fidei & ultio eā subsequens. 199
Vitellius in locū Iosep. Caiaphæ Ponti-
ficis Ionathā Anani filiū surrogat. 264
Vitellius Hierosolyma peruenit, & à
Ionatha in fratrem eius Pontificatū
transfert. 265
Vitellius

OPERV M IOSEPHI INDEX.

Vitellius Hierosolyma peruenit, Iu-
dæis vectigal remittit, eiq; stolam
sacerdotalem reddit. 264
Vitellius cū Ariabauo fœdus facit. 265
Vires plantandæ. 52
Vitulæ Ieroboami cur factæ. 116
Vius p; principi, imago. 141
Vologelum Parthorum Regem proce-
res, vt Izatem interficiat, rogât. 290
Volumnius & alij Herodis filios capi-
te plectendos esse pronunciât. 245
Vonones Parthorum Rex ab Ariaba-
no pulsus. 262
Vonones Syllano Syriæ Præfesto fesc
tradit. 263
Vota & prandium ante triumphû. 439
Ultima verba Eleazari in igne. 476
Virio diuina in Ethnicos sacra Biblia
tractantes. 167
Vna nascendi & moriendi omnibus
ratio. 479
Vnguentum sanctum. 38
Vrbs Roma summa cum alacritate &
claritate Vespasianum suscepit. 438
Vrbes Iudæis ademptæ. 201
Vrias cum quibusdam assultû ad mor-
tia faciens, à suis, vt mandatum il-
lis erat, cū Ammanitæ erumpe-
rent, deseruit. 95
Vrias cum aliquot alijs occûbit, quod
mor regi p nunciû significatur. ibi.
Vxorcs Elau. 13

X.

Xanticus Macedonibus est Aprilla.
fol. 28.
Xerxes Rex Persiæ. 155
Xerxes Iudæis fauet. ibid.

Z.

Zacharias lapidatur. fol. 133
Zambrias. 49
Zambri aduersus Mosén oratio. ibid.
Zamates seipsum concremat. 120
Zeiotæ. 443
Zenodorus miserè perit. 228
Zenodorus ex rapto viuit. ibid.
Zipheni rursum Dauidem in eorum
esse regionē Saulo renunciant. 85
Zipheni Saulum Dauidem in agro suo
morari certorem faciunt. 84
Zoilus Stratonis turris & Doræ Tyran-
nus. 193
Zoilus & Gazai à Ptolemæo contra Iu-
dæos auxilium petunt. ibid.
Zolus captus. ibid.
Zorobabel ex oratione sua laudem &
munera præclara consequitur. 153
Zorobabel tertius satelles mulierum
vim præpollentem primum osten-
dens, mox veritati, vt infractæ pal-
mam attribuit. 152
Zorobabel. ibid.

FINIS INDICIS.

IMPRESSVM FRANCOVRTI
AD MOENVM PER PETRVM FA-
BRICIVM, IMPENSIS SIGIS-
mundi Feyerabendij.

M. D. LXXXVIII.